

ธนาคารแห่งประเทศไทย
BANK OF THAILAND

รายงานนโยบายการเงิน ไตรมาสที่ 2 ปี 2568

รายงานนโยบายการเงิน

รายงานนโยบายการเงินจัดทำขึ้นเป็นรายไตรมาส โดยเจ้าหน้าที่ของธนาคารแห่งประเทศไทย ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายการเงิน เพื่อวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 2 ประการ คือ (1) เพื่อสื่อสารแนวความคิดและเหตุผลของการตัดสินใจดำเนินนโยบายการเงินของคณะกรรมการฯ ต่อสาธารณชน และ (2) เพื่อเสนอประมาณการเศรษฐกิจและแนวโน้มเงินเฟ้อ ซึ่งเป็นข้อมูลล่าสุดที่คณะกรรมการฯ ใช้ประกอบการตัดสินใจในการดำเนินนโยบายการเงิน

คณะกรรมการนโยบายการเงิน

นายเศรษฐพุฒิ สุทธิวาทนฤพุฒิ	ประธาน
นายปิติ ดิษยทัต	รองประธาน
นางอลิศรา มหาสันตนะ	กรรมการ
นายไพบูลย์ กิตติศรีกังวาน	กรรมการ
นายรพี สุจริตกุล	กรรมการ
นายรุ่งโรจน์ รังสีโยภาส	กรรมการ
นายสันติธาร เสถียรไทย	กรรมการ

การดำเนินนโยบายการเงินของไทย

คณะกรรมการนโยบายการเงิน

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ประกอบด้วย ผู้ว่าการ รองผู้ว่าการ 2 คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก 4 คน เพื่อให้การดำเนินนโยบายการเงิน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีตัวแทนจากภาคส่วนต่าง ๆ ของประเทศ

วัตถุประสงค์ของการดำเนินนโยบายการเงิน

กนง. ทำหน้าที่กำหนดนโยบายการเงินภายใต้กรอบเป้าหมายเงินเพื่อแบบยืดหยุ่น โดยให้ความสำคัญกับการรักษาเสถียรภาพด้านราคาในระยะปานกลางเป็นเป้าหมายหลัก ควบคู่กับการดูแลเศรษฐกิจให้เติบโต อย่างยั่งยืนและเต็มศักยภาพ และการรักษาเสถียรภาพของระบบการเงิน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการช่วย รักษาเสถียรภาพด้านราคาและการเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะยาว

เป้าหมายของนโยบายการเงิน

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2567 อนุมัติเป้าหมายของนโยบายการเงินที่เป็นความตกลง ร่วมกันระหว่าง กนง. กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยกำหนดให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในช่วงร้อยละ 1-3 เป็นเป้าหมายนโยบายการเงินด้านเสถียรภาพราคาสำหรับระยะปานกลางและเป็นเป้าหมายสำหรับ ปี 2568 ทั้งนี้ ในกรณีที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ย 12 เดือนที่ผ่านมา หรือประมาณการอัตราเงินเฟ้อทั่วไป เฉลี่ย 12 เดือนข้างหน้าเคลื่อนไหวออกนอกกรอบเป้าหมาย กนง. จะมีจดหมายเปิดผนึกถึง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังชี้แจงสาเหตุ แนวทางดำเนินการ และระยะเวลาที่คาดว่าจะอัตราเงินเฟ้อ จะกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมาย โดยจะมีจดหมายเปิดผนึกทุก 6 เดือน หากอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยตามแนวทาง ข้างต้นยังคงอยู่นอกกรอบเป้าหมาย

เครื่องมือในการดำเนินนโยบายการเงิน

กนง. กำหนดให้ใช้อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารแห่งประเทศไทยใช้ทำธุรกรรมซื้อคืนพันธบัตรแบบทวิภาคี (Bilateral Repurchase Rate) ระยะ 1 วัน เป็นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย เพื่อแสดงถึงทิศทางของนโยบายการเงิน ตามที่ กนง. กำหนด

กนง. ดำเนินนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบมีการจัดการ (managed float) โดยจะดูแลให้อัตราแลกเปลี่ยนไม่เคลื่อนไหวผันผวนมากเกินไป เพื่อให้อัตราแลกเปลี่ยนมีเสถียรภาพและสอดคล้องกับ ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

การประเมินภาวะและแนวโน้มเศรษฐกิจ

ธนาคารแห่งประเทศไทยพิจารณาข้อมูลรอบด้านทั้งจากแบบจำลองทางเศรษฐกิจมหภาค ข้อมูล รายสาขาเศรษฐกิจ รวมทั้งรับฟังข้อคิดเห็นโดยตรงจากผู้ประกอบการทั้งธุรกิจขนาดใหญ่และธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมทั่วประเทศ และสถาบันการเงินต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการประเมิน ภาวะและแนวโน้มทางเศรษฐกิจเป็นไปอย่างถูกต้องแม่นยำ ครอบคลุมทุกมิติทั้งในระดับมหภาคและ จุลภาค

การสื่อสารนโยบายการเงิน

กนง. ตระหนักถึงความสำคัญของการสื่อสารนโยบายการเงินต่อสาธารณชน จึงจัดให้มีการสื่อสารนโยบาย การเงินหลายรูปแบบ อาทิ (1) การเผยแพร่ผลการประชุม ณ เวลา 14.00 น. และแถลงข่าวผลการประชุม ต่อสื่อมวลชนเวลา 14.30 น. ของวันประชุม (2) การเผยแพร่รายงานการประชุม (ฉบับย่อ) 2 สัปดาห์ หลังการประชุม และ (3) การเผยแพร่รายงานนโยบายการเงินทุกไตรมาส

สารบัญ

ไปทีหน้า

Page

บทสรุปผู้บริหาร

1. เศรษฐกิจโลก

เศรษฐกิจโลก

การส่งออกสินค้าในภูมิภาคเอเชีย

พัฒนาการของนโยบายการค้าโลก

ความเสี่ยงต่อเศรษฐกิจโลก

แนวโน้มเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าของไทย

อัตราเงินเฟ้อโลก

5

6

7

8

9

10

11

12

2. เศรษฐกิจไทย

แนวโน้มเศรษฐกิจไทย

การส่งออกสินค้า

ภาคการท่องเที่ยว

Box 1 ทิศทางภาคการท่องเที่ยวของไทย
โจทย์และความท้าทายที่ต้องจับตา

การลงทุนภาคเอกชน

ตลาดแรงงาน

การบริโภคภาคเอกชน

การใช้จ่ายภาครัฐ

ประมาณการเศรษฐกิจไทยรายองค์ประกอบ

ความเสี่ยงเศรษฐกิจไทย

Box 2 แนวทางการปรับตัวของธุรกิจจากการพุดคุยกับ
ผู้ประกอบการ

แนวโน้มอัตราเงินเฟ้อไทย

ความเสี่ยงอัตราเงินเฟ้อไทย

ข้อสมมติราคาน้ำมันดูไบ

ตารางข้อสรุปข้อสมมติประกอบประมาณการ

13

14

15

16

17

20

21

22

23

24

25

26

29

31

32

33

3. ภาวะการเงิน

การขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจและรายย่อย

คุณภาพสินเชื่อธุรกิจและรายย่อย

อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์

อัตราผลตอบแทนพันธบัตร

อัตราแลกเปลี่ยน

34

35

36

37

38

39

4. การดำเนินนโยบายการเงิน

การขยายตัวทางเศรษฐกิจ

อัตราเงินเฟ้อ

เสถียรภาพระบบการเงิน

การตัดสินใจนโยบายการเงิน

ตารางข้อมูลประกอบ

40

41

42

43

45

47

รายงานฉบับนี้ใช้ข้อมูลล่าสุดถึงวันแถลงผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน (25 มิถุนายน 2568) เว้นแต่ที่ระบุไว้เป็นอย่างอื่น

บทสรุปผู้บริหาร รายงานนโยบายการเงิน ไตรมาสที่ 2 ปี 2568

เศรษฐกิจ เงินเฟ้อ และเสถียรภาพระบบการเงินของไทย

เศรษฐกิจไทยในปี 2568 และ 2569 มีแนวโน้มขยายตัวที่ร้อยละ 2.3 และ 1.7 ตามลำดับ โดยเศรษฐกิจในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 ขยายตัวดีกว่าที่ประเมินไว้ จากการส่งออกสินค้าที่ขยายตัวดีตามการเร่งส่งออกสินค้า รวมถึงการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ขยายตัวต่อเนื่องตามวัฏจักรสินค้าเทคโนโลยีขั้นสูง อาทิ ปัญญาประดิษฐ์ และ data center โดยการส่งออกสินค้าที่ขยายตัวดีข้างต้นส่งผลบวกไปยังภาคการผลิตและภาคบริการที่เกี่ยวข้อง

เศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 และในปี 2569 มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลง โดยการส่งออกสินค้าจะได้รับผลกระทบจากนโยบายภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ มากขึ้นหลังการเร่งส่งออกสินค้าหมดไป การบริโภคภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงตามแนวโน้มรายได้และความเชื่อมั่นที่ลดลง ด้านจำนวนนักท่องเที่ยวปรับลดลง แต่สัดส่วนนักท่องเที่ยวระยะไกลที่มีค่าใช้จ่ายต่อทริปสูงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จึงเป็นปัจจัยที่ช่วยพยุงให้รายรับภาคท่องเที่ยวยังขยายตัวได้ (Box 1: ทิศทางภาคการท่องเที่ยวของไทย โจทย์และความท้าทายที่ต้องจับตา) ขณะที่ธุรกิจส่วนหนึ่งยังถูกกดดันจากสินค้านำเข้าและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้ประกอบการจึงพยายามปรับตัวเพื่อรับมือความท้าทายอย่างต่อเนื่องและเสนอแนะมาตรการภาครัฐที่ตรงจุด (Box 2: แนวทางการปรับตัวของธุรกิจจากการพูดคุยกับผู้ประกอบการ)

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำจากปัจจัยด้านอุปทานเป็นสำคัญ โดยคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 0.5 และ 0.8 ตามลำดับ จากราคาหมวดพลังงานและหมวดอาหารสดซึ่งมีสัดส่วนสูงในตะกร้าเงินเฟ้อ โดยราคาหมวดพลังงานคาดว่าจะติดลบต่อเนื่อง 2 ปี อย่างไรก็ตาม ตัวเลขอัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับต่ำไม่ได้นำไปสู่ภาวะที่ราคาสินค้าลดลงเป็นวงกว้างหรือภาวะเงินฝืด โดยราคาสินค้าบางประเภทยังปรับเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะสินค้าที่ประชาชนบริโภคเป็นประจำ เช่น อาหารสำเร็จรูป เครื่องประกอบอาหาร รวมทั้งอัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ในระยะปานกลางยังยึดเหนี่ยวในกรอบเป้าหมายที่ร้อยละ 1-3

สินเชื่อโดยรวมยังคงหดตัว ส่วนหนึ่งจากความต้องการสินเชื่อที่ลดลงและการชำระคืนหนี้ที่เพิ่มขึ้น ภายใต้บริบทที่เศรษฐกิจเผชิญความไม่แน่นอนสูง ในขณะเดียวกัน สถาบันการเงินยังระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อให้กับ SMEs และครัวเรือนกลุ่มที่มีความเสี่ยงด้านเครดิตสูง สำหรับคุณภาพสินเชื่อปรับตัวลดลง โดยเฉพาะสินเชื่อ SMEs และสินเชื่อที่อยู่อาศัย จึงต้องติดตามพัฒนาการและคุณภาพของสินเชื่ออย่างใกล้ชิด รวมทั้งนัยต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจในระยะข้างหน้า ด้านค่าเงินบาทเคลื่อนไหวผันผวนตามความไม่แน่นอน

ของนโยบายการค้าโลกและความขัดแย้งในตะวันออกกลาง โดยเงินดอลลาร์ สรอ. มีทิศทางอ่อนค่าจากความเสี่ยงเกี่ยวกับแนวโน้มเศรษฐกิจสหรัฐฯ ส่งผลให้ค่าเงินภูมิภาครวมถึงค่าเงินบาทโน้มแข็งค่าโดยเฉพาะในช่วงที่ความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าโลกผ่อนคลายลง

การดำเนินนโยบายการเงินในช่วงไตรมาสที่ 2 ปี 2568

คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) เห็นร่วมกันว่านโยบายการเงินควรอยู่ในระดับที่ผ่อนคลายเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจในระยะต่อไป โดยการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงที่ผ่านมาสามารถรองรับความเสี่ยงได้ระดับหนึ่ง ในการประชุมวันที่ 25 มิถุนายน 2568 กรรมการส่วนใหญ่เห็นควรให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ร้อยละ 1.75 ต่อปี โดยให้ความสำคัญกับจังหวะเวลาและประสิทธิภาพของนโยบายการเงินภายใต้บริบทที่มีความไม่แน่นอนสูงและขีดความสามารถของนโยบายการเงิน (policy space) มีจำกัด ขณะที่กรรมการหนึ่งท่านเห็นควรให้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0.25 ต่อปี เพื่อลดภาระดอกเบี้ยและเอื้อต่อการปรับตัวของกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มอ่อนแอลง

ทั้งนี้ กนง. เห็นว่าเศรษฐกิจและภาวะการเงินถูกกดดันจากหลายปัจจัย ปัญหาหลักของเศรษฐกิจไทยคือความสามารถในการแข่งขันที่ลดลง ขณะที่ภาวะการเงินที่ตึงตัวส่วนหนึ่งเป็นผลจากความเสี่ยงด้านเครดิตของลูกหนี้ที่ปรับสูงขึ้น ซึ่งนโยบายการเงินมีประสิทธิผลจำกัดในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องอาศัยมาตรการที่ตรงจุดและการปรับตัวของธุรกิจควบคู่กันไป เช่น มาตรการสนับสนุนการปรับตัวของธุรกิจ SMEs มาตรการลดผลกระทบการทะลักของสินค้าต่างประเทศ และกลไกค้าประกันสินเชื่อ

ภายใต้กรอบการดำเนินนโยบายการเงินที่มีเป้าหมายรักษาเสถียรภาพราคา ควบคู่กับดูแลเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืน และรักษาเสถียรภาพระบบการเงิน กนง. ประเมินว่าแนวโน้มเศรษฐกิจยังมีความไม่แน่นอนสูง และพร้อมปรับนโยบายการเงินให้เหมาะสมกับแนวโน้มและความเสี่ยงของเศรษฐกิจ และเงินเฟ้อในระยะข้างหน้า

เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มชะลอตัว หลังการเร่งส่งออกก่อนการขึ้นภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ทயอยหมดลง

เศรษฐกิจโลกอยู่ในทิศทางชะลอตัว
โดยภาคการผลิตและการส่งออกชะลอตัว
หลังการเร่งส่งออกสินค้าทยอยหมดลง
ขณะที่ภาคบริการยังเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก
ของเศรษฐกิจ

เงินเพื่อทั่วไปในหลายประเทศโน้มลดลง
ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานยังทรงตัว
โดยนโยบายการเงินของธนาคารกลาง
ส่วนใหญ่ยังอยู่ในทิศทางผ่อนคลาย

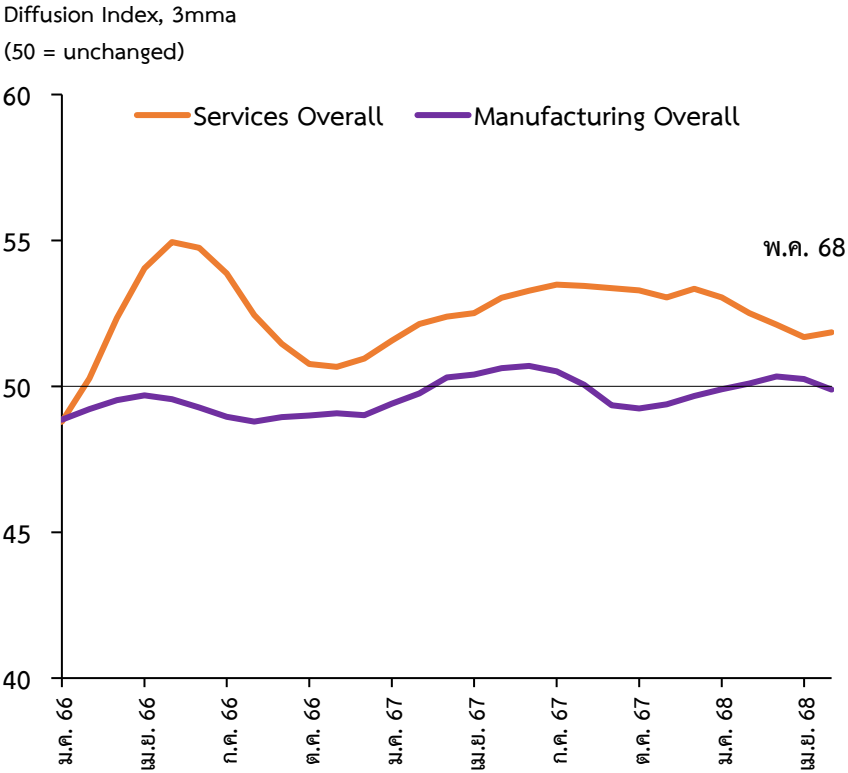
แม้ความเสี่ยงจากสงครามการค้าระหว่าง
สหรัฐฯ-จีน และความไม่แน่นอนทางการค้า
จะลดลง แต่ความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์
เพิ่มขึ้นจากความขัดแย้ง
ระหว่างอิสราเอล-อิหร่าน

เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มชะลอตัว จากภาคการผลิตและการส่งออกสินค้าที่คาดว่าจะปรับลดลงหลังเร่งไปในช่วงก่อนหน้านี้ ขณะที่ภาคบริการยังเป็นแรงขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจในระยะต่อไป

เศรษฐกิจโลกในภาคบริการยังขยายตัวได้ ขณะที่ภาคการผลิตชะลอตัว หลังการเร่งส่งออกสินค้าไปสหรัฐอเมริกา หายถดถอย

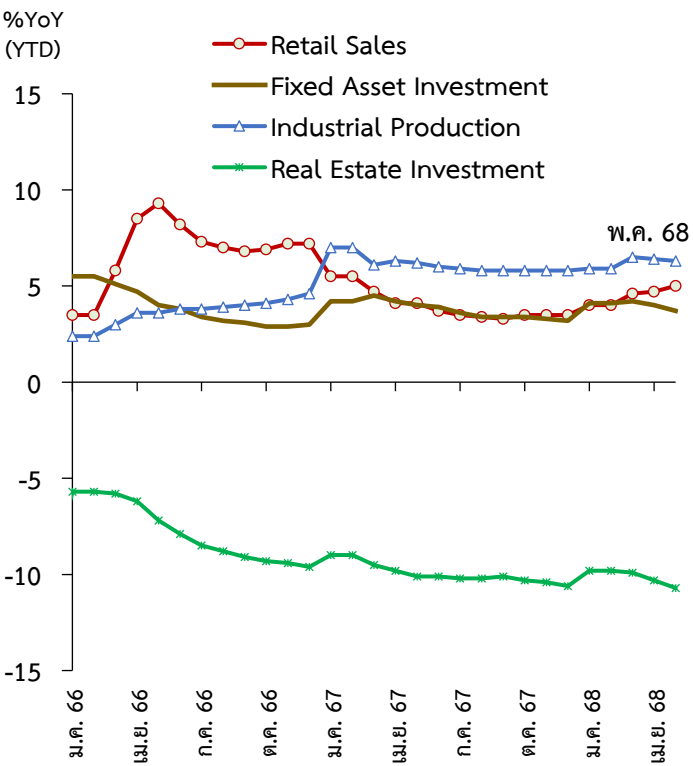
เศรษฐกิจจีนมีแนวโน้มขยายตัวได้จากการบริโภคภาคเอกชนที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ ขณะที่การผลิตชะลอตัวเล็กน้อย โดยแม้การส่งออกไปสหรัฐฯ จะลดลง แต่มีการส่งออกไปตลาดอื่นทดแทนโดยเฉพาะกลุ่มอาเซียน

Global PMI ของภาคการผลิตและภาคบริการ

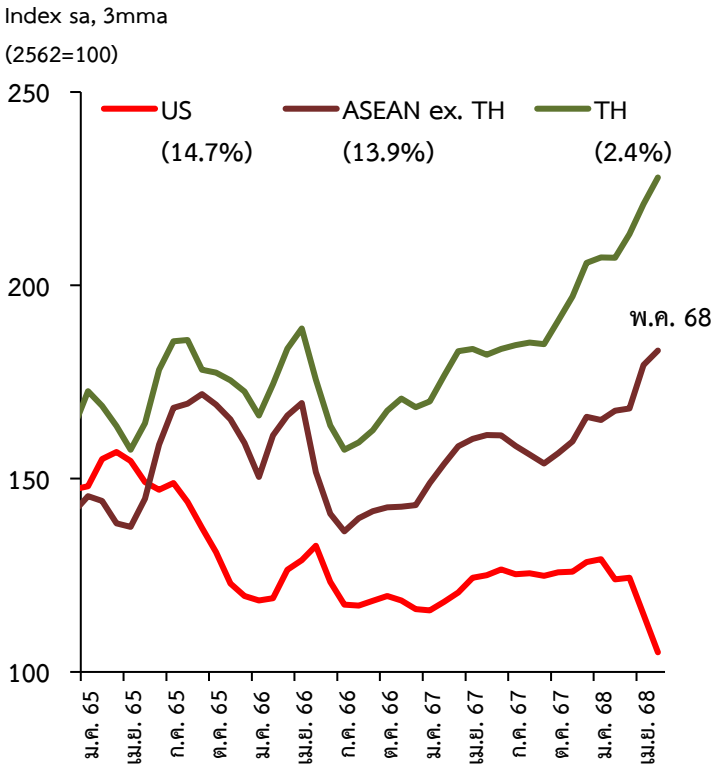
ที่มา: S&P Global คำนวณโดย ธปท.

เครื่องชี้เศรษฐกิจจีนที่สำคัญ

ที่มา: CEIC คำนวณโดย ธปท.

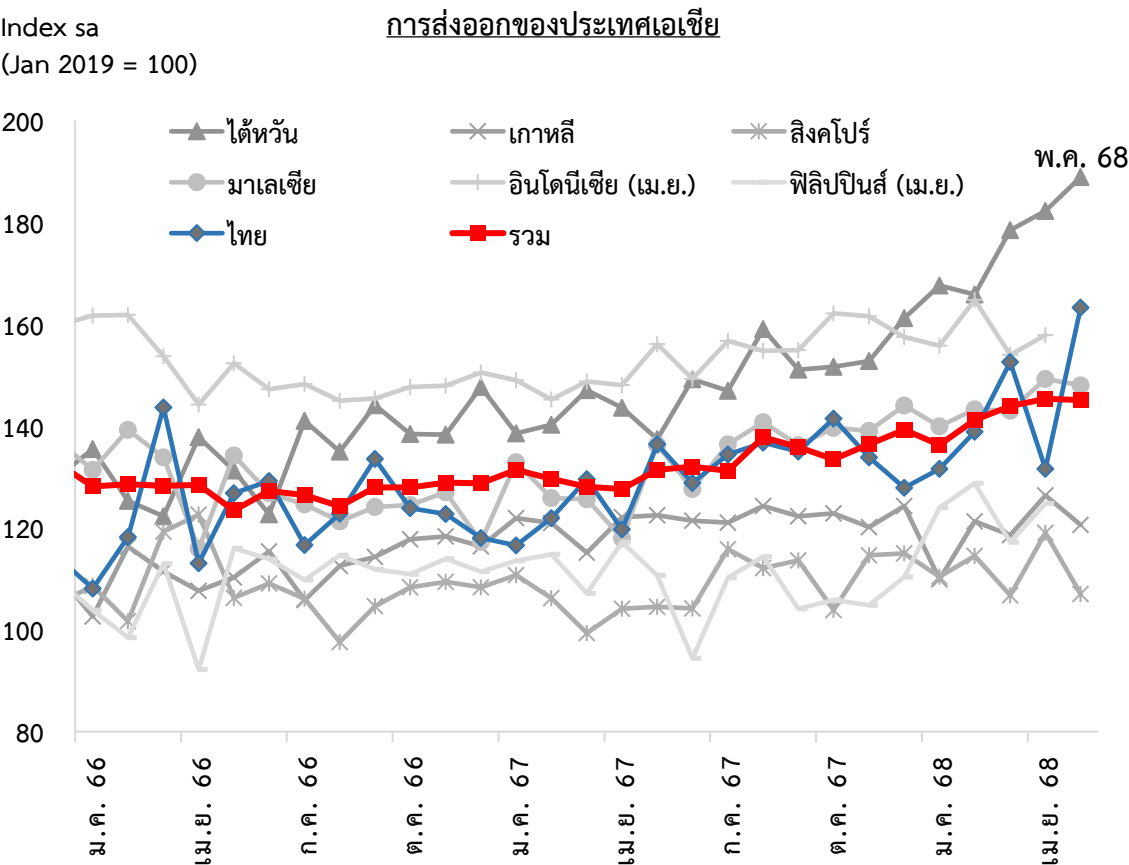
การส่งออกของจีน จำแนกตามตลาด

หมายเหตุ: () คือ สัดส่วนการส่งออกของจีนไปภูมิภาคต่างๆ ในปี 2567
ที่มา: CEIC คำนวณโดย ธปท.

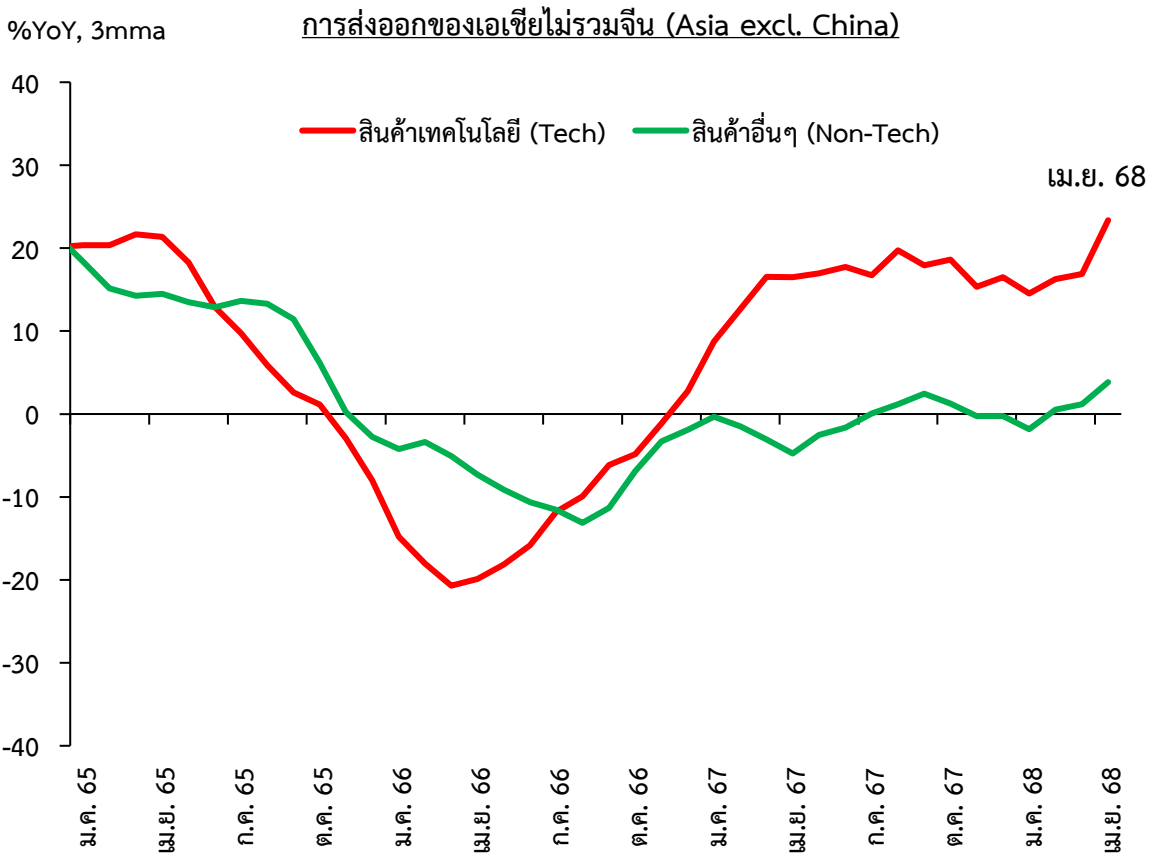
การส่งออกสินค้าของภูมิภาคเอเชียที่ผ่านมายังขยายตัว แต่คาดว่าจะชะลอลงหลังการเร่งส่งออกทยอยลดลง

การส่งออกสินค้าภูมิภาคเอเชียยังคงขยายตัว
โดยไต้หวันและไทยได้รับผลดีจากอุปสงค์สินค้าเทคโนโลยีที่สูงต่อเนื่อง

ที่มา: CEIC คำนวณโดย ธพท.

สินค้าเทคโนโลยีมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง
โดยเฉพาะสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ AI และ Data Center

หมายเหตุ: การส่งออกของเอเชียไม่รวมจีน ครอบคลุมการส่งออกของ MY, SG, JP, KR, TW, PH และ ID
โดยสินค้าเทคโนโลยีประกอบด้วย วงจรรวม (IC) และเซมิคอนดักเตอร์, คอมพิวเตอร์, เครื่องใช้ไฟฟ้า, และอุปกรณ์โทรคมนาคม
ที่มา: CEIC คำนวณโดย ธพท.

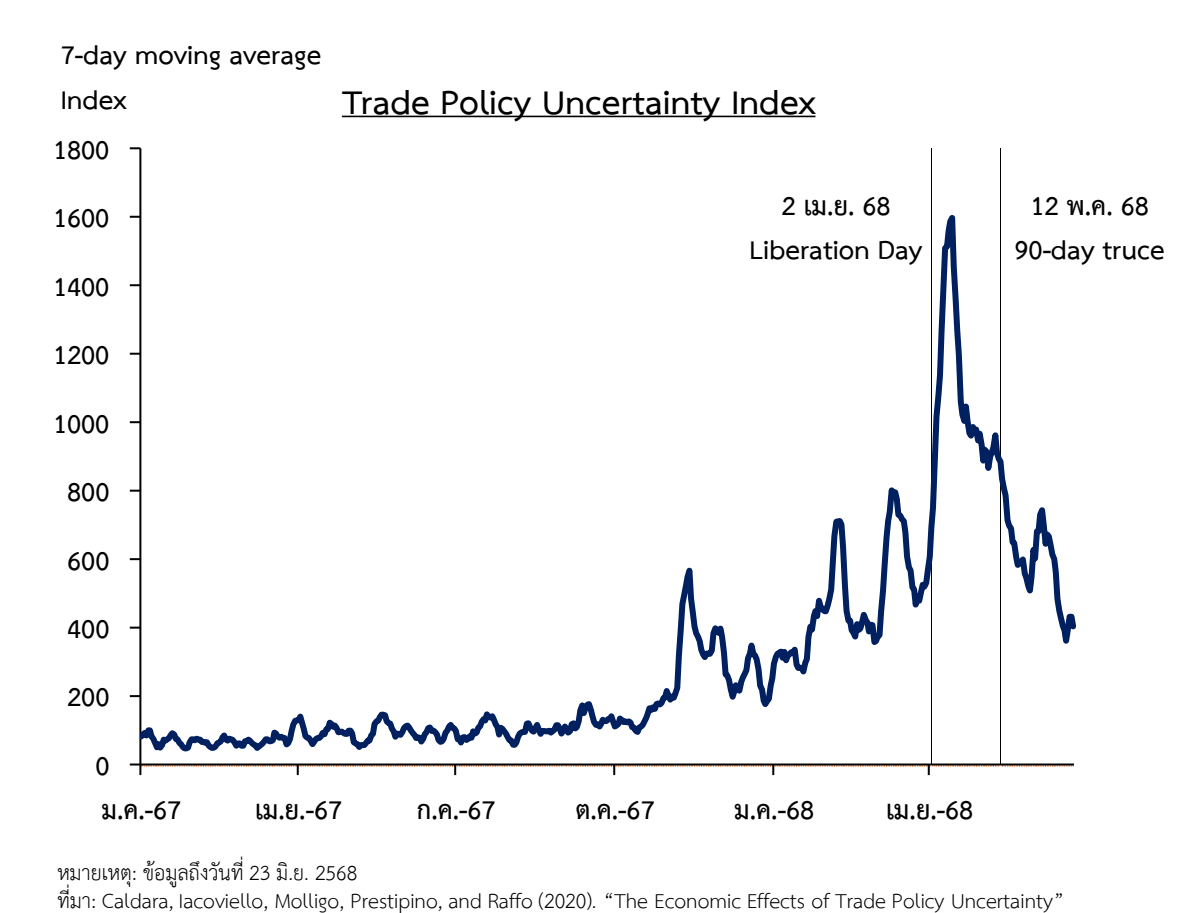
นโยบายการค้าโลกมีพัฒนาการดีขึ้นแต่ยังมีความไม่แน่นอนสูง โดยต้องติดตามท่าทีของสหรัฐฯ หลังสิ้นสุดการผ่อนผัน reciprocal tariff 90 วัน

สถานการณ์การค้าระหว่างประเทศผ่อนคลายลงหลังสหรัฐฯ และจีนบรรลุข้อตกลงด้านภาษี

	นโยบายตั้งกำแพงภาษีต่อการนำเข้าสินค้า (Tariff) ของสหรัฐฯ	
	วันที่	นโยบาย
นโยบายที่ประกาศใช้แล้ว (วันที่มีผลบังคับใช้)	3 พ.ค. 2568	tariff สินค้าขึ้นส่วนยานยนต์ ^{1/} จากทุกประเทศ 25%
	12 พ.ค. 2568	สหรัฐฯ และจีนบรรลุข้อตกลง มีผลให้ reciprocal tariff เหลือ 10% เป็นเวลา 90 วัน (ทำให้ tariff ต่อจีนโดยรวมอยู่ที่ 30%)
	4 มิ.ย. 2568	สหรัฐฯ ขึ้นภาษีเหล็กกล้าและอะลูมิเนียม ^{1/} เพิ่มเป็น 50%
	9 - 10 มิ.ย. 2568	สหรัฐฯ และจีนเห็นชอบหลักการและกรอบการทำงานด้านนโยบายภาษีเพิ่มเติม โดยจีนจะเพิ่มการส่งออกแร่ rare earth ขณะที่สหรัฐฯ จะผ่อนคลายการส่งออกสินค้าเทคโนโลยี
	17 มิ.ย. 2568	สหรัฐฯ และสหราชอาณาจักรบรรลุข้อตกลงทางการค้า
นโยบายที่ยังไม่ประกาศใช้ และมีความไม่แน่นอนสูง	9 ก.ค. 2568	สิ้นสุดมาตรการผ่อนผัน reciprocal tariff เพิ่มกลับไประดับวันที่ 2 เม.ย.
	ไตรมาสที่ 2 - 4 ปี 2568	อาจตั้งภาษีนำเข้ารายหมวดสินค้า (sectoral tariff) เพิ่มเติม ^{1/} เช่น เซมิคอนดักเตอร์ ยา ทองแดง ผลิตภัณฑ์จากไม้ และ แร่ธาตุสำคัญ

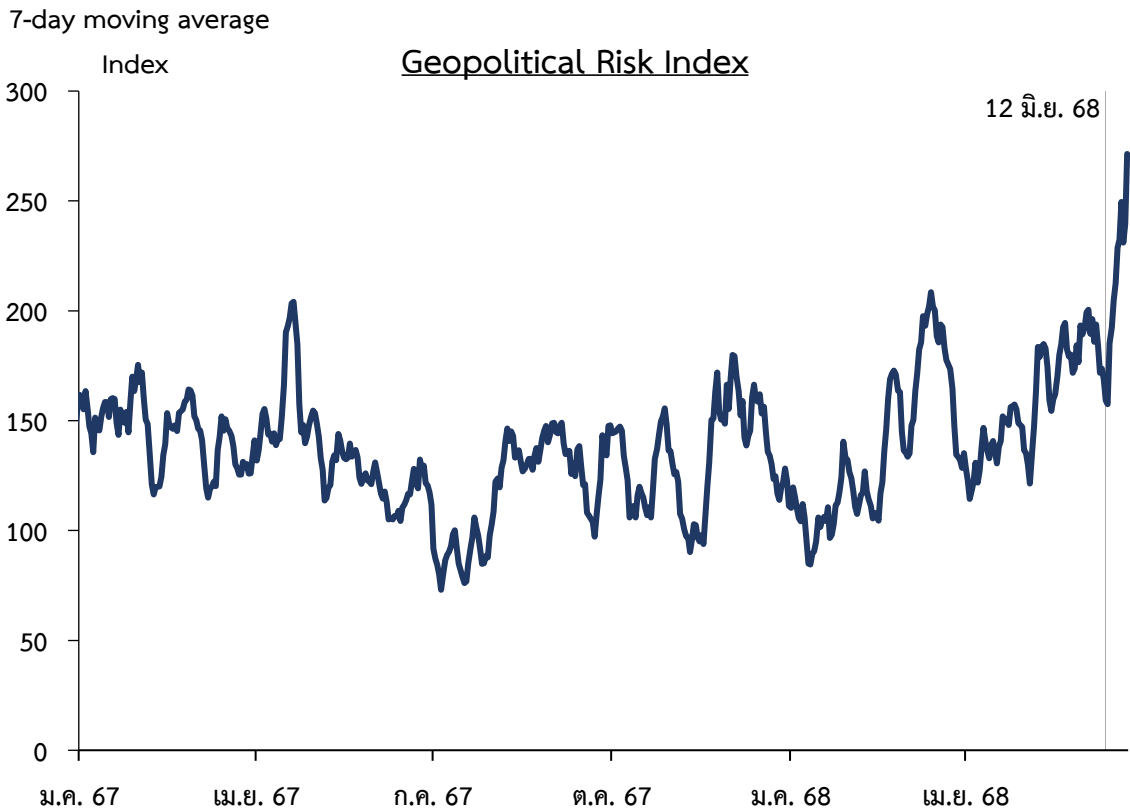
หมายเหตุ: ^{1/}หมวดสินค้าที่ถูกขึ้นภาษีผ่าน Section 232 ของกฎหมายการค้าสหรัฐฯ, ข้อมูลถึงวันที่ 23 มิ.ย. 2568
ที่มา: รวบรวมโดย ธปท.

ความไม่แน่นอนด้านการค้าลดลง แต่ยังสูงกว่าในอดีต สะท้อนจากดัชนีความไม่แน่นอนของนโยบายทางการค้า

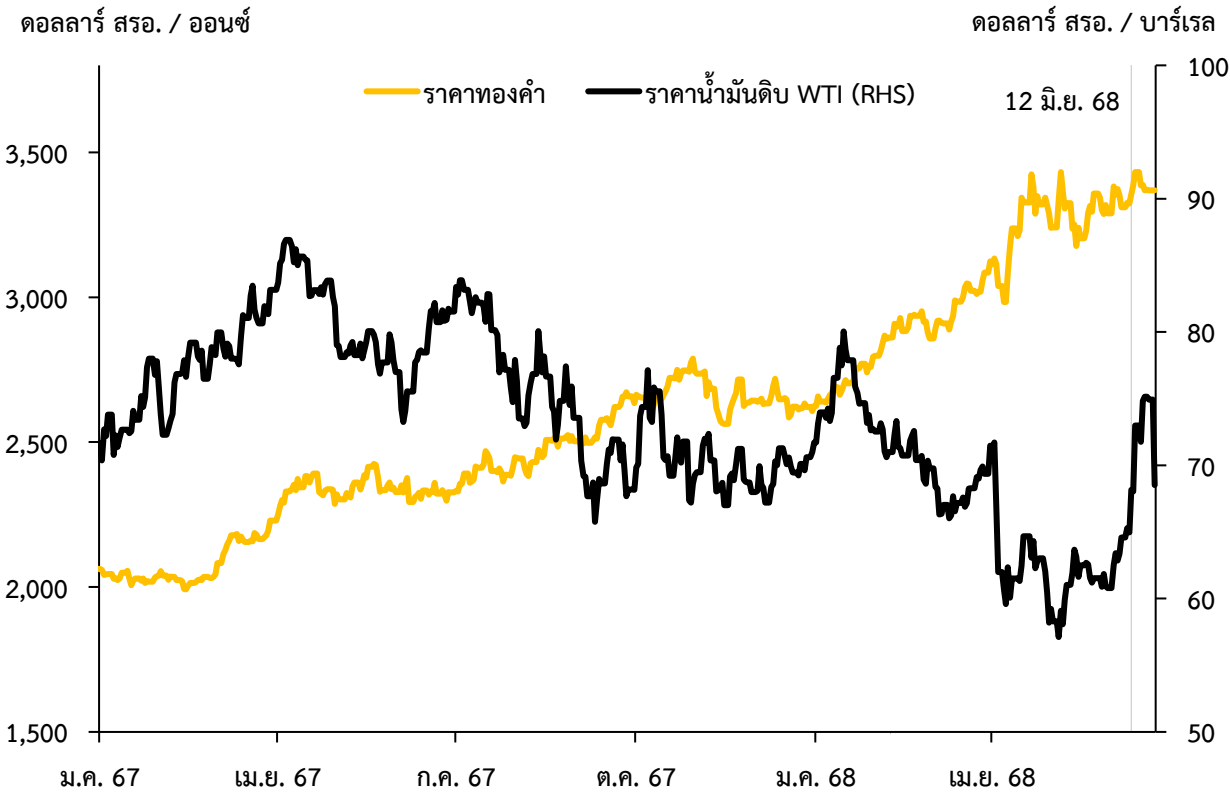
เศรษฐกิจโลกเผชิญความเสี่ยงเพิ่มเติมจากปัญหาด้านภูมิรัฐศาสตร์ จากความขัดแย้งระหว่างอิสราเอล-อิหร่าน ที่รุนแรงขึ้นเมื่อ 12 มิ.ย. 68

ความขัดแย้งระหว่างอิสราเอล-อิหร่านรุนแรงขึ้น
สะท้อนผ่านดัชนีความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์

หมายเหตุ: ข้อมูลถึงวันที่ 23 มิ.ย. 2568
ที่มา: Caldara, Dario and Matteo Iacoviello (2022), “Measuring Geopolitical Risk”

ความกังวลของตลาดการเงินสูงขึ้น ส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบ
ปรับสูงขึ้นในระยะสั้น ก่อนจะปรับลดลงบ้างในเวลาต่อมา

หมายเหตุ: ข้อมูลถึงวันที่ 23 มิ.ย. 2568
ที่มา: Bloomberg

เศรษฐกิจประเทศคู่ค้ามีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงเมื่อเทียบกับปี 2567 จากนโยบายการค้าของสหรัฐฯ ที่ส่งผลต่อการค้าโลกและเศรษฐกิจโลก

ข้อสมมติเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าหลักของไทย

%YoY	สัดส่วนการส่งออก ปี 2567 ^{1/} (%)	2567 ^{2/}	2568	2569
สหรัฐฯ	18.3	2.8	1.5	1.3
กลุ่มยูโร	6.9	0.8	1.1	0.8
ญี่ปุ่น	7.7	0.2	0.9	0.7
จีน	11.7	5.0	4.5	4.2
เอเชีย ^{3/}	20.5	4.3	3.3	3.4
รวม ^{4/}	70.6	2.9	2.4	2.3

หมายเหตุ: ภายใต้สมมติฐานสหรัฐฯเก็บภาษีนำเข้า (tariff) กับจีน 30% และเลื่อนการปรับขึ้น Reciprocal Tariff ออกไปเป็นระยะ ๆ แต่ยังเก็บภาษีขั้นต่ำกับประเทศอื่น ๆ ที่ 10% สำหรับอัตราภาษีนำเข้ารายหมวดสินค้า (Sectoral Tariff) อยู่ที่ 25% ในรถยนต์และชิ้นส่วน และ 50% ในสินค้าหลักและอะลูมิเนียม เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน ที่มีชิ้นส่วนหลักและอะลูมิเนียม

^{1/} ข้อมูลสัดส่วนมูลค่าการส่งออกไปยังประเทศคู่ค้าหลักของไทยในปี 2567

^{2/} ข้อมูลจริง

^{3/} เอเชีย (ไม่รวมญี่ปุ่นและจีน) ได้แก่ สิงคโปร์ (3.4%) ฮองกง (3.6%) มาเลเซีย (4.1%) ไต้หวัน (1.6%) อินโดนีเซีย (3.2%) เกาหลีใต้ (2.0%) และฟิลิปปินส์ (2.6%)

^{4/} รวมสหราชอาณาจักร (1.4%) และออสเตรเลีย (4.1%)

เศรษฐกิจประเทศคู่ค้ามีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงในปี 2568 และ 2569 จากมาตรการภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ที่จะส่งผลกระทบต่อเนื่องตลอดทั้ง 2 ปี แม้ว่าความตึงเครียดทางการค้าจะผ่อนคลายลงบ้าง โดยคาดว่าจะเห็นการชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ อย่างชัดเจนในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 หลังจากที่ธุรกิจทยอยส่งผ่านต้นทุนจากภาษีนำเข้าไปยังผู้บริโภค ขณะที่ประเทศอื่น ๆ ได้รับผลดีจากการเร่งส่งออกในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 ก่อนจะชะลอลงในช่วงครึ่งหลังของปี และต่อเนื่องไปถึงปี 2569

เศรษฐกิจประเทศคู่ค้ามีความเสี่ยงเบี่ยงเบนไปทางด้านต่ำ

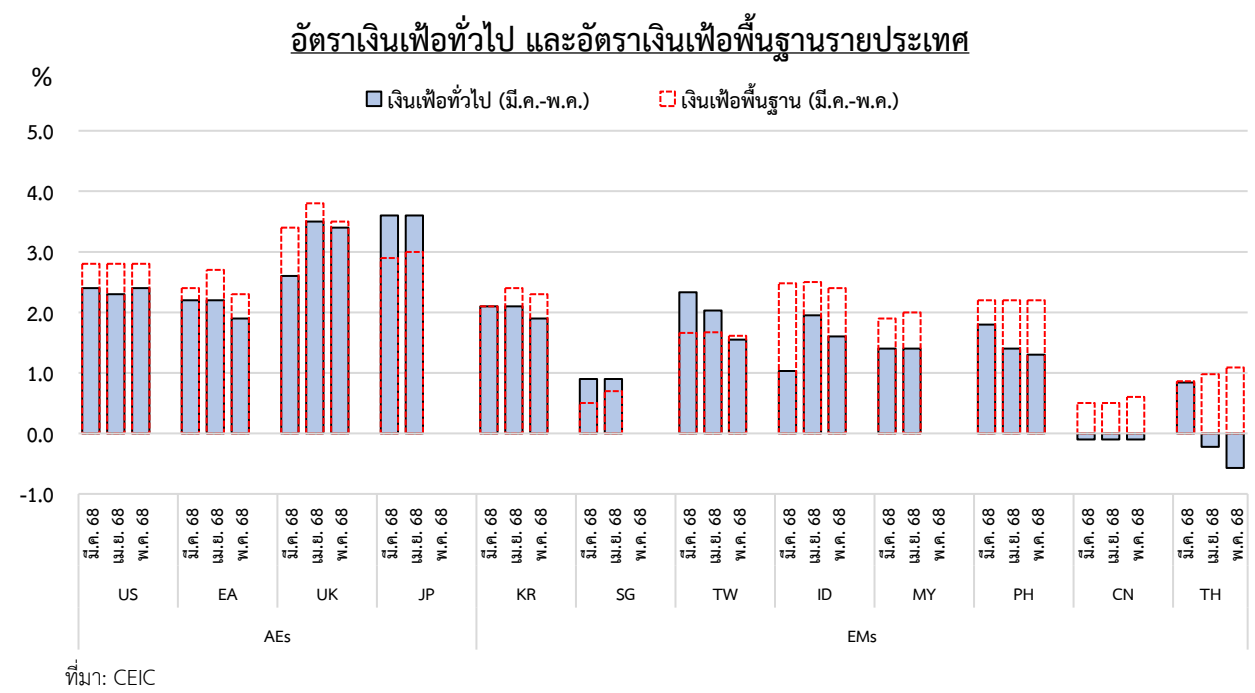
ความเสี่ยงด้านต่ำ:

- 1) มาตรการภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ และการตอบโต้ทางการค้าของแต่ละประเทศ กลับมารุนแรงขึ้น
- 2) เศรษฐกิจคู่ค้าขยายตัวต่ำกว่าคาด โดยเฉพาะประเทศจีน
- 3) ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ โดยเฉพาะหากความตึงเครียดในภูมิภาคตะวันออกกลาง กลับมารุนแรงขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ราคาพลังงานปรับสูงขึ้น

ความเสี่ยงด้านสูง:

- 1) เศรษฐกิจกลุ่มยูโรขยายตัวมากกว่าคาดจากการใช้จ่ายภาครัฐที่เร็วกว่าคาด

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปของประเทศส่วนใหญ่ปรับลดลง แต่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานยังทรงตัวในหลายประเทศ โดยคาดว่าธนาคารกลางยุโรปและในภูมิภาคเอเชียจะยังอยู่ในวัฏจักรดอกเบี้ยขาลงในปี 2568

การคาดการณ์อัตราดอกเบี้ยนโยบายของ Fed ในปี 2568-2569			
ร้อยละต่อปี ณ สิ้นปี	2567*	2568	2569
Fed Funds Rate	4.25 – 4.50	4.00 - 4.25	3.25 - 3.50

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง

ธนาคารกลางสหรัฐฯ (Fed): คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 4.25 - 4.50 ในการประชุมวันที่ 19 มิ.ย. 2568 ซึ่งเป็นการคงอัตราดอกเบี้ยต่อเนื่องตั้งแต่ต้นปี 2568 โดยคาดว่า Fed ยังคงรอความชัดเจนของผลกระทบนโยบายภาษีนำเข้าต่อเศรษฐกิจและเงินเฟ้อก่อนจะลดอัตราดอกเบี้ย 1 ครั้งในช่วงปลายปี หลังจากที่มีผลกระทบของนโยบายภาษีนำเข้าต่ออัตราเงินเฟ้อเริ่มลดลงแล้ว และคาดว่า Fed จะลดอัตราดอกเบี้ยต่อเนื่องอีก 3 ครั้งในปี 2569

ธนาคารกลางยุโรป (ECB): ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย 25 bps มาอยู่ที่ร้อยละ 2.00 ในการประชุมวันที่ 5 มิ.ย. 2568 หลังอัตราเงินเฟ้อทั่วไปชะลอมาอยู่ในระดับใกล้เคียงกับระดับเป้าหมายและมีแนวโน้มจะชะลอต่อเนื่องในปี 2568 โดยคาดว่า ECB จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยอีกครั้งในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 ไปอยู่ที่ร้อยละ 1.75 เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายการค้าของสหรัฐฯ

ธนาคารกลางในภูมิภาคเอเชีย: จะทยอยปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเข้าสู่ระดับอัตราดอกเบี้ยที่เป็นกลาง เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อทยอยปรับลดลงมาสู่กรอบเป้าหมาย อย่างไรก็ตามธนาคารกลางบางประเทศยังคงอัตราดอกเบี้ยจากภาวะเศรษฐกิจที่ยังสามารถเติบโตได้ อาทิ ธนาคารกลางไต้หวัน

เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวลดลง โดยมีความเสี่ยงเพิ่มเติมจากปัจจัยทั้งภายนอกและภายในประเทศ

เศรษฐกิจในระยะถัดไปมีแนวโน้มขยายตัวลดลงจากการส่งออกสินค้าที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบมากขึ้นจากนโยบายภาษีนำเข้าของสหรัฐและการบริโภคภาคเอกชนที่มีแนวโน้มชะลอตัว

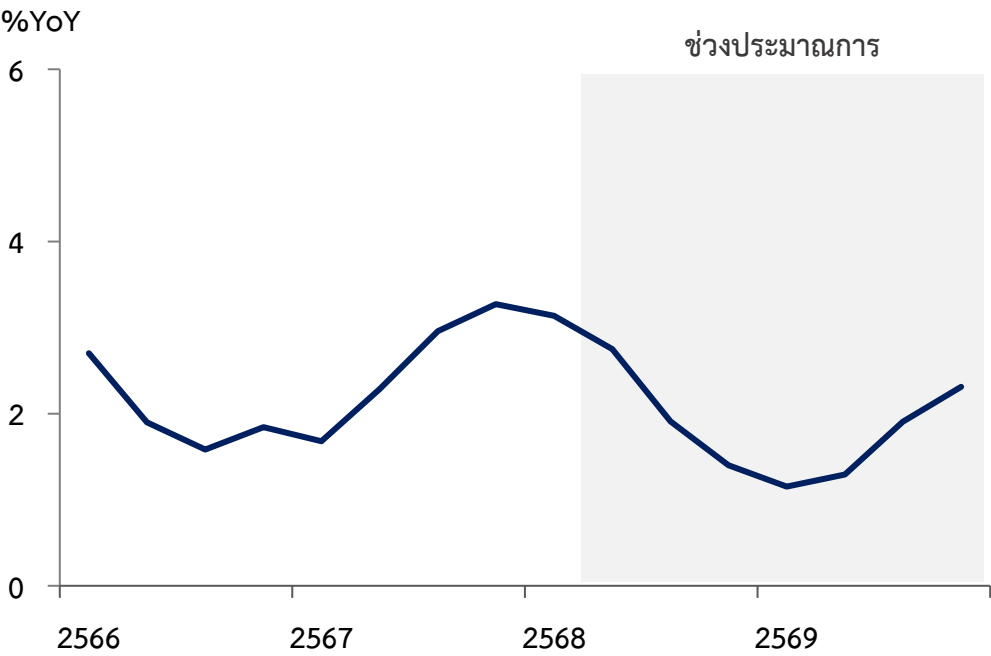
มองไปข้างหน้า เศรษฐกิจไทยเผชิญความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอกทั้งผลกระทบของนโยบายการค้าที่อาจรุนแรงกว่าคาดและความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ รวมทั้งปัจจัยภายในประเทศ

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มอยู่ระดับต่ำจากปัจจัยด้านอุปทานเป็นสำคัญ โดยอัตราเงินเฟ้อที่ต่ำในปัจจุบันไม่ได้นำไปสู่ภาวะที่ราคาสินค้าลดลงเป็นวงกว้าง

เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มชะลอตัว โดยการส่งออกสินค้าจะได้รับผลกระทบมากขึ้นจากนโยบายภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ รวมทั้งการบริโภคภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวลดลงตามแนวโน้มรายได้และความเชื่อมั่นที่ลดลง แม้เศรษฐกิจในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 ขยายตัวดีกว่าที่ประเมินไว้

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

หมายเหตุ: ภายใต้สมมติฐานที่ไทยถูกเรียกเก็บภาษีนำเข้าจากสหรัฐฯ (reciprocal tariff) 18% (ครึ่งหนึ่งที่สหรัฐฯ ประกาศ ณ วันที่ 2 เมษายน 2568) และจีนถูกเรียกเก็บ 30% ขณะที่ประเทศอื่นถูกเรียกเก็บ 10%

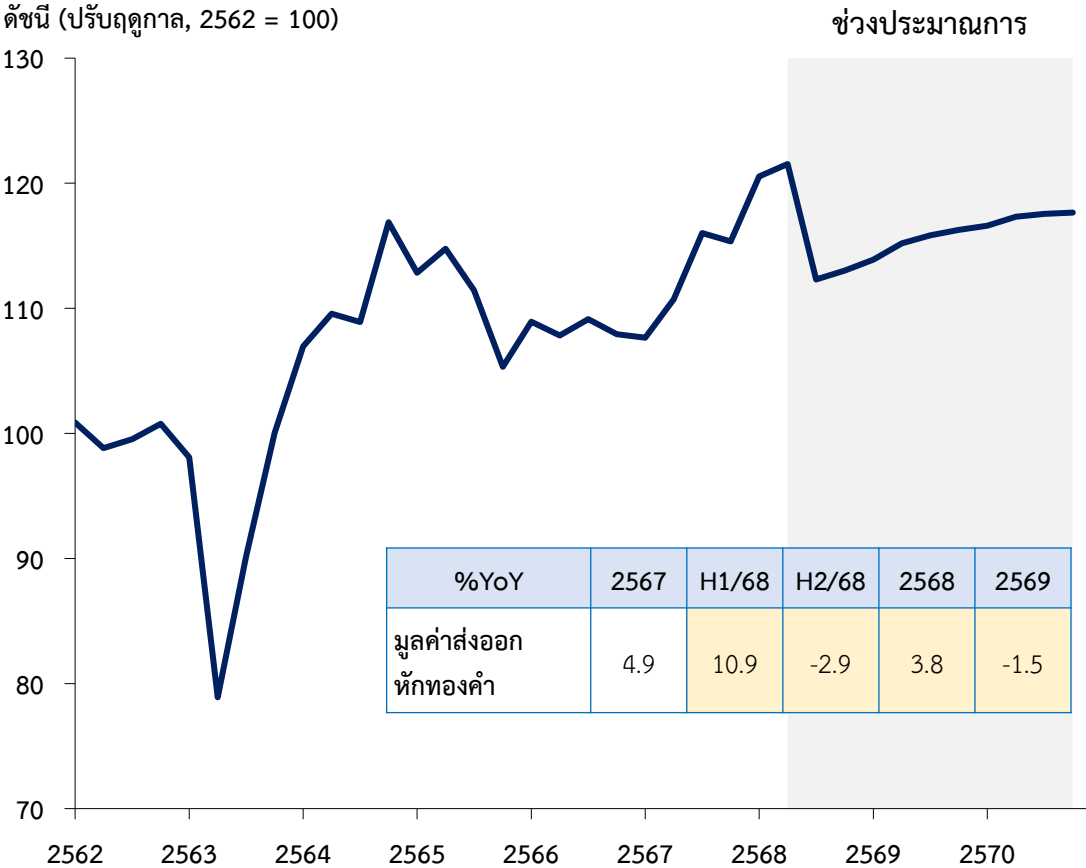
ประมาณการเศรษฐกิจ

ร้อยละต่อปี	2567*	2568	2569
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ	2.5	2.3	1.7
อุปสงค์ในประเทศ	3.0	2.1	1.6
การบริโภคภาคเอกชน	4.4	2.0	1.7
การลงทุนภาคเอกชน	-1.6	1.7	0.9
การอุปโภคภาครัฐ	2.5	1.2	0.5
การลงทุนภาครัฐ	4.8	6.0	6.1
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ	7.8	4.2	-0.5
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ	6.3	2.5	-0.3
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	11.1	11.0	13.0
มูลค่าการส่งออกสินค้า (ร้อยละต่อปี)	5.8	4.0	-2.0
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (ร้อยละต่อปี)	6.3	5.3	-1.9
รายรับภาคท่องเที่ยว (ล้านล้านบาท)	1.4	1.5	1.7

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง
ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และประมาณการโดย ธปท.

การส่งออกสินค้าในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 และ 2568 มีแนวโน้มหดตัว จากนโยบายการค้าโลกซึ่งยังมีความไม่แน่นอน อย่างไรก็ตาม การส่งออกในช่วงครึ่งแรกของปีมีแนวโน้มขยายตัวจากสินค้าหมวดอิเล็กทรอนิกส์ที่ขยายตัวต่อเนื่องและการเร่งส่งออกสินค้า

ประมาณการมูลค่าการส่งออกสินค้า ไม่รวมทองคำ

ที่มา: กรมศุลกากร และกระทรวงพาณิชย์ คำนวณและประมาณการโดย ธปท.

- การส่งออกสินค้าของไทยมีแนวโน้มขยายตัวในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 ตามการส่งออกสินค้ากลุ่มอิเล็กทรอนิกส์เป็นสำคัญ ซึ่งได้รับประโยชน์จากการย้ายฐานการผลิตมาไทย อุปสงค์โลกต่อสินค้าเทคโนโลยีที่เติบโตต่อเนื่อง รวมทั้งการเร่งส่งออกสินค้าบางประเภทก่อนครบกำหนด 90 วันในการผ่อนผันมาตรการภาษีแบบตอบโต้ (reciprocal tariff)
- อย่างไรก็ตาม การส่งออกมีแนวโน้มหดตัวตั้งแต่ในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 จากผลกระทบของมาตรการภาษีของสหรัฐฯ ที่ทำให้การส่งออกไปสหรัฐฯ ชะลอลง รวมถึงการส่งออกโดยรวมที่มีแนวโน้มชะลอลงตามเศรษฐกิจโลก ทั้งนี้ ต้องติดตามความเสี่ยงจากนโยบายการค้าของสหรัฐฯ และการตอบโต้ของประเทศเศรษฐกิจหลักต่าง ๆ รวมถึงผลการเจรจาทางการค้าของไทยกับสหรัฐฯ ซึ่งยังมีความไม่แน่นอนสูง

ประมาณการการส่งออกสินค้าโดยรวม

%YoY	2567*	2568	2569
มูลค่าการส่งออก	5.8	4.0	-2.0
ปริมาณการส่งออก	4.4	4.0	-2.0

หมายเหตุ: ภายใต้อัตราฐานที่ไทยถูกเรียกเก็บภาษีนำเข้าจากสหรัฐฯ (reciprocal tariff) 18% (ครึ่งหนึ่งของที่สหรัฐฯ ประกาศ ณ วันที่ 2 เมษายน 2568) และจีนถูกเรียกเก็บ 30% ขณะที่ประเทศอื่นถูกเรียกเก็บ 10%

* ข้อมูลจริง

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติปรับลดลงกว่าที่เคยประเมินไว้ โดยเฉพาะกลุ่มตลาดระยะใกล้จากความกังวลด้านความปลอดภัย ขณะที่กลุ่มตลาดระยะไกลที่มีค่าใช้จ่ายต่อทริปสูงยังขยายตัวได้ ซึ่งมีส่วนช่วยพยุงแนวโน้มรายรับนักท่องเที่ยวต่างชาติโดยรวม

แนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและรายรับภาคท่องเที่ยว

	2567*	2568	2569
จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)	35.5	35.0	38.0
- สัดส่วนนักท่องเที่ยวชาวจีน	18.9%	12.6%	15.7%
- สัดส่วนนักท่องเที่ยวระยะไกล	28.9%	33.7%	32.2%
ค่าใช้จ่ายต่อทริปของนักท่องเที่ยว (บาท)	39,500	43,400	44,000
รายรับภาคท่องเที่ยว (ล้านล้านบาท)	1.40	1.52	1.67

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริงซึ่งมีการปรับข้อมูลย้อนหลัง

แนวโน้มภาคการท่องเที่ยว

- จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 ปรับลดลงจากปัจจัยความกังวลด้านความปลอดภัยในประเทศไทยและความไม่แน่นอนของแนวโน้มเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจีนและนักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดระยะใกล้ (short-haul) ขณะที่นักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดระยะไกล (long-haul) ขยายตัวชะลอลงในชว่นนอกฤดูกาลท่องเที่ยว
- จำนวนนักท่องเที่ยวปี 2569 มีแนวโน้มขยายตัวเล็กน้อย ตามอุปสงค์ของนักท่องเที่ยวตลาดระยะไกลที่ยังขยายตัวได้สอดคล้องกับอุปสงค์การท่องเที่ยวโลก ขณะที่ประเมินว่านักท่องเที่ยวจีนจะทยอยฟื้นตัวหลังความกังวลด้านความปลอดภัยเริ่มคลี่คลาย แต่ยังคงจับตาความเสี่ยงจากการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นในภูมิภาค
- รายรับภาคการท่องเที่ยวมีแนวโน้มขยายตัว ตามจำนวนวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวโดยรวมที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น รวมถึงสัดส่วนของนักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดระยะไกลซึ่งเป็นกลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายต่อทริปสูง ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อาทิ กลุ่มยุโรป ตะวันออกกลาง และออสเตรเลีย

BLP BUSINESS LIAISON PROGRAM
ความเห็นผู้ประกอบการเกี่ยวกับแนวโน้มภาคการท่องเที่ยว

- จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2568 น่าจะลดลงจากปีก่อน โดยมองว่านักท่องเที่ยวจีนจะฟื้นตัวช้า แม้ภาครัฐเริ่มมีมาตรการแก้ปัญหาด้านภาพลักษณ์ของไทย แต่การฟื้นความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยยังต้องใช้เวลา ขณะที่กลุ่ม short haul ถูกกดดันจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ
- มองไปข้างหน้า แนวโน้มการท่องเที่ยวยังเติบโตได้ จากกลุ่มตลาดระยะไกลเป็นหลัก โดยมีการเพิ่มเส้นทางการบินและขยายตลาดในกลุ่มนักท่องเที่ยวตะวันออกกลางและยุโรป ซึ่งเป็นกลุ่มที่ใช้จ่ายสูงกว่าค่าเฉลี่ย ซึ่งคาดว่าจะช่วยชดเชยรายได้ที่ลดลงจากนักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดระยะใกล้ได้พอสมควร

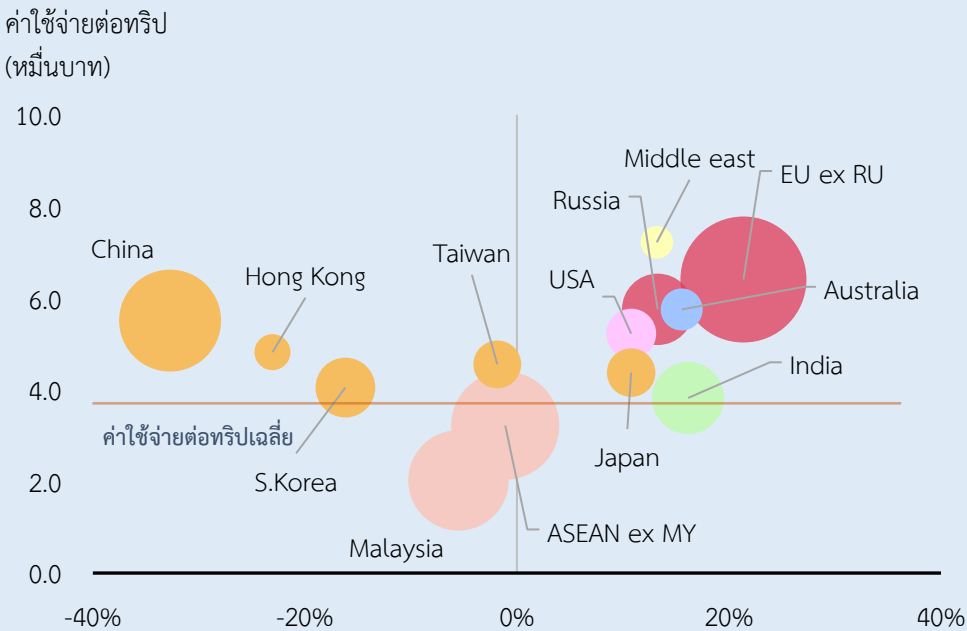
Box 1: ทิศทางภาคการท่องเที่ยวของไทย โจทย์และความท้าทายที่ต้องจับตา

ภาคการท่องเที่ยวที่มีทิศทางฟื้นตัวต่อเนื่องและเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยในปี 2567 กำลังชะลอตัวลง ในปี 2568 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาไทยในช่วง 5 เดือนแรกของปี 2568 หดตัวร้อยละ 3^{1/} เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน สวนทางกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก โดยรวมที่ขยายตัวร้อยละ 12^{2/} ทั้งนี้สาเหตุหลักเกิดจากนักท่องเที่ยวต่างชาติกลุ่มตลาดระยะใกล้ (short-haul tourists) โดยเฉพาะจีน ที่ลดการเดินทางมาไทยจากปัจจัยความกังวลด้านความปลอดภัย อย่างไรก็ตาม หกมองในมิติเม็ดเงินรายรับจากนักท่องเที่ยว ไม่ได้ชะลอลงมากนัก เนื่องจากสัดส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติกลุ่มตลาดระยะไกล (long-haul tourists) เพิ่มขึ้นมาก อีกทั้งกลุ่มนี้มีค่าใช้จ่ายต่อทริปสูงและมีแนวโน้มเพิ่มจำนวนขึ้น (ภาพที่ 1) จึงมีส่วนชดเชยรายได้ที่สูญเสียไปจากกลุ่ม short-haul ได้พอสมควร แต่การกระจายเม็ดเงินอาจแอ่ง เพราะจำกัดอยู่เฉพาะในเมืองหลักและในภาคโรงแรม

นอกจากความกังวลในด้านความปลอดภัย ภาคท่องเที่ยวยังได้รับผลกระทบจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ ทั้งทางตรงผ่านช่องทางรายได้ และทางอ้อมผ่านปัจจัยความเชื่อมั่น อย่างไรก็ตาม ผลกระทบจากนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน นักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออก เช่น จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ จะอ่อนไหวต่อปัจจัยเศรษฐกิจมากกว่ากลุ่มประเทศพัฒนาแล้วอื่น ๆ สะท้อนจากจำนวนนักท่องเที่ยวระยะใกล้ใน 5 เดือนแรกของปี 2568 ที่หดตัวลงร้อยละ 11 ในช่วงเดียวกันปีก่อน ขณะที่นักท่องเที่ยวกลุ่มระยะไกล ซึ่งส่วนใหญ่มาจากประเทศพัฒนาแล้ว ยังขยายตัวได้ถึงร้อยละ 17

นอกจากนี้ ปัจจัยเชิงพฤติกรรมเป็นอีกหนึ่งความท้าทายสำคัญ โดยเฉพาะการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น (1) นักท่องเที่ยวส่วนหนึ่งให้ความสำคัญมากขึ้นกับที่พักและบริการที่มีคุณภาพสูงตั้งแต่โควิด-19 โดยชื่อเสียงและระดับดาวของโรงแรมมีส่วนต่อการตัดสินใจเลือกที่พักมากขึ้น สอดคล้องกับสัดส่วนค่าใช้จ่ายหมวดที่พักที่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 33 เป็นร้อยละ 40 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด (ภาพที่ 2) และ (2) โครงสร้างอายุนักท่องเที่ยวลดลง โดยอายุเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวลดลงและมีสัดส่วนของประชากรรุ่นใหม่มากขึ้น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวกลุ่ม Gen Z และ Millennials ซึ่งเป็นกลุ่มที่ต้องการประสบการณ์และรางวัลชีวิตจากการท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวโดยรวมคำนึงถึงคุณค่าและความคุ้มค่ามากขึ้น สะท้อนจากสัดส่วนการใช้จ่ายซื้อของฝากลดลง แต่ให้คุณค่ากับสินค้าหัตถกรรม (hand-crafted goods) รวมถึงการรับประทาน street food ตามกระแสสังคมออนไลน์มากกว่าภัตตาคาร และกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ เช่น การดำน้ำลึก และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เป็นต้น

ภาพที่ 1: จำนวนนักท่องเที่ยว 5 เดือนแรกของปี 2568 เทียบช่วงเดียวกันปีก่อน (%YoY) แยกตามสัญชาติ

หมายเหตุ: ขนาดวงกลมแทนสัดส่วนต่อจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมดใน 5 เดือนแรกของปี 2568
ที่มา: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา คำนวณโดย ธปท.

หมายเหตุ
^{1/} ที่มา: กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
^{2/} ที่มา: United Nations World Tourism Organization (UNWTO), May 2025

Box 1: ทิศทางภาคการท่องเที่ยวของไทย โจทย์และความท้าทายที่ต้องจับตา

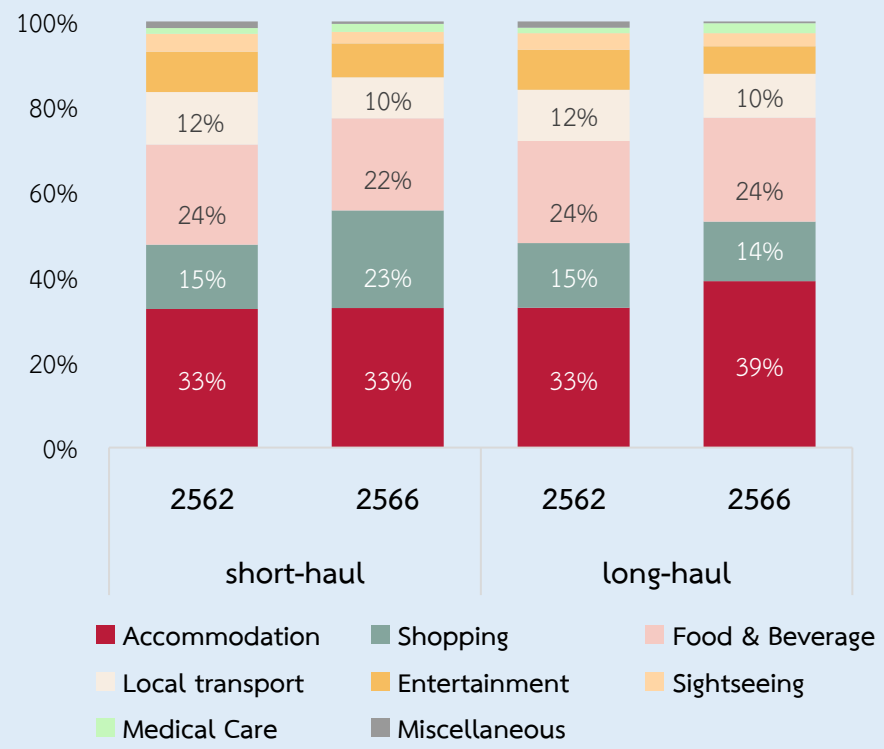
มองไปข้างหน้า นอกจากความท้าทายของภาคท่องเที่ยวในภาพรวม มองลึกลงไป การตอบโจทย์นักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่ม ยังมีปัจจัยเฉพาะที่ไม่เหมือนกัน โดยเบื้องต้นอาจจำแนกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มศักยภาพ ประกอบด้วยนักท่องเที่ยว long-haul จากยุโรป เช่น รัสเซีย อังกฤษ เยอรมัน รวมถึง ตะวันออกกลาง และออสเตรเลีย (คิดเป็นร้อยละ 31 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดในปี 2567) โดยที่ผ่านมา นักท่องเที่ยว กลุ่มนี้ฟื้นตัวเร็วและมีจำนวนสูงกว่าช่วงก่อนโควิด-19 แล้วตั้งแต่ครั้งแรกของปี 2567 และในช่วง 5 เดือนแรกของปี 2568 ยังขยายตัวต่อเนื่อง และมีการใช้จ่ายเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่ม short-haul ราว 1.7 เท่า ^{3/} ในระยะต่อไป กลุ่มนี้มีโอกาสขยายตัวได้ ต่อเนื่องและมีศักยภาพที่จะเพิ่มรายรับให้กับภาคการท่องเที่ยวของไทย

อย่างไรก็ดี การเดินทางของนักท่องเที่ยว long-haul ปัจจุบันยังกระจุกตัวใน 6 พื้นที่ ได้แก่ กรุงเทพฯ ภูเก็ต พัทยา สุราษฎร์ธานี เชียงใหม่ และกระบี่ ^{3/} ดังนั้น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทางที่เชื่อมต่อเมืองใหญ่และภูมิภาค พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้กระจายตัว และสร้างประสบการณ์ท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองรอง จะช่วยดึงดูดให้เกิดการมาเที่ยวซ้ำ หรือเพิ่มจำนวนวันพักในไทย เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ได้รับประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบหลายเมือง (multi-cities travel) ซึ่งเป็นหนึ่งในเทรนด์การท่องเที่ยวโลกที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน

2. กลุ่มที่น่ากังวล ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยว short-haul ได้แก่ จีน เกาหลีใต้ ฮองกง ไต้หวัน รวมถึงอาเซียน (คิดเป็นร้อยละ 69 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดในปี 2567) โดยเฉพาะจำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าก่อน โควิด-19 และช่วง 5 เดือนแรกของปี 2568 หดตัวจากระยะเดียวกันปีก่อนสูงถึงร้อยละ 33 ขณะที่นักท่องเที่ยว short-haul ไม่รวมจีนหดตัวร้อยละ 3 นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เปลี่ยนมาเป็นผู้เดินทางอิสระ (free independent traveler: FIT) มากขึ้น ขณะที่เดินทางแบบกลุ่มทัวร์ลดลง โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจีนที่สัดส่วนของกลุ่มทัวร์ปรับลดลงเหลือเพียง ร้อยละ 15 ในไตรมาสที่ 1 ปี 2568 จากร้อยละ 26 ในปี 2562 ^{5/} นักท่องเที่ยวจึงมีแนวโน้มที่จะวางแผนเดินทางล่วงหน้า ที่กระชั้นชิดขึ้น และได้รับอิทธิพลจาก influencer ^{6/} ทำให้อ่อนไหวกับประเด็นสื่อสารในโลกออนไลน์ได้ง่าย ดังนั้น การสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวจึงมีส่วนสำคัญที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวระยะใกล้กลับมาเที่ยวไทยมากขึ้น

ภาพที่ 2: สัดส่วนค่าใช้จ่ายรายหมวด แยกตามกลุ่มนักท่องเที่ยว

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา คำนวณโดย ธปท.

หมายเหตุ

^{3/} ที่มา: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

^{4/} ที่มา: รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการสำรวจข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงลึก ปี 2562 และรายงานความก้าวหน้า ปี 2568, กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

^{5/} ที่มา: Dragon trail sentiment survey report

Box 1: ทิศทางภาคการท่องเที่ยวของไทย โจทย์และความท้าทายที่ต้องจับตา

นอกจากนี้ การแข่งขันที่เข้มข้นขึ้นในภูมิภาคเป็นความท้าทายอีกข้อหนึ่งสำหรับตลาด short-haul โดยญี่ปุ่นและเวียดนามได้ส่วนแบ่งจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในภูมิภาคเพิ่มขึ้นจากช่วงก่อนโควิด-19 โดยในปัจจุบันอยู่ที่ร้อยละ 22 และร้อยละ 10 ตามลำดับ ขณะที่ส่วนแบ่งของไทยลดลงครึ่งหนึ่งเหลือเพียงร้อยละ 14 ส่วนหนึ่งสะท้อนจากนักท่องเที่ยวจีนไปญี่ปุ่นและเวียดนามขยายตัวสูงถึงร้อยละ 78^{6/} ในไตรมาส 1 ปี 2568 นอกจากนี้ คนจีนยังท่องเที่ยวในประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 26^{7/} ตามนโยบายส่งเสริมและการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของรัฐบาลจีน

โดยสรุป ภาคท่องเที่ยวที่ฟื้นตัวดีในช่วงที่ผ่านมา ปัจจุบันกำลังเผชิญกับความท้าทายรอบด้าน จากปัจจัยทางเศรษฐกิจของโลก ความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัย พฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนไป และการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นมองไปข้างหน้า การยกระดับความสามารถในการท่องเที่ยวของไทย โดยเฉพาะการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของภาคการท่องเที่ยว จึงเป็นโจทย์สำคัญที่ไม่ควรมองข้าม

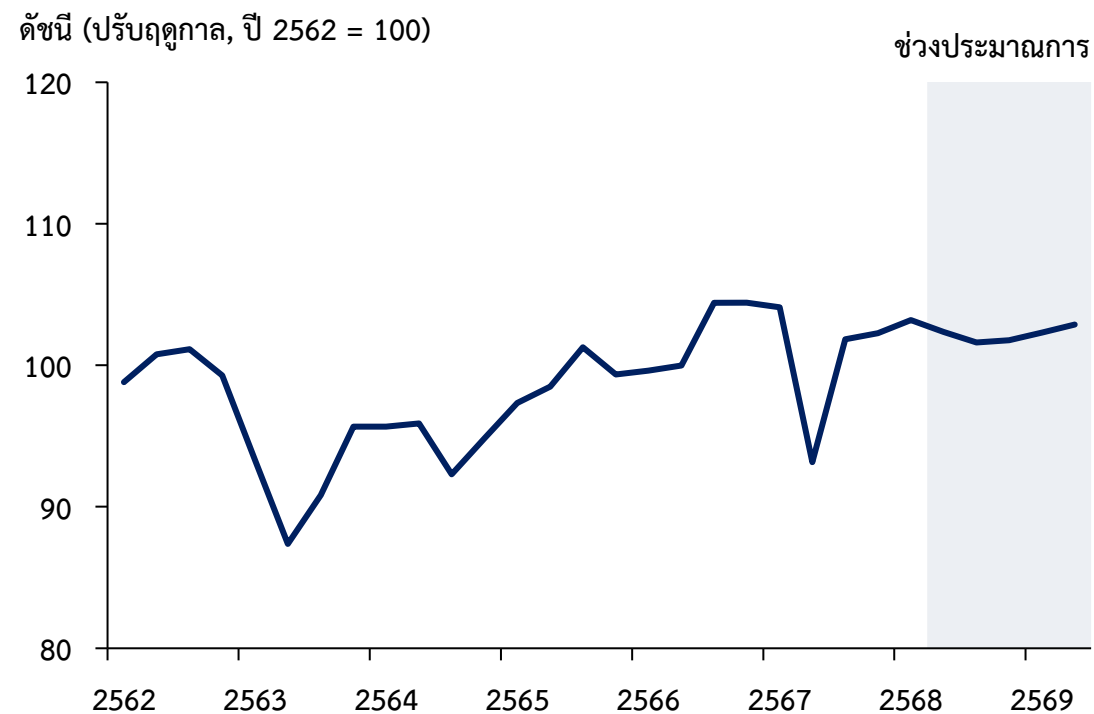
หมายเหตุ

^{6/} ที่มา: Japan National Tourist Organization และ Vietnam National Statistics Office

^{7/} ที่มา: The State Council Information Office, The People Republic Of China

การลงทุนภาคเอกชนกลับมาขยายตัวในระดับต่ำ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการลงทุนใหม่ที่ได้รับสิทธิ BOI อยู่ในระดับสูงต่อเนื่อง โดยยังต้องติดตามผลกระทบของนโยบายการค้าต่อการลงทุนภาคเอกชนในระยะต่อไป

แนวโน้มการลงทุนภาคเอกชน

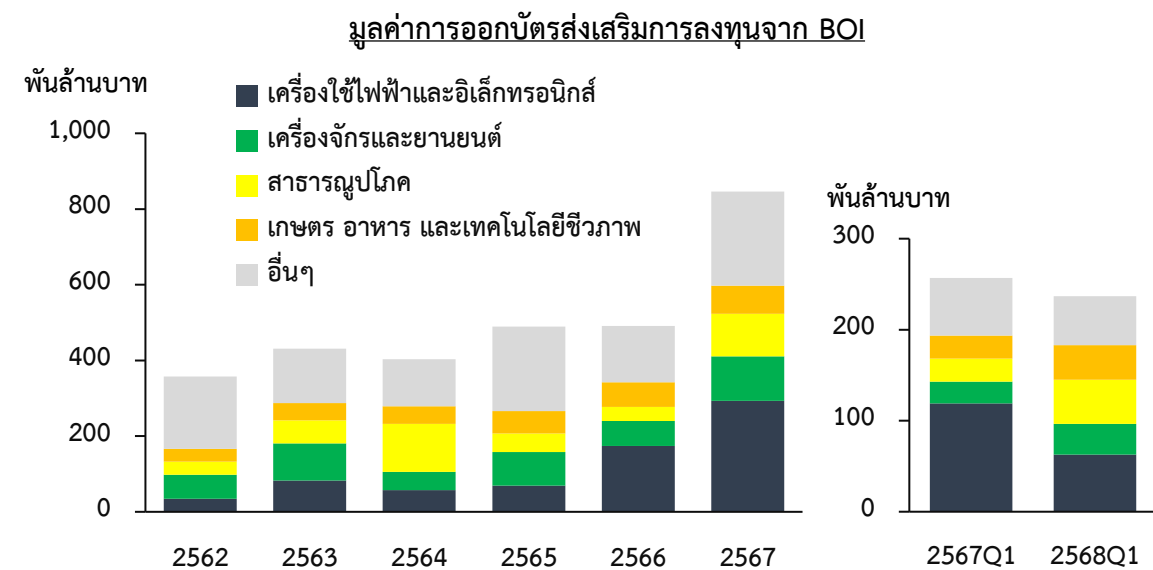
ที่มา: ประมาณการโดย ธพท.

ประมาณการการลงทุนภาคเอกชน

%YoY	2567*	2568	2569
การลงทุนภาคเอกชน	-1.6	1.7	0.9

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง

มูลค่าการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนใน Q1/68 ใกล้เคียง Q1/67 ที่สูงสุดเป็นประวัติการณ์

ที่มา: BOI คำนวณโดย ธพท.

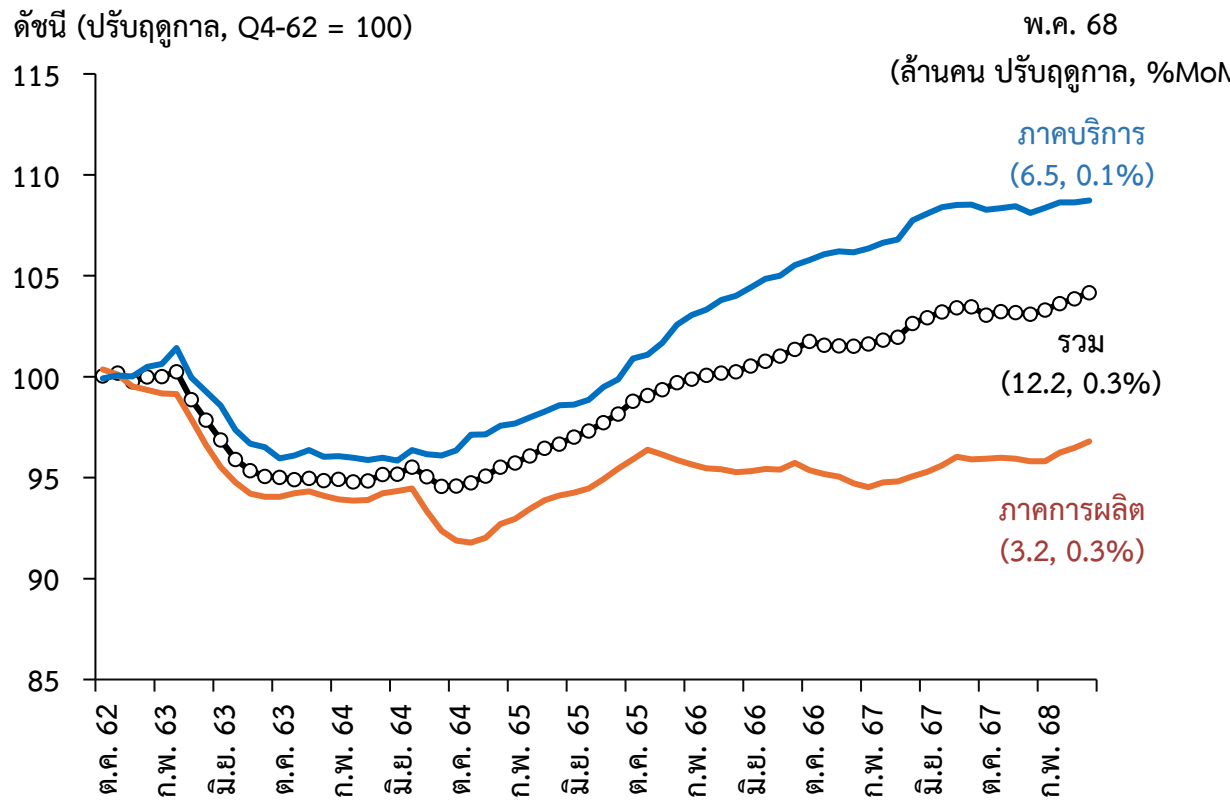
BLP BUSINESS LIAISON PROGRAM

กลุ่มผู้ผลิตอิเล็กทรอนิกส์กลับมาลงทุนตามแผนเดิมที่วางไว้ตั้งแต่ต้นปี หลังจากชะลอการลงทุนตั้งแต่มีการประกาศ reciprocal tariff ช่วง เม.ย. 2568 ขณะที่ธุรกิจอื่นส่วนใหญ่ยังลงทุนต่อเนื่องให้เสร็จเฉพาะการลงทุนที่เริ่มดำเนินการไปแล้ว แต่การลงทุนใหม่ที่ยังไม่เริ่มต้น ยัง wait and see เพื่อรอผลการเจรจาเรื่องภาษีนำเข้า

หมายเหตุ: ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการระหว่างวันที่ 21 เม.ย. - 12 มิ.ย. 2568 จำนวน 137 ราย ในทุกภูมิภาค

รายได้แรงงานนอกภาคเกษตรมีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงในระยะข้างหน้า โดยเฉพาะลูกจ้างภาคการผลิต จากผลของนโยบายการค้าโลก ขณะที่รายได้เกษตรกรหดตัวต่อเนื่องจากปัจจัยด้านราคา

จำนวนผู้ประกันตนมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม

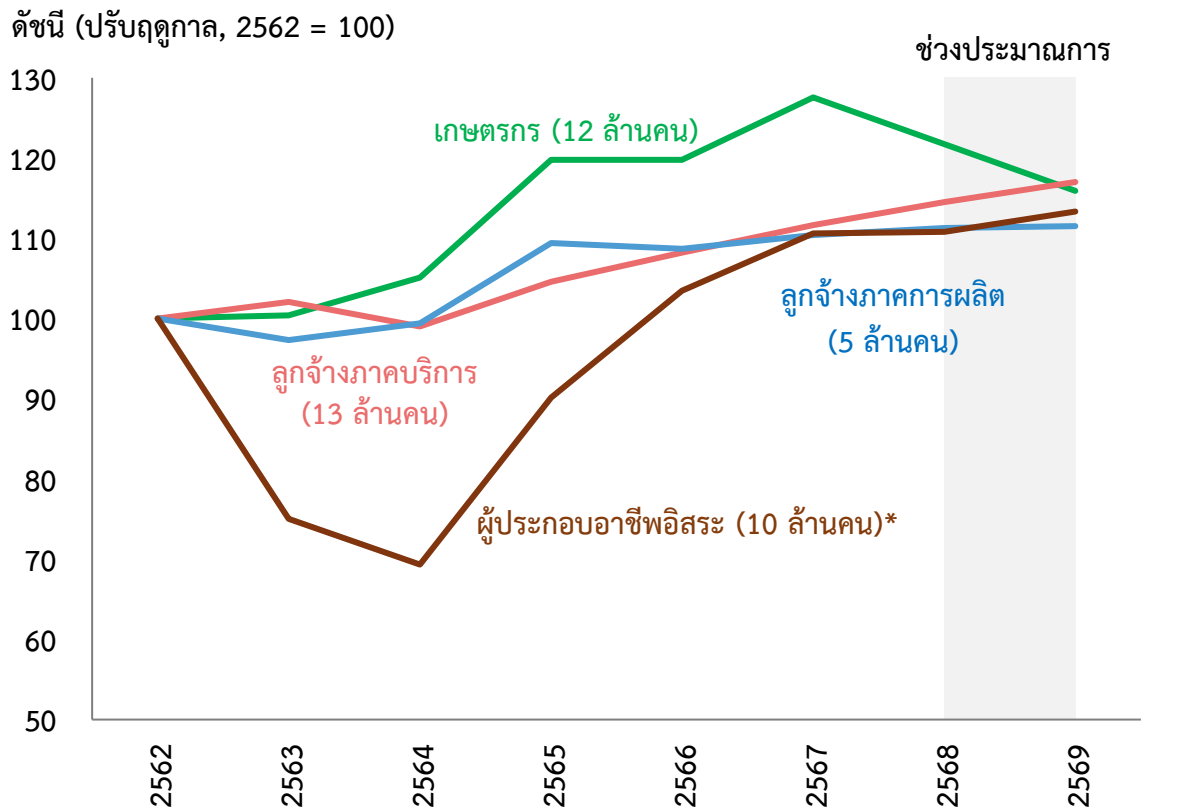

หมายเหตุ: ผู้ประกันตน ม.33 คือ ลูกจ้างที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปีบริบูรณ์ และไม่เกิน 60 ปีบริบูรณ์ในวันเข้าทำงาน และทำงานอยู่ในสถานประกอบการภาคเอกชนที่มีลูกจ้าง ตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป

ผู้ประกันตน ม.33 จำแนกเป็น 3 กลุ่มสำคัญ ได้แก่ ภาคการผลิต (27%) ภาคบริการ (54%) และภาคอื่นๆ (19%)

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม คำนวณโดย ธปท.

ประมาณการรายได้แรงงานรายสาขา

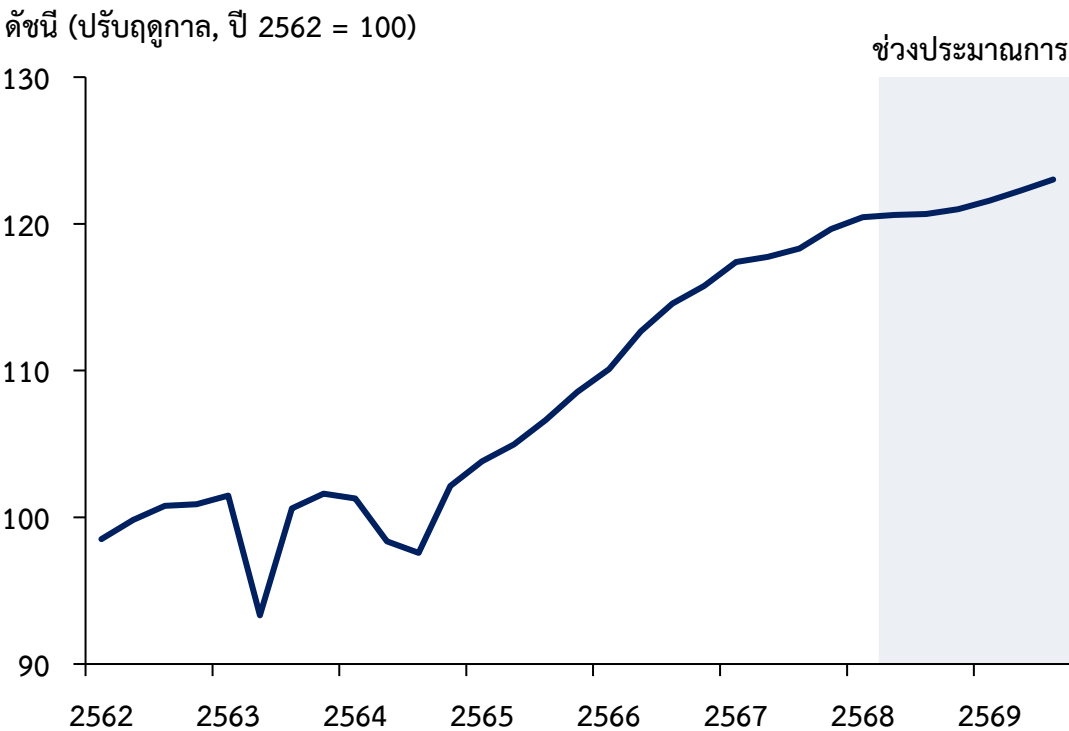

หมายเหตุ: () จำนวนแรงงานในปี 2567, * รวมนายจ้าง

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร และการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของภาคครัวเรือนไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร คำนวณและประมาณการโดย ธปท.

การบริโภคภาคเอกชนมีแนวโน้มชะลอตัว ตามแนวโน้มการขยายตัวของรายได้ที่ลดลงและความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ปรับลดลง

แนวโน้มการบริโภคภาคเอกชน

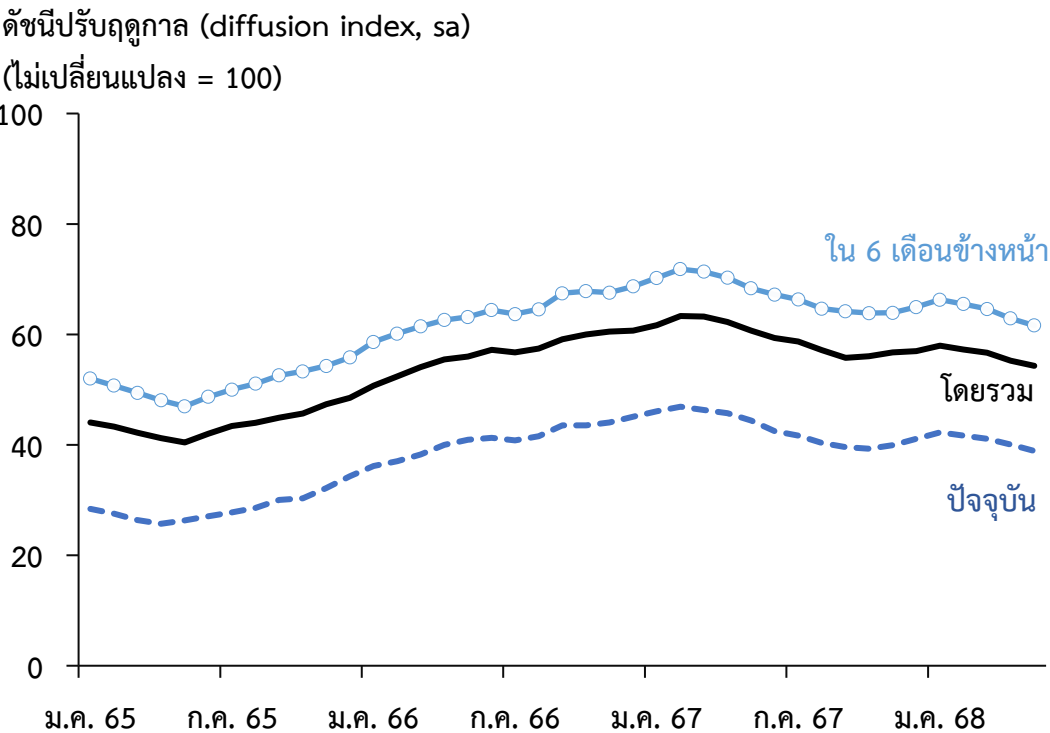
ที่มา: ประมาณการโดย ธปท.

ประมาณการการบริโภคภาคเอกชน

อัตราการขยายตัว (%YoY)	2567*	2568	2569
การบริโภคภาคเอกชน	4.4	2.0	1.7

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง

ความเชื่อมั่นผู้บริโภค

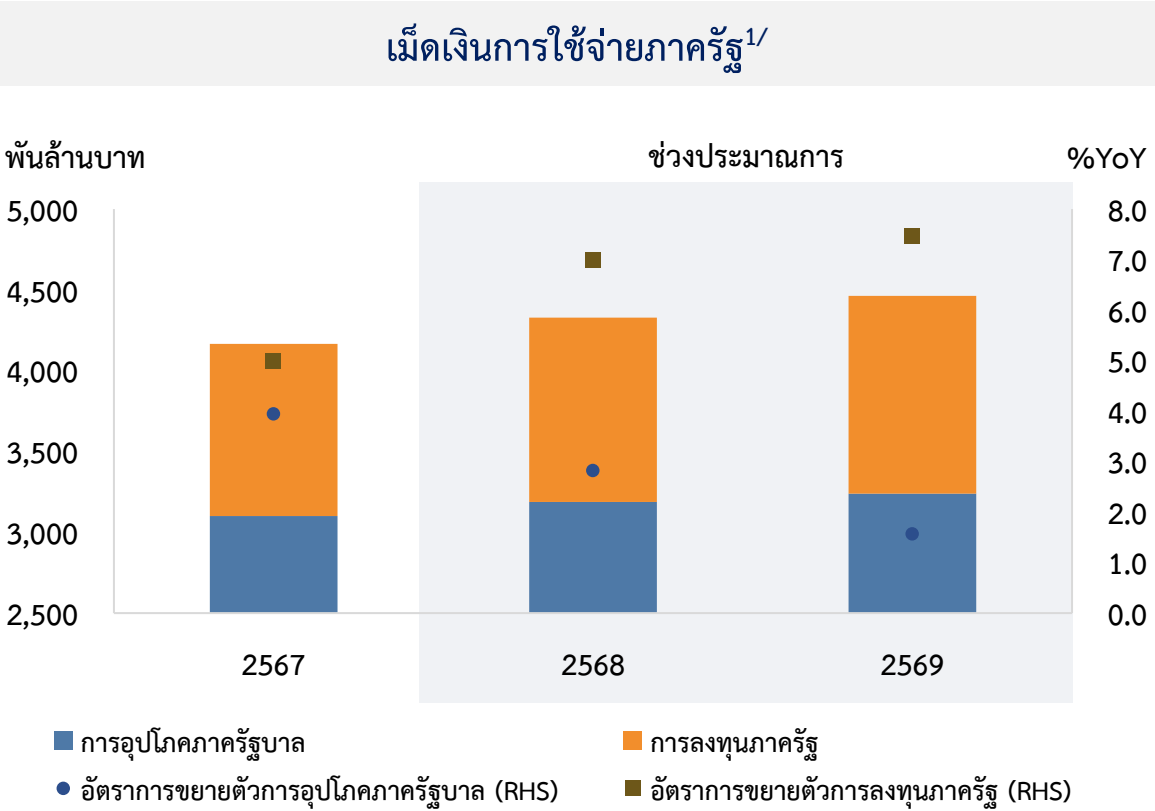
ที่มา: ศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย คำนวณโดย ธปท.

ผู้บริโภคทุกกลุ่มรายได้ยังคงระมัดระวังการใช้จ่าย โดยซื้อสินค้าเน้นความคุ้มค่า และมีมูลค่าการใช้จ่ายต่อครั้งลดลง ส่วนหนึ่งเป็นเพราะความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจ และบางส่วนได้รับผลกระทบจากราคาสินทรัพย์ที่ลดลง (wealth effect)

หมายเหตุ: ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ ในช่วงไตรมาสที่ 2 ปี 2568

การใช้จ่ายภาครัฐคาดว่าจะมีแรงส่งต่อเนื่องในปี 2568 และ 2569 นอกจากนี้ การทบทวนรูปแบบโครงการของงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ ส่งผลให้เม็ดเงินลงทุนภาครัฐปรับเพิ่มขึ้น

หมายเหตุ: ^{1/}การอุปโภคภาครัฐบาลและการลงทุนภาครัฐ ณ ราคาประจำปี ตามระบบบัญชีประชาชาติ (SNA)
ที่มา: สศช. และการประเมินโดย ธปท.

แผนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายใต้กรอบวงเงินงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ 157 พันล้านบาท

โครงการ/มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ	
ลักษณะ	ตัวอย่าง
1. โครงสร้างพื้นฐาน	1.1 ด้านน้ำ: การพัฒนาน้ำอุปโภคบริโภค ปรับปรุงแหล่งน้ำเดิม พัฒนาระบบกระจายน้ำและพื้นที่หนองน้ำ 1.2 ด้านคมนาคม: ปรับปรุงพัฒนาถนน เพิ่มความปลอดภัย แก้ไขปัญหาจราจรและพื้นที่ขาดความเชื่อมโยง
2. การท่องเที่ยว	ปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก พัฒนาและยกระดับความปลอดภัย กระตุ้นการท่องเที่ยวภายในประเทศ
3. ลดผลกระทบภาคการส่งออกและเพิ่มผลิตภาพ	สนับสนุนสินเชื่อให้สถานประกอบการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล
4. เศรษฐกิจชุมชนและอื่นๆ	โครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน (SML) พัฒนาทุนมนุษย์ด้านการศึกษา

ที่มา: มติ ครม. วันที่ 24 มิ.ย. 2568

การใช้จ่ายภาครัฐมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องในปี 2568 และ 2569 ตามงบเหลือมจากปีงบประมาณ 2567 ที่สูง รวมถึงการเบิกจ่ายของงบประมาณปี 2568 และการลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ทำได้ดี นอกจากนี้ ยังได้รับแรงสนับสนุนจากการทบทวนรูปแบบโครงการของงบกลาง กระตุ้นเศรษฐกิจฯ มาใช้เป็นการลงทุนเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลกระตุ้นเศรษฐกิจมากกว่า

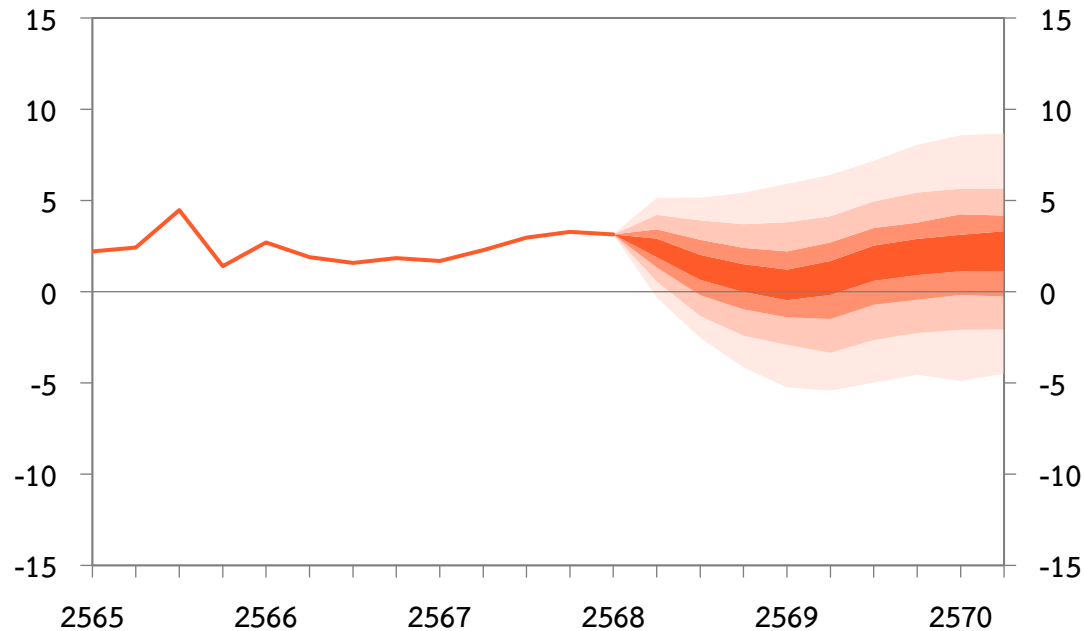
สรุปประมาณการเศรษฐกิจรายองค์ประกอบ

 การบริโภคภาคเอกชน	มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลง โดยเฉพาะการบริโภคหมวดบริการซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในช่วงที่ผ่านมา มีแนวโน้มชะลอลงตามรายได้ที่ถูกระทบจากผลของนโยบายการค้าโลกและภาคท่องเที่ยวที่ชะลอตัว ประกอบกับความเชื่อมั่นของครัวเรือนมีแนวโน้มลดลงท่ามกลางความไม่แน่นอนสูง รวมทั้งปัญหาหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูงยังคงเป็นแรงกดดันการบริโภคภาคเอกชนในระยะต่อไป
 การลงทุนภาคเอกชน	กลับมาขยายตัวในระดับต่ำ หลังจากหดตัวในปี 2567 โดยมีแรงสนับสนุนจากการลงทุนในอุตสาหกรรมใหม่ โดยเฉพาะการลงทุนใน data center และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ สอดคล้องกับมูลค่าการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของ BOI ที่เพิ่มขึ้นในช่วงก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม ความไม่แน่นอนจากนโยบายการค้าโลกยังคงกดดันแนวโน้มการลงทุน ขณะที่การลงทุนในหมวดยานพาหนะและหมวดก่อสร้างยังฟื้นตัวได้ช้าตามการฟื้นตัวของสินเชื่อยานยนต์และสินเชื่อบ้าน
 มูลค่าการส่งออกสินค้า	ขยายตัวในปี 2568 โดยเร่งขึ้นมากในช่วงครึ่งแรกของปีตามการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์จากแนวโน้มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีที่เติบโตสูงในเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า และผลดีจากการย้ายฐานการผลิตสินค้าหมวดเทคโนโลยีมายังไทย รวมถึงการเร่งส่งออกก่อน reciprocal tariff สหรัฐฯ อาจมีผลบังคับใช้ แต่คาดว่าจะการส่งออกจะชะลอลงมากในช่วงครึ่งหลังของปีนี้ ส่วนการส่งออกสินค้าในปี 2569 มีแนวโน้มหดตัวตามการส่งออกสินค้าไปสหรัฐฯ ซึ่งถูกกดดันจากอัตราภาษีนำเข้าที่สูงขึ้น ประกอบกับการส่งออกโดยรวมมีแนวโน้มชะลอลงตามภาวะเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า
 การส่งออกบริการ	ขยายตัวต่อเนื่อง โดยค่าใช้จ่ายต่อคนมีแนวโน้มปรับสูงขึ้นจากทั้งจำนวนวันพักและพฤติกรรมค่าใช้จ่าย ส่งผลให้รายรับภาคท่องเที่ยวขยายตัวต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม จำนวนนักท่องเที่ยวชะลอลง โดยอยู่ที่ 35.0 ล้านคนในปี 2568 ก่อนปรับเพิ่มขึ้นเป็น 38.0 ล้านคนในปี 2569 ซึ่งคาดว่าจะความกังวลด้านความปลอดภัยจากนักท่องเที่ยวจีนจะทยอยคลี่คลายลง

ความเสี่ยงของเศรษฐกิจไทยโดยรวมแบ่งไปทางด้านต่ำ

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ร้อยละเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน

ปัจจัยเสี่ยงด้านสูง

- การส่งออกกลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่สูงกว่าคาด

ปัจจัยเสี่ยงด้านต่ำ

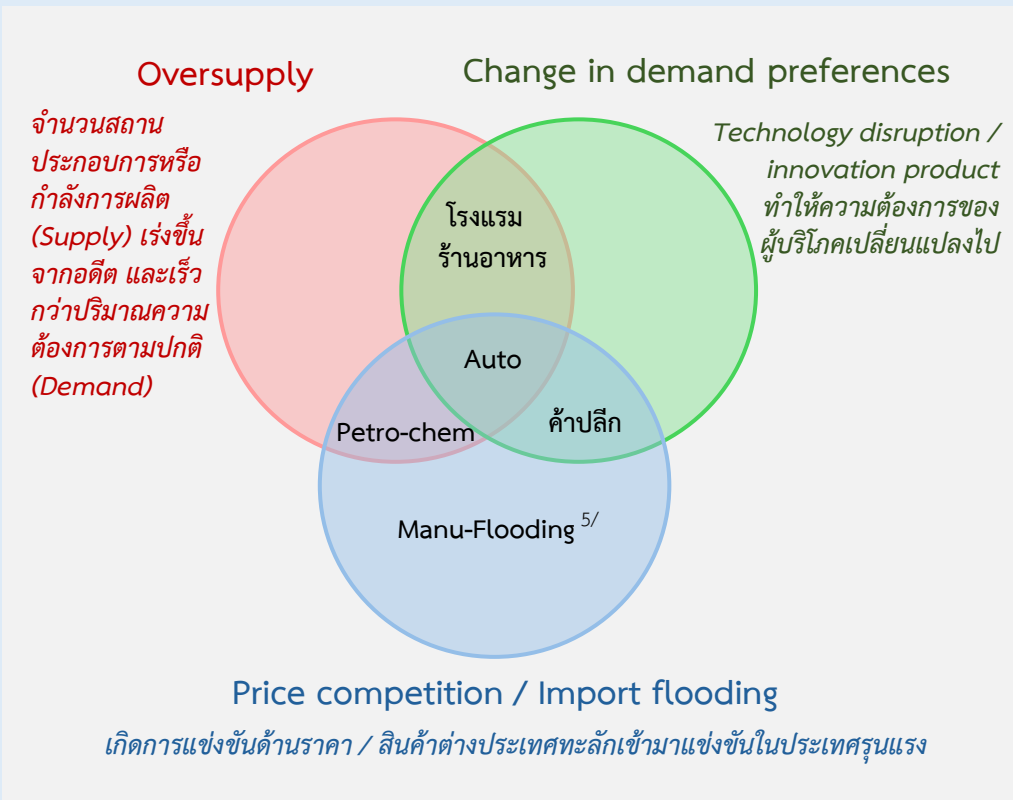
- สงครามทางการค้า (Trade war) และความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ที่รุนแรงกว่าคาด ซึ่งอาจทำให้เศรษฐกิจโลกและไทยชะลอตัว
- ความไม่แน่นอนทางการเมืองในประเทศ
- ความตึงตัวของสินเชื่อในบางจุดที่อาจกระทบกลุ่มเปราะบางและ SMEs มากกว่าคาด

Box 2: แนวทางการปรับตัวของธุรกิจจากการพุดคุยกับผู้ประกอบการ

เศรษฐกิจไทยเผชิญกับความท้าทายทั้งจากปัจจัยภายนอกและภายในประเทศ แม้ว่าในภาพรวมเศรษฐกิจจะขยายตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปตั้งแต่หลังการแพร่ระบาดของโควิด-19 เป็นต้นมา แต่ผู้ประกอบการกลับสะท้อนมุมมองการทำธุรกิจที่ยากลำบากขึ้นจากหลากหลายสาเหตุ อาทิ อุปสงค์ในประเทศที่ชะลอตัว รวมทั้งนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ลดลง จึงซ้ำเติมให้ปัญหาเชิงโครงสร้างของธุรกิจมีอาการที่ชัดเจนและรุนแรงขึ้น ทั้งนี้ สามารถสรุปอุปสรรคเชิงโครงสร้างของธุรกิจที่สำคัญใน 3 ด้าน (ภาพที่ 1) ดังนี้

- 1. **Oversupply** ตัวอย่างใน**ธุรกิจโรงแรม** ผู้เล่นรายใหม่เข้ามาแข่งขันมากขึ้นด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่าผ่าน online platform อย่าง Airbnb ที่มีจำนวนห้องพักเกือบ 2 แสนห้อง^{1/} เทียบกับจำนวนห้องพักโรงแรมทั้งหมดอยู่ที่ 1.3 ล้านห้อง^{2/} ในปี 2566 หรือคิดเป็นประมาณร้อยละ 15 ของจำนวนห้องพักทั้งหมด ประกอบกับจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติลดลง โดยเฉพาะจีนที่เป็นกลุ่มลูกค้าหลักของโรงแรมต่ำกว่าระดับ 3 ดาว ทำให้ธุรกิจโรงแรมประสบภาวะ oversupply รุนแรงมากในช่วงหลัง เช่นเดียวกับ**ธุรกิจร้านอาหาร** ผู้เล่นรายใหม่เพิ่มเป็นเท่าตัวจากช่วงก่อนโควิด-19 เนื่องจากเป็นธุรกิจที่เปิดง่าย มี barrier to entry ต่ำ ประกอบกับการเข้ามาของ food delivery platform ที่เปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ในการแข่งขันของวงการอาหารไปโดยสิ้นเชิง โดยเฉพาะในช่วงหลังโควิด-19 ขณะที่กำลังซื้อเติบโตไม่ทันอุปทาน ส่วนหนึ่งสะท้อนจากจำนวนผู้เยี่ยมเยือน^{3/} ที่เติบโตเพียงร้อยละ 12 จากช่วงก่อนโควิด-19 ดังนั้นธุรกิจร้านอาหารจึงประสบกับภาวะ oversupply โดยเฉพาะในพื้นที่ท่องเที่ยว
- 2. **Demand preferences** ของ**ผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลง** ใน**ธุรกิจค้าปลีก** online platform เข้ามาแย่งส่วนแบ่งตลาดการค้าปลีกแบบ offline แบบก้าวกระโดด สะท้อนจากสัดส่วนมูลค่า e-commerce ต่อมูลค่าตลาดค้าปลีกที่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7 ในปี 2562 มาอยู่ที่ร้อยละ 25^{4/} ในปี 2567 ส่งผลให้การแข่งขันในธุรกิจค้าปลีกรุนแรงขึ้นมาก ธุรกิจรายใหญ่ในส่วนกลางจึงต้องขยายสาขาไปแข่งขันในภูมิภาคกับผู้ประกอบการรายกลางและรายย่อยในท้องถิ่นมากขึ้น
- 3. **Price competition** **ธุรกิจยานยนต์และเครื่องนุ่งห่ม** เผชิญการแข่งขันแย่งส่วนแบ่งการตลาดในประเทศจากสินค้าต่างประเทศที่เข้ามาแข่งขันด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่า ตัวอย่างเช่น ราคาเครื่องนุ่งห่มจีนที่ต่ำกว่าสินค้าไทยถึงร้อยละ 20 และสัดส่วนการนำเข้าเครื่องนุ่งห่มจากจีนต่อยอดขายในประเทศเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 44 ในไตรมาสที่ 1 ปี 2568 เทียบกับร้อยละ 36 ในช่วงก่อนโควิด-19

ภาพที่ 1: ปัญหาเชิงโครงสร้างที่ธุรกิจเผชิญในปัจจุบัน

หมายเหตุ:
^{1/} ที่มา: Airdna คำนวนโดย ธปท.
^{2/} ที่มา: สสว. และสำนักงานสถิติแห่งชาติ คำนวนโดย ธปท.
^{3/} ผู้เยี่ยมเยือน หมายถึง จำนวนนักท่องเที่ยวไทยรวมกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ
^{4/} ที่มา: Euromonitor
^{5/} Manu-flooding ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้า สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เหล็กและโลหะประดิษฐ์ และเฟอร์นิเจอร์

Box 2: แนวทางการปรับตัวของธุรกิจจากการพูดคุยกับผู้ประกอบการ

ธุรกิจหลายรายได้ให้ความสำคัญกับการเร่งปรับตัวเพื่อยกระดับขีดความสามารถ และเตรียมแผนธุรกิจเพื่อรองรับกับความไม่แน่นอนที่ชัดเจนมากขึ้น โดยแนวทางในการปรับตัวจะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความรุนแรงของปัญหา ขนาดของธุรกิจ และศักยภาพของธุรกิจ จึงขอยกตัวอย่างการปรับตัวของธุรกิจ 4 กลุ่มอุตสาหกรรมที่ได้กล่าวถึงข้างต้น ได้แก่

1) กลุ่มโรงแรมและร้านอาหาร โดย**ธุรกิจโรงแรม**ปรับตัวดังนี้ (1) เพิ่มสัดส่วนรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติอื่น ๆ เช่น สหภาพยุโรปและอินเดีย เพื่อทดแทนรายได้จากนักท่องเที่ยวจีนที่ลดลงจากความกังวลด้านความปลอดภัย (2) เน้นให้บริการลูกค้าประเภทอื่น ๆ เช่น ลูกค้ากลุ่มประชุมและสัมมนา (Meetings, Incentives, Conventions, Exhibitions: MICE) (3) ยกระดับเป็นการท่องเที่ยวมูลค่าสูง (high-value tourism) ในระยะยาว เช่น wellness tourism เพื่อการรักษาโรค อาทิ การใช้ stem cell และกลุ่มความสวยความงามเพื่อชะลอวัย ซึ่งไทยมีศักยภาพและมาตรฐานการให้บริการที่สูงกว่าประเทศอื่นในภูมิภาค รวมถึงมีแนวโน้มเติบโตในระยะยาว และ (4) ปรับธุรกิจให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (green operation) เบื้องต้นที่ใช้เงินลงทุนไม่สูงมาก เช่น ติดตั้งแผ่นทำความเย็นและโซลาร์เซลล์ เพื่อลดต้นทุนของธุรกิจและรองรับความต้องการของลูกค้าที่ให้ความสำคัญสิ่งแวดล้อม แต่ยังไม่ถึงขั้นก่อสร้าง green building ซึ่งต้องใช้วัสดุที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและต้องใช้เงินลงทุนสูง เนื่องจากต้นทุนการก่อสร้างสูงกว่าการก่อสร้างตึกปกติถึงร้อยละ 10-15

ขณะที่**ธุรกิจร้านอาหาร**ปรับตัวโดย (1) กระจายรายได้ไปลูกค้ากลุ่มใหม่เพื่อทดแทนรายได้ลูกค้าเดิมที่หดตัว เช่น เพิ่มการขายสินค้าพรีเมียม (2) ทำการตลาดที่เน้นความคุ้มค่า (value) เช่น เปิดร้านอาหารแบรนด์ใหม่ในราคาที่ถูกลง ปรับเมนูอาหารให้มีความแปลกใหม่และคุ้มค่าสำหรับผู้บริโภค ควบคู่ไปกับการจัดโปรโมชั่นขึ้น และ (3) ลดขนาดการเช่าพื้นที่เพื่อลดต้นทุน

2) กลุ่มการค้าปลีก **ธุรกิจรายใหญ่**เน้นปรับตัวโดย (1) หาสินค้าใหม่ ๆ ที่หลากหลาย และมีคุณภาพสูง เพื่อรักษาส่วนแบ่งการตลาดให้แข่งขันได้กับสินค้าต่างชาติที่อาจมีคุณภาพไม่สูงเท่าไทย

และเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าที่เปลี่ยนแปลงเร็ว ผ่านหลากหลายช่องทางการขายทั้งแบบ online และ offline (2) สร้างประสบการณ์ที่แตกต่างให้ลูกค้า เช่น การจัด event และใช้งานศิลปะตกแต่งภายในห้างสรรพสินค้าเพื่อดึงดูดลูกค้า (3) นำเสนอบริการเสริม เช่น ผู้ช่วยส่วนตัวสำหรับการเลือกซื้อสินค้า และ (4) ขยายสาขาไปตามหัวเมืองหลัก รวมถึงเมืองรอง ขณะที่**ธุรกิจรายย่อย**ในภูมิภาคพยายามปรับตัวเพื่อสร้างความแตกต่างจากรายใหญ่ โดยเน้นเพิ่มสินค้าเฉพาะกลุ่มที่แตกต่างจากคู่แข่งส่วนกลาง อาทิ อาหารและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ผลผลิตทางการเกษตรจากเกษตรกรในพื้นที่ รวมทั้งขยายการขายผ่านช่องทาง online

3) กลุ่มยานยนต์และชิ้นส่วน เผชิญอุปสรรคเชิงโครงสร้างทั้ง 3 ด้าน โดยเฉพาะกลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์ที่ส่วนใหญ่เป็น SME จึงปรับตัวได้ยากกว่ารายใหญ่ โดยปัจจุบันธุรกิจบางส่วนพยายามปรับรูปแบบการผลิตจากเดิมที่รับจ้างผลิตชิ้นส่วน OEM (Original Equipment Manufacturer) ให้กับผู้ผลิตรายใหญ่ ไปเป็นการผลิตชิ้นส่วน REM (Replacement Equipment Manufacturing) สำหรับตลาดซ่อมบำรุง ซึ่งต้องเริ่มทำการตลาดและหาลูกค้าเพื่อส่งออกเอง โดยเฉพาะตลาดตะวันออกกลางและแอฟริกาที่มีความต้องการต่อเนื่องและขยายตัวดี รวมทั้งเปลี่ยนไปผลิตสินค้าเพื่อรองรับอุตสาหกรรมอื่น ๆ เช่น ชิ้นส่วนทางการแพทย์ เครื่องจักรทางการเกษตร ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมราง เพื่อทดแทนยอดขายรถยนต์ในประเทศที่หดตัว

4) กลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจ SMEs กว่า 2 แสนราย ธุรกิจบางส่วนสามารถยกระดับเป็นผู้ผลิตสินค้ามูลค่าสูงที่เน้นจับลูกค้าตลาดกลางถึงบน หรือผลิตสินค้า small lots ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เช่น เสื้อกีฬา (เสื้อโยคะ เสื้อฮู้ด) เสื้อผ้าแบรนด์ดีไซเนอร์หรือแบรนด์ของ influencer เพื่อหลีกเลี่ยงการแข่งขันกับผู้ผลิตแบบปริมาณมาก (mass) ที่ราคาไม่สูงนัก เช่น เวียดนาม แอฟริกา และจีน

Box 2: แนวทางการปรับตัวของธุรกิจจากการพูดคุยกับผู้ประกอบการ

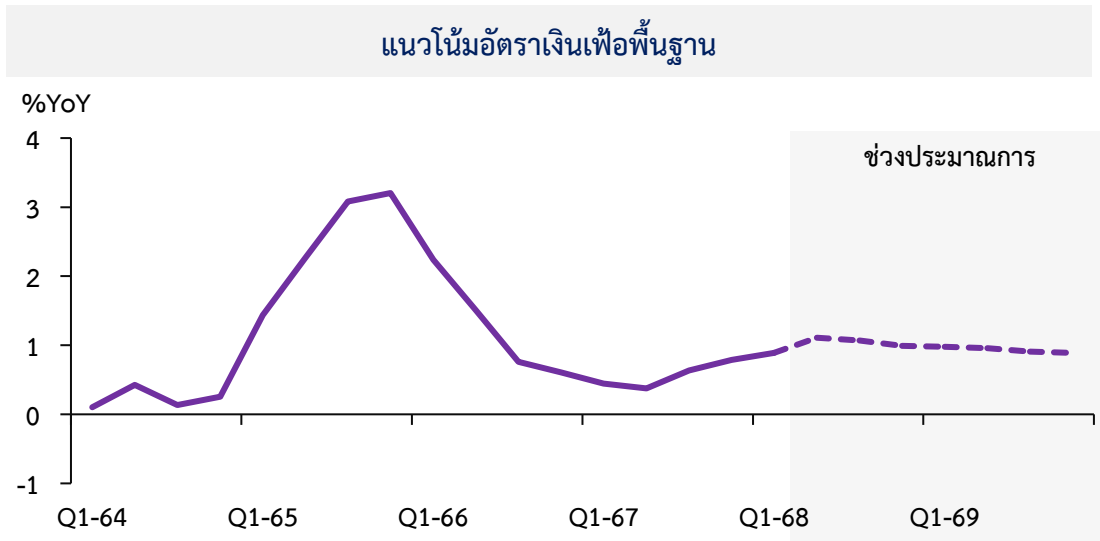
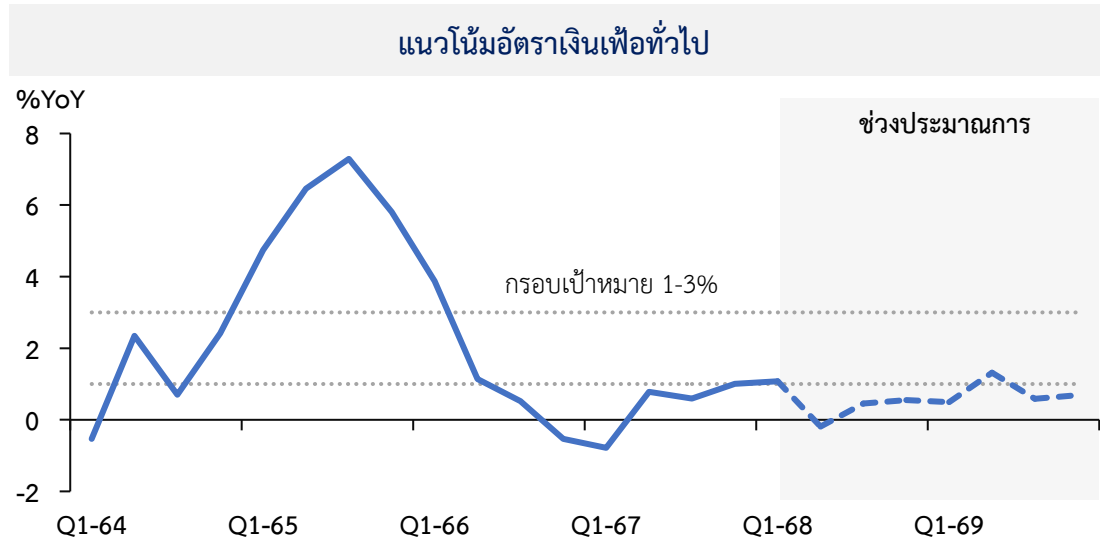
ในภาวะที่เศรษฐกิจไทยเผชิญกับความท้าทายจากหลายด้าน การปรับตัวของธุรกิจจึงมีความจำเป็นและสำคัญอย่างมากในการยกระดับความสามารถในการแข่งขัน และสร้างภูมิคุ้มกันความไม่แน่นอนต่าง ๆ ที่อาจเข้ามาในระยะข้างหน้า อย่างไรก็ตาม การปรับตัวของภาคธุรกิจโดยลำพังอาจยังไม่เพียงพอ ในภาพรวมธุรกิจยังต้องการมาตรการช่วยเหลือจากภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนกระบวนการยกระดับความสามารถในการแข่งขันควบคู่ไปด้วย รายละเอียดตามตารางที่ 1

สิ่งที่สำคัญคือ ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมุ่งออกแบบนโยบายที่ตรงจุดและสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการปรับตัวของภาคธุรกิจ ทั้งในด้านการส่งเสริมการแข่งขันอย่างเป็นธรรม การพัฒนาองค์ความรู้ของธุรกิจ และทักษะแรงงาน รวมถึงโอกาสทางการตลาด แม้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจจะช่วยบรรเทาผลกระทบระยะสั้นได้บ้าง แต่ไม่ใช่แนวทางที่ตรงจุดในการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างที่เป็นต้นตอของความสามารถในการแข่งขันที่ลดลงได้อย่างยั่งยืน

ตารางที่ 1: สรุปมาตรการช่วยเหลือที่ธุรกิจต้องการจากภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

มาตรการที่ธุรกิจต้องการ	รายละเอียด
1) มาตรการที่ธุรกิจหลายกลุ่มต้องการ	
บรรเทาผลกระทบจากการเข้ามาแข่งขันของสินค้านำเข้าที่ไม่มีมาตรฐานและผิดกฎหมาย	บังคับใช้กฎหมายและการตรวจสอบที่เข้มงวดสำหรับการตรวจมาตรฐานสินค้า การตรวจสอบสินค้าผ่านด่าน และการป้องกันสวมสิทธิสินค้า เพื่อสร้างการแข่งขันที่เป็นธรรม
พัฒนาองค์ความรู้ของธุรกิจและแรงงานเพื่อเพิ่ม know-how ในการปรับตัวสู่ธุรกิจอื่น ๆ	- เพิ่มบทบาทของหน่วยงานรัฐเพื่อให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการ - ออกแบบหลักสูตรร่วมกันระหว่างภาคธุรกิจและมหาวิทยาลัย
สนับสนุนด้านการขยายตลาดใหม่	- เร่งเจรจา FTA โดยเฉพาะกับสหภาพยุโรปและตะวันออกกลาง - ช่วยทำ business matching กับคู่ค้าปลายทาง และให้คำปรึกษา
สินเชื่อสำหรับพัฒนามาตรฐานสินค้าและลดต้นทุนธุรกิจ	- การลงทุนในเครื่องจักรใหม่ - พัฒนาระบบการจัดการ หรือการทดสอบมาตรฐานการผลิต
2) มาตรการเฉพาะกลุ่มธุรกิจ	
ทบทวนการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีของ BOI (กลุ่มยานยนต์)	- กำหนดการใช้วัตถุดิบและสินค้าชิ้นกลางในประเทศเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มกับผู้ผลิตและเศรษฐกิจไทยมากขึ้น - ติดตามการปฏิบัติตามเกณฑ์ของธุรกิจหลังได้รับสิทธิประโยชน์
สร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยอย่างเป็นรูปธรรม (กลุ่มโรงแรมและร้านอาหาร)	บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและจัดการระบบความปลอดภัย เช่น ติดตั้งกล้อง CCTV ดูแลบริการขนส่งให้เป็นไปตามกฎหมาย

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำ ตามแนวโน้มราคาพลังงานโลกเป็นสำคัญ

ประมาณการอัตราเงินเฟ้อ

%YoY	2567*	2568	2569
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป	0.4	0.5	0.8
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน	0.6	1.0	0.9
อัตราเงินเฟ้อหมวดพลังงาน	0.1	-3.2	-1.3
อัตราเงินเฟ้อหมวดอาหารสด	0.1	1.2	1.6

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง

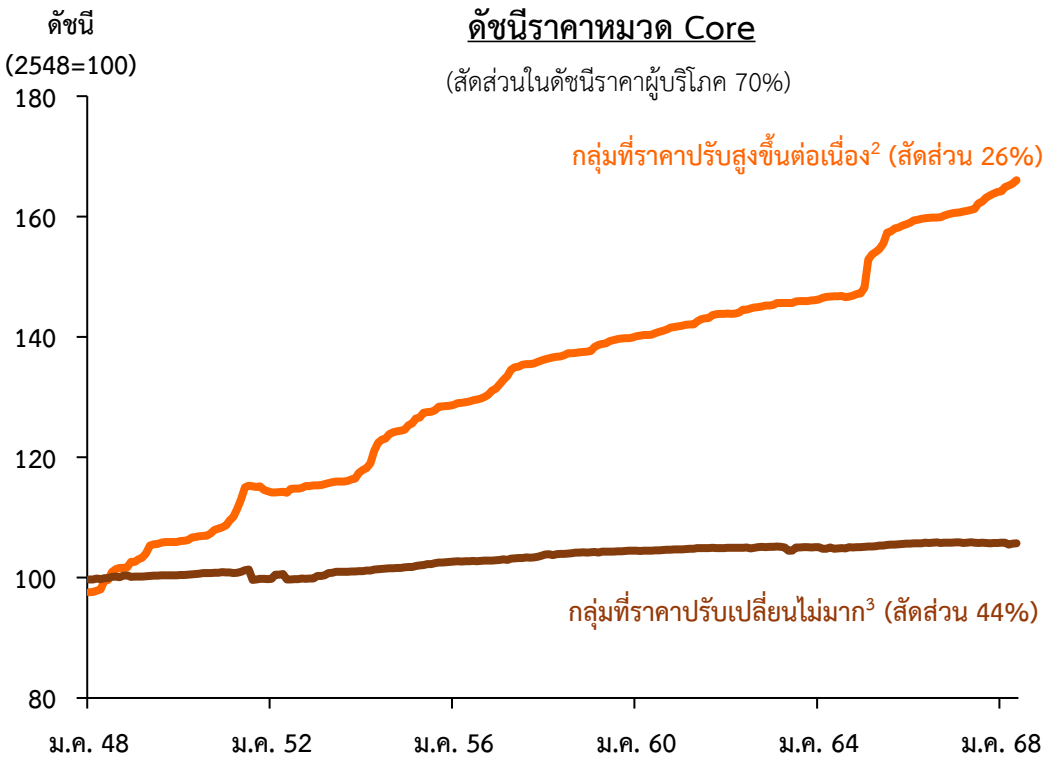
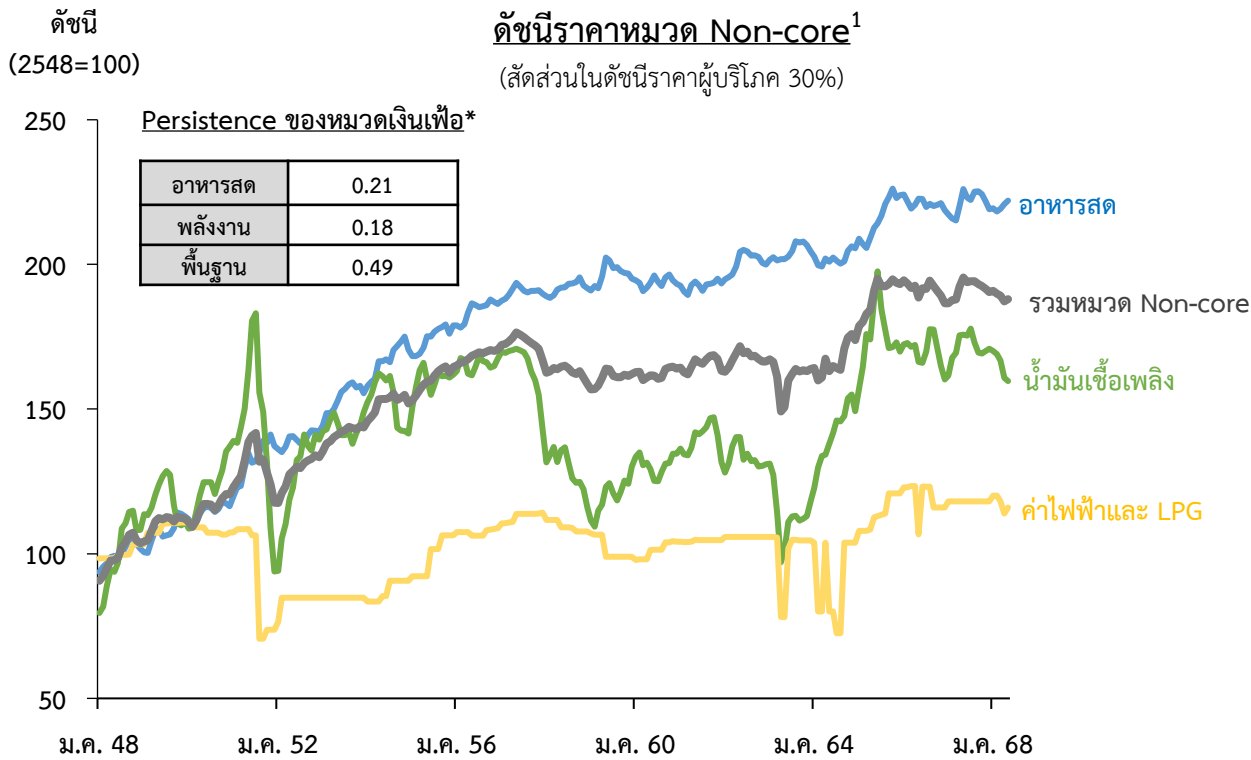
- อัตราเงินเฟ้อทั่วไปปี 2568 และ 2569 มีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำ จากอัตราเงินเฟ้อหมวดพลังงานเป็นสำคัญ ตาม (1) แนวโน้มราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก แม้จะมีการปรับเพิ่มขึ้นบ้างชั่วคราวในช่วงไตรมาส 3 ปี 2568 จากความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่รุนแรงขึ้น และ (2) มาตรการลดราคาพลังงานของภาครัฐ ทั้งการปรับลดค่าไฟฟ้าและราคาน้ำมันขายปลีก
- อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานปี 2568 มีแนวโน้มปรับเพิ่มขึ้นจากปี 2567 ตามการส่งผ่านต้นทุนในหมวดอาหารที่ทยอยปรับเพิ่มขึ้นตามราคาวัตถุดิบ อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานในปี 2569 มีแนวโน้มไม่เร่งขึ้นมาก ตามแนวโน้มเศรษฐกิจที่ชะลอและราคาพลังงานที่ปรับลดลง

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์ คำนวณและประเมินโดย ธปท.

เงินเพื่อตำในปัจจุบันไม่กระทบเสถียรภาพด้านราคาและไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อเศรษฐกิจ โดยเป็นการปรับลดลงของราคาสินค้าในหมวดพลังงานและอาหารสด ซึ่งมักเกิดขึ้นชั่วคราวและไม่กระจายเป็นวงกว้าง ขณะที่สินค้าที่บริโภคประจำส่วนใหญ่ยังปรับเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ทำให้ค่าครองชีพยังอยู่ในระดับสูง

ราคาพลังงานและอาหารสดมีความหนืดต่ำ (low persistence) สามารถเปลี่ยนแปลงขึ้นลงได้เร็ว ทำให้ผลของ shock ต่อราคาไม่ค้างอยู่นาน

เมื่อพิจารณาหมวดเงินเพื่อพื้นฐาน (หมวด Core) พบว่า ราคาสินค้าบางประเภทที่ครัวเรือนบริโภคเป็นประจำยังปรับเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

หมายเหตุ: () แสดงน้ำหนักในตะกร้าเงินเพื่อปี 2566; * Inflation persistence แสดงค่าสัมประสิทธิ์ของแบบจำลอง AR1 โดยใช้ข้อมูลอัตราเงินเฟ้อรายเดือน (%QoQ sa) ตั้งแต่ 2545-2568

^{1/} ดัชนีราคาหมวด Non-core ได้แก่ อาหารสด น้ำมันเชื้อเพลิง ไฟฟ้า ก๊าซหุงต้ม

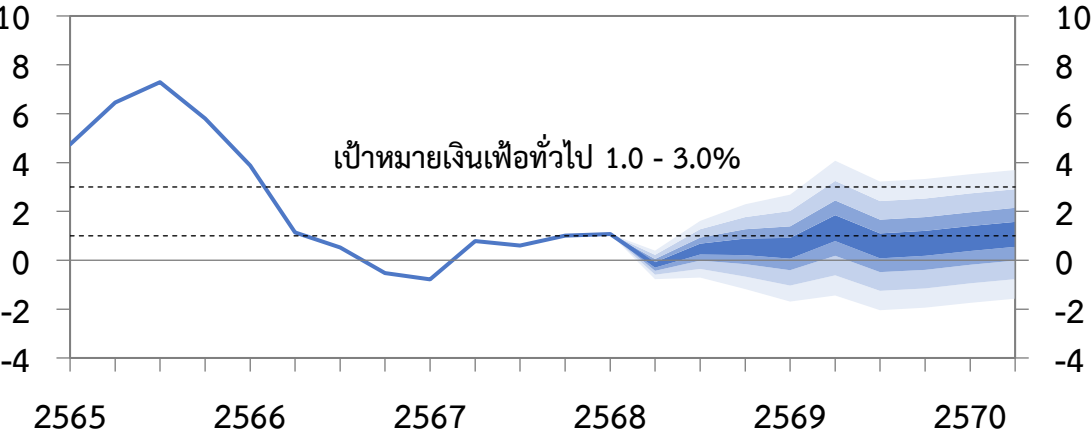
^{2/} กลุ่มที่ราคาปรับสูงขึ้นต่อเนื่อง เช่น อาหารสำเร็จรูป เครื่องประกอบอาหาร เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์; ^{3/} กลุ่มที่ราคาปรับเปลี่ยนไม่มาก เช่น ค่าเช่าบ้าน รถยนต์ อุปกรณ์ซักล้างทำความสะอาด ของใช้ส่วนตัว เครื่องนุ่งห่ม ค่าพักโรงแรม

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์ คำนวณโดย ธปท.

ประมาณการเงินเพื่อมีความเสี่ยงสมดุลในปี 2568 และปี 2569

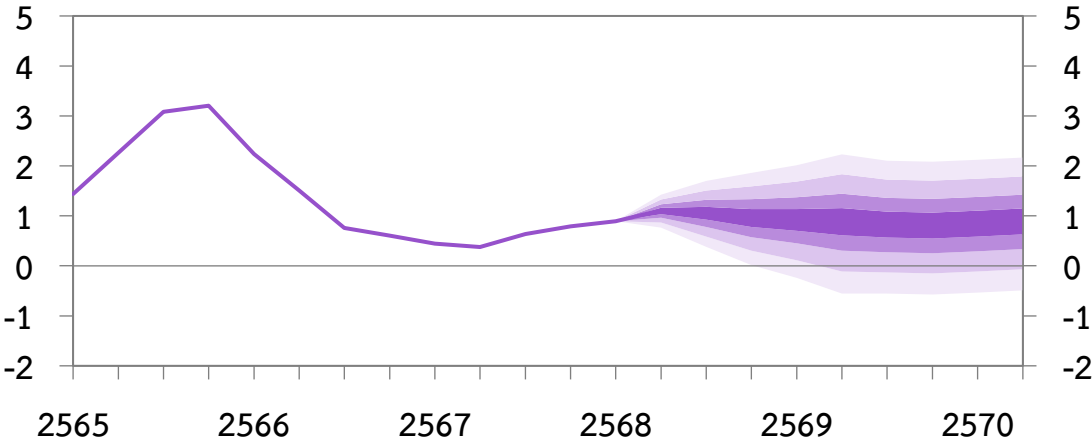
ประมาณการอัตราเงินเฟ้อทั่วไป

ร้อยละเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน

ประมาณการอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

ร้อยละเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน

ปัจจัยเสี่ยงด้านสูง

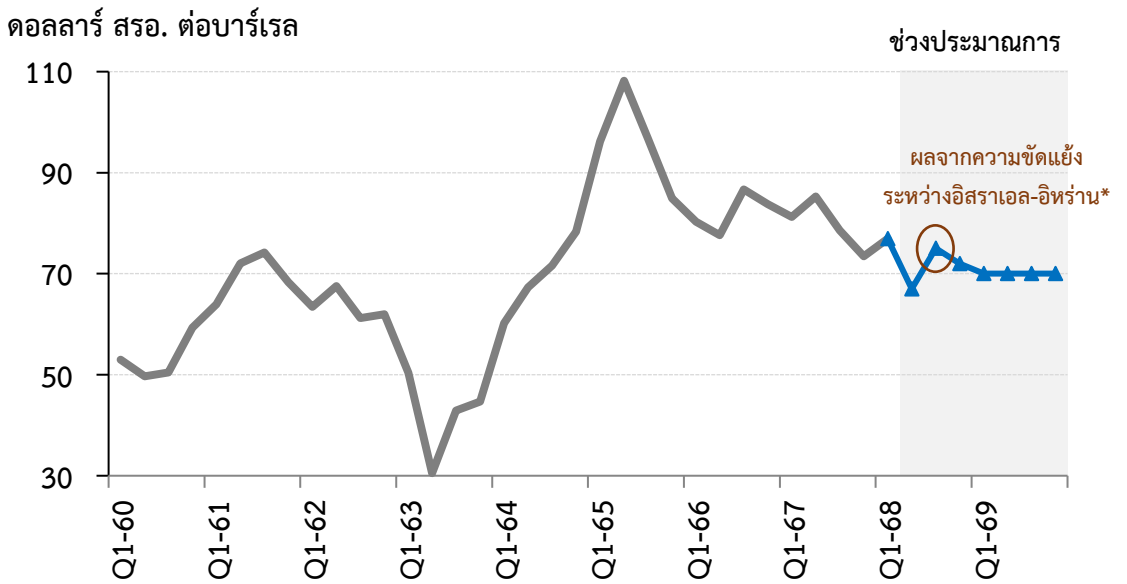
- ความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ ที่อาจส่งผลให้ราคาน้ำมันโลกสูงขึ้น

ปัจจัยเสี่ยงด้านต่ำ

- สงครามการค้าที่รุนแรงกว่าคาด ซึ่งอาจทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยชะลอตัว
- มาตรการดูแลค่าครองชีพของภาครัฐ

ข้อสมมติราคาน้ำมันดิบดูไบมีแนวโน้มลดลง จากผลกระทบของนโยบายการค้าสหรัฐฯ ต่อเศรษฐกิจโลก และอุปทานจาก OPEC+ ที่จะทยอยเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม แนวโน้มราคาน้ำมันยังมีความไม่แน่นอนสูงจากความขัดแย้งระหว่างอิสราเอล-อิหร่าน

ข้อสมมติราคาน้ำมันดิบดูไบ

หมายเหตุ: * พิจารณาข้อมูลจนถึงวันที่ 24 มิ.ย. 2568 ที่ทางอิสราเอลและอิหร่านประกาศหยุดโจมตี

ข้อสมมติราคาน้ำมันดิบดูไบ				
ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล	2566*	2567*	2568	2569
ข้อสมมติราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปี	82.1	79.7	73	70

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง

ปี 2568 ราคาน้ำมันดิบดูไบปรับลดลงใน Q2/68 จากความกังวลต่อผลกระทบของนโยบายการค้าสหรัฐฯ ต่อเศรษฐกิจโลก แต่คาดว่าจะปรับสูงขึ้นชั่วคราวใน Q3/68 จากความขัดแย้งระหว่างอิสราเอล-อิหร่าน ก่อนทยอยปรับลดลง โดยราคาทั้งปีจะยังต่ำกว่าปีก่อนจาก

- (1) ผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกจากนโยบายการค้าสหรัฐฯ หลังสิ้นสุดช่วงระยะเวลาผ่อนผันภาษีนำเข้า 90 วัน ซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจโลกชะลอตัวและอุปสงค์น้ำมันโลกลดลง
- (2) อุปทานจาก OPEC+ ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่องและเร็วขึ้น หลัง OPEC+ เพิ่มปริมาณการผลิตต่อเนื่อง 0.4 ล้านบาร์เรลต่อวัน ใน Q2/68 ซึ่งมากกว่าแผนเดิม
- (3) อุปทานจาก non-OPEC ที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยเฉพาะจากสหรัฐฯ

ปี 2569 ราคาน้ำมันมีแนวโน้มปรับลดลง จากอุปทานที่จะเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากทั้ง OPEC+ และ non-OPEC โดยเฉพาะสหรัฐฯ ขณะที่อุปสงค์น้ำมันโลกจะได้รับผลกระทบจากนโยบายการค้าสหรัฐฯ

ความเสี่ยงของราคาน้ำมันดิบดูไบในระยะข้างหน้าเป็นสมดุล

- ความเสี่ยงด้านสูง: ความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ที่อาจกระทบต่อโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน อาทิ ความขัดแย้งระหว่างรัสเซีย-ยูเครน อิสราเอล-อิหร่าน รวมถึงมาตรการคว่ำบาตรของสหรัฐฯ ที่อาจรุนแรงหรือขยายวงกว้าง
- ความเสี่ยงด้านต่ำ: ความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลกและสงครามการค้า จากนโยบายการค้าสหรัฐฯ แผนการปรับเพิ่มปริมาณการผลิตของกลุ่ม OPEC+ ที่อาจเร็วขึ้นหรือมากกว่าคาด และอุปทานน้ำมันจาก non-OPEC ที่อาจมากกว่าคาด

ตารางสรุปข้อสมมติประกอบประมาณการ

ร้อยละต่อปี	2567*	2568	2569
อัตราการขยายตัวเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า (%YoY) ^{1/}	2.9	2.4	2.3
อัตราดอกเบี้ย Fed funds (% ณ สิ้นปี)	4.25 - 4.50	4.00 - 4.25	3.25 - 3.50
ดัชนีค่าเงินในภูมิภาค (ไม่รวมจีน) ต่อดอลลาร์ สรอ. ^{2/}	166.1	166.4	166.6
ราคาน้ำมันดิบดูไบ (ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล)	79.7	73.0	70.0
รายได้เกษตรกร (%YoY)	6.7	-5.1	-4.8
การอุปโภคภาครัฐ ณ ราคาประจำปี (พันล้านบาท)	3,101	3,188	3,238
การลงทุนภาครัฐ ณ ราคาประจำปี (พันล้านบาท)	1,066	1,140	1,225

หมายเหตุ: 1/ ถ่วงน้ำหนักด้วยสัดส่วนมูลค่าการส่งออกจากไทยไปยังประเทศคู่ค้า
2/ ตัวเลขที่เพิ่มขึ้นแสดงการอ่อนค่า ตัวเลขที่ลดลงแสดงการแข็งค่า
* ข้อมูลจริง

- เศรษฐกิจประเทศคู่ค้า** ในปี 2568 ขยายตัวชะลอลง ตามเศรษฐกิจทั่วโลกที่ชะลอตัวจากนโยบายภาษีการค้าของสหรัฐฯ แม้ได้รับแรงสนับสนุนจากการเร่งส่งออกในช่วงครึ่งปีแรกสำหรับในปี 2569 ขยายตัวชะลอลงต่อเนื่อง ตามการค้าโลกที่คาดว่าจะชะลอตัว จากผลของอัตราภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ที่สูงขึ้น รวมทั้งมีผลของฐานสูงจากการเร่งส่งออกในปีก่อน
- อัตราดอกเบี้ยนโยบายสหรัฐฯ** ในปี 2568 ปรับลดลงเล็กน้อยที่ 25 bps เนื่องจาก Fed เน้นดูแลอัตราเงินเฟ้อในช่วงที่สหรัฐฯ เริ่มใช้มาตรการภาษีทางการค้า ก่อนทยอยปรับลดมากขึ้น ในปี 2569 หลังอัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มกลับเข้าสู่ค่ากลางของกรอบเป้าหมายมากขึ้น ทำให้อัตราดอกเบี้ย ณ สิ้นปี 2569 อยู่ที่ร้อยละ 3.25 - 3.50
- ค่าเงินภูมิภาค (ไม่รวมจีน)** มีแนวโน้มอ่อนค่าเล็กน้อยในปี 2568 และ 2569 ตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจภูมิภาคจากผลกระทบของมาตรการภาษีนำเข้าสหรัฐฯ ที่ชัดเจนขึ้นตั้งแต่ครึ่งหลังของปี 2568 ประกอบกับสหรัฐฯ มีแนวโน้มดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นค่อยเป็นค่อยไป
- ราคาน้ำมันดิบดูไบ** ปรับเพิ่มขึ้นชั่วคราวใน Q3/68 จากสงครามอิสราเอล-อิหร่าน ก่อนทยอยปรับลดลงตั้งแต่ Q4/68 และมีแนวโน้มทรงตัวในปี 2569 จากอุปสงค์น้ำมันที่ลดลงตามเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว และอุปทานน้ำมันที่เพิ่มขึ้นจากทั้ง OPEC และ non-OPEC
- รายได้เกษตรกร (ไม่รวมมาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ)** ในปี 2568-69 มีแนวโน้มหดตัวจากปัจจัยด้านราคาที่ปรับลดลงมากโดยเฉพาะข้าวขาว ยางพารา ทุเรียน และอ้อย ตามอุปทานที่เพิ่มขึ้น จากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย
- การใช้จ่ายภาครัฐ ณ ราคาประจำปี** ในปี 2568 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าตามกรอบงบประมาณและงบเหลื่อมปีจากปีก่อน และปี 2569 ปรับเพิ่มขึ้นตามกรอบงบประมาณโดยรวมและการทบทวนรูปแบบการใช้จ่ายของงบกลางกระตุ้นเศรษฐกิจฯ 157 พลบ.

สินเชื่อโดยรวมหดตัว ส่วนหนึ่งจากความ
ต้องการสินเชื่อลดลงและการระมัดระวัง
ในการปล่อยสินเชื่อตามความเสี่ยง
ด้านเครดิต สำหรับคุณภาพสินเชื่อ
ต้องติดตามคุณภาพสินเชื่อ SME
และสินเชื่อที่อยู่อาศัย

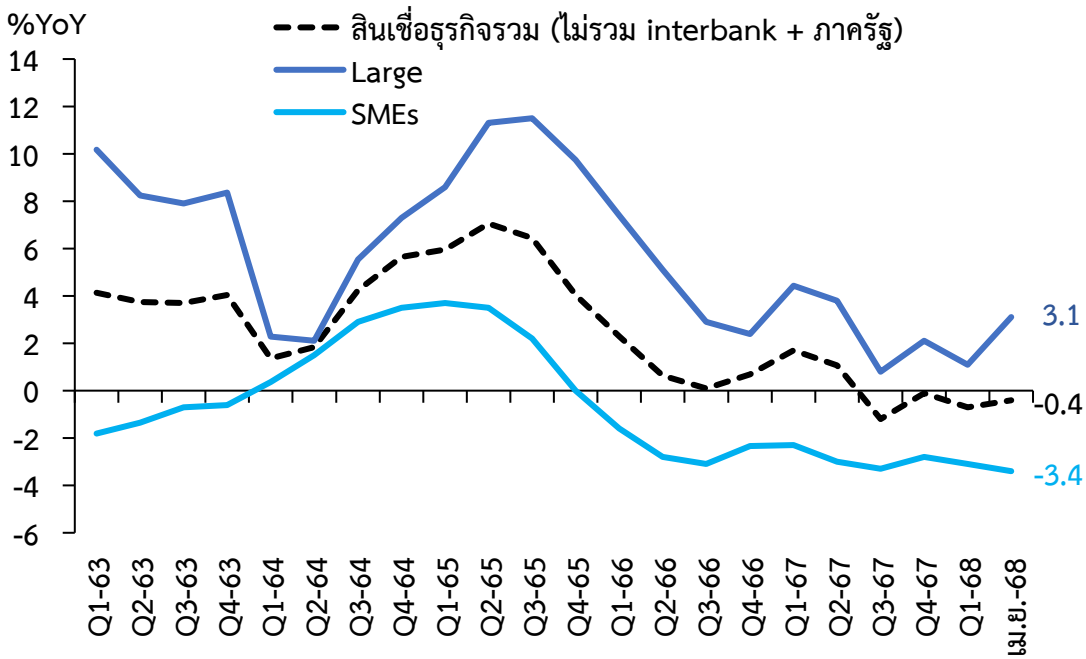
อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์
และอัตราผลตอบแทนพันธบัตรไทย
ปรับลดลง ตามอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

ค่าเงินบาทในช่วงที่ผ่านมาผันผวน
และเฉลี่ยแข็งค่าขึ้นเทียบกับไตรมาสก่อน
จากปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ
โดยเฉพาะนโยบายการค้าโลก
และความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์

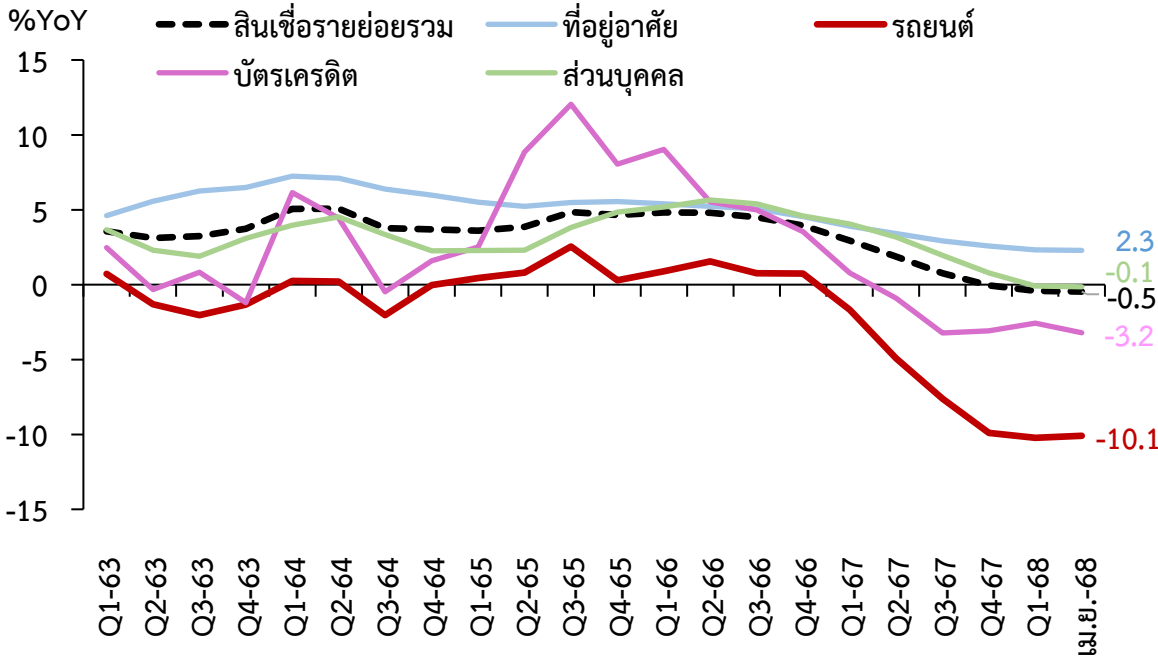

สินเชื่อโดยรวมยังหดตัว ส่วนหนึ่งจากความต้องการสินเชื่อในบางกลุ่มที่ลดลงและการชำระคืนหนี้ที่อยู่ในระดับสูง ขณะที่สินเชื่อ SMEs และสินเชื่อรายย่อยหดตัวต่อเนื่องตามความเสี่ยงด้านเครดิตที่อยู่ในระดับสูง

การขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจ จำแนกตามขนาด

การขยายตัวของสินเชื่อรายย่อย จำแนกรายประเภทสินเชื่อ

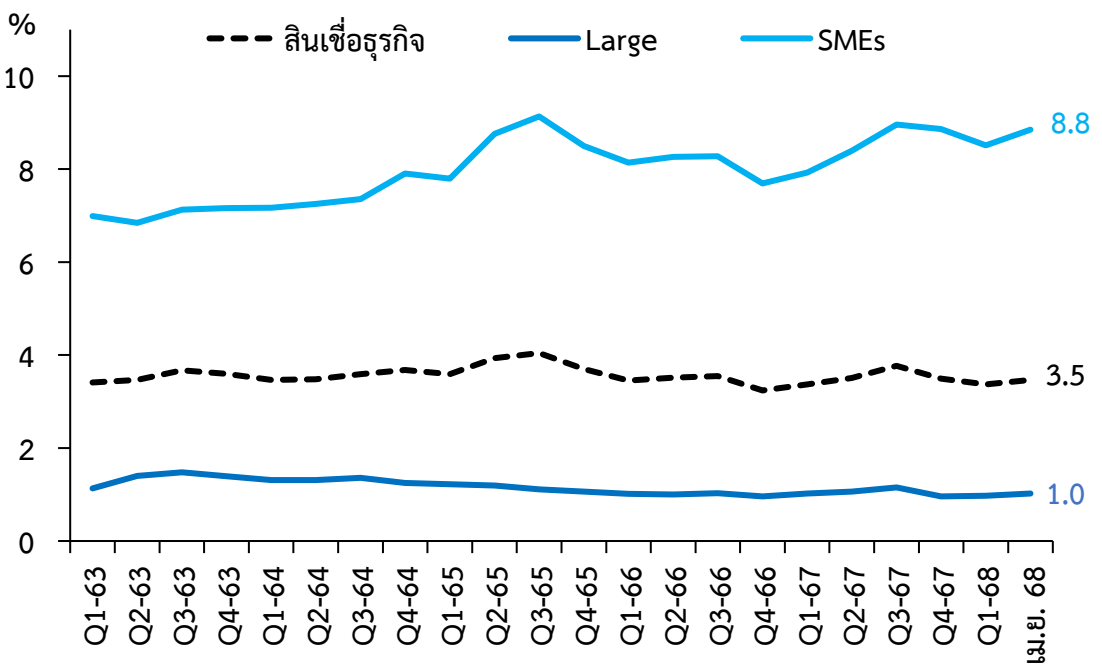

หมายเหตุ: (1) ข้อมูลครอบคลุมสินเชื่อระบบสถาบันการเงิน ซึ่งประกอบด้วย ระบบ ธพ. (รวม บริษัทลูกของ ธพ.) สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) และ Non-bank ที่ไม่ใช่ บริษัทลูกของ ธพ.
 (2) นิยามขนาดสินเชื่อธุรกิจ ดังนี้ ธพ. รวมเครื่อง ใช้งานเงินสินเชื่อไม่รวม interbank ที่มีกับ ธพ. แต่ละแห่ง ณ เม.ย. 2568 (Large corporate มากกว่า 500 ลบ. และ SMEs ไม่เกิน 500 ลบ.)
 SFIs ใช้นิยาม สสว. ที่อิงรายได้และการจ้างงาน
 Non-bank ใช้สินเชื่อ Nano Finance และ สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับที่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ (ไม่รวมสินเชื่อที่มีทะเบียนรถเป็นประกัน)
 ที่มา: ธพ.

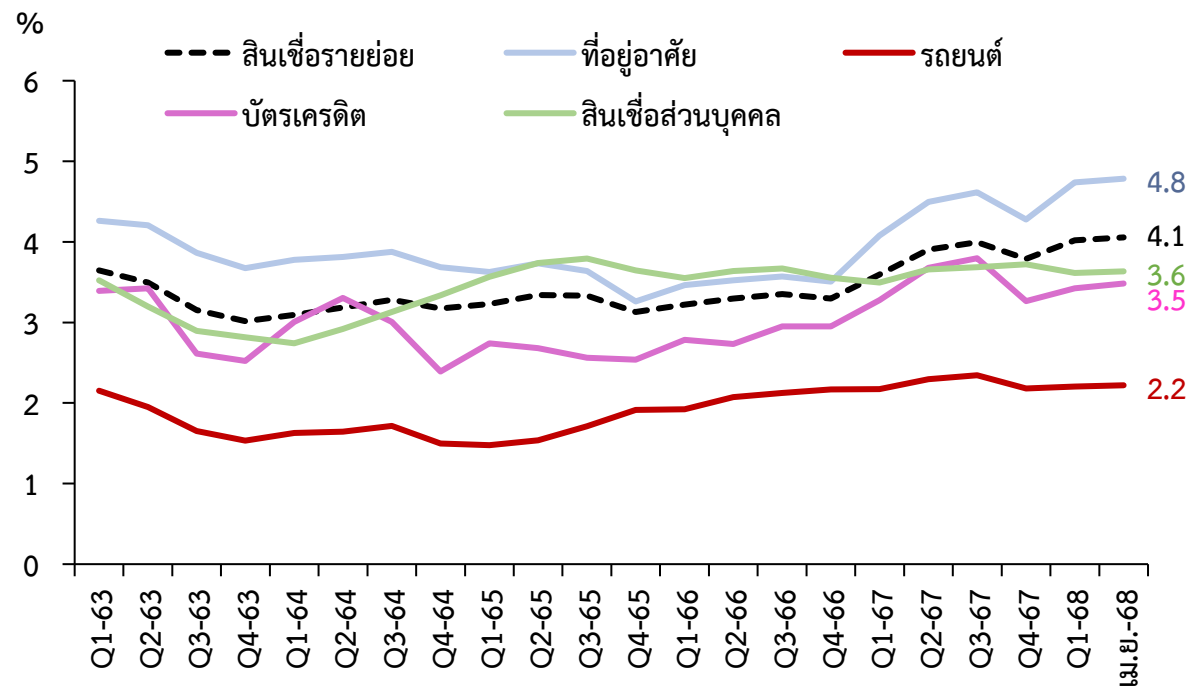
สินเชื่อธุรกิจโดยรวมหดตัวใกล้เคียงเดิม โดยธุรกิจขนาดใหญ่ส่วนหนึ่งมีความต้องการสินเชื่อลดลงและมีการชำระคืนหนี้เพิ่มขึ้น ขณะที่สินเชื่อ SMEs รวมถึงสินเชื่อรายย่อยหดตัวต่อเนื่องจากความเสี่ยงด้านเครดิตที่ยังอยู่ในระดับสูง

คุณภาพสินเชื่อ SMEs และสินเชื่อรายย่อยยังปรับตัวลดลง โดยเฉพาะสินเชื่อที่อยู่อาศัยและบัตรเครดิต

Stage 3 (NPL) ของสินเชื่อธุรกิจ แยกตามขนาด

Stage 3 (NPL) ของสินเชื่อรายย่อย แยกตามประเภทสินเชื่อ

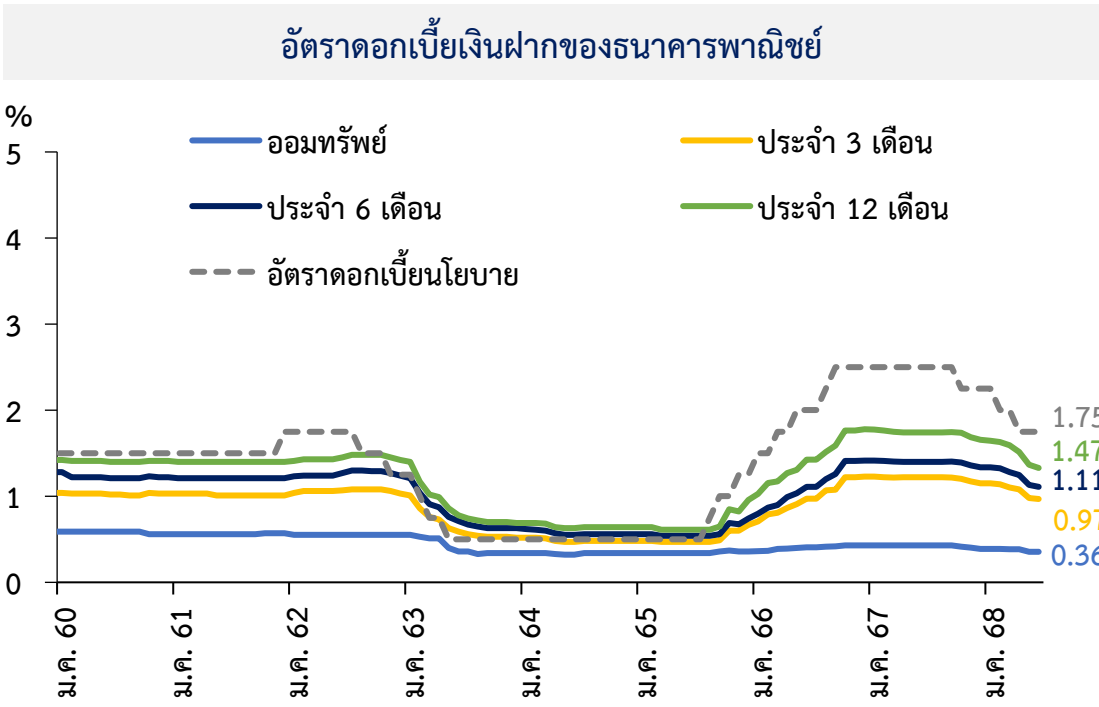
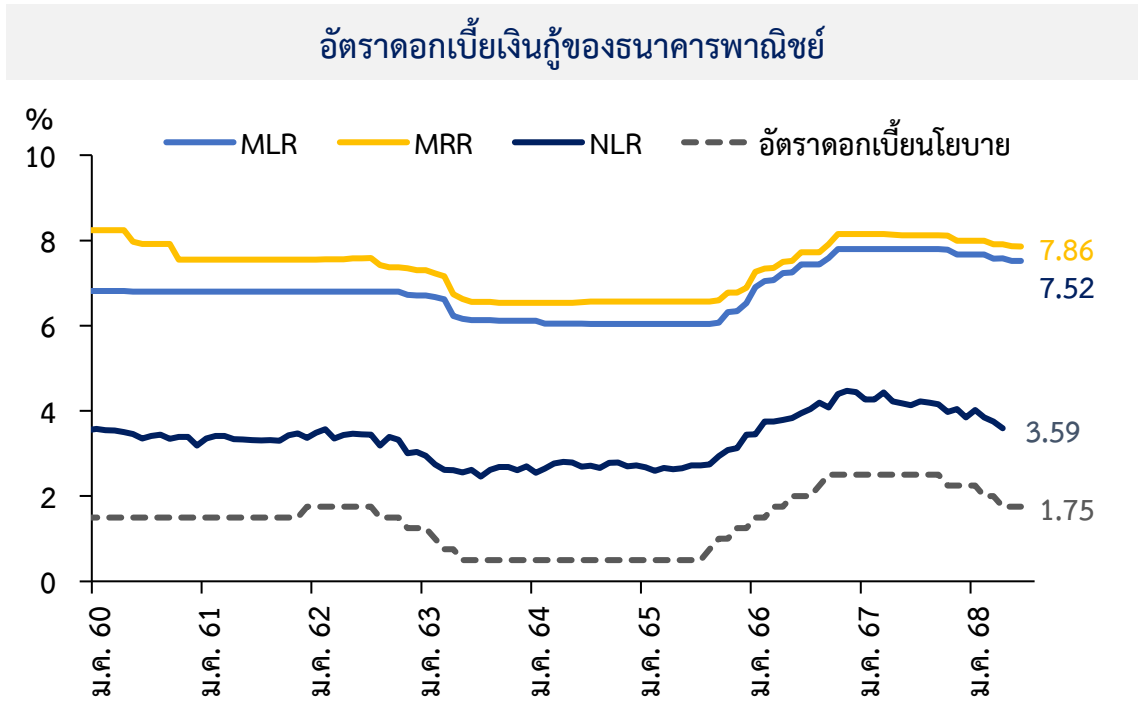

หมายเหตุ: (1) ข้อมูลครอบคลุมสินเชื่อระบบสถาบันการเงิน ซึ่งประกอบด้วย ระบบ ธพ. (รวม บริษัทลูกของ ธพ.) สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) และ Non-bank ที่ไม่ใช่ บริษัทลูกของ ธพ.
(2) นิยามขนาดสินเชื่อธุรกิจ ดังนี้ ธพ. รวมเครื่อง ใช้วงเงินสินเชื่อไม่รวม interbank ที่มีกับ ธพ. แต่ละแห่ง ณ เม.ย. 2568 (Large corporate มากกว่า 500 ลบ. และ SMEs ไม่เกิน 500 ลบ.)
SFIs ใช้นิยาม สสว. ที่อิงรายได้และการจ้างงาน
Non-bank ใช้สินเชื่อ Nano Finance และ สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับที่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ (ไม่รวมสินเชื่อที่มีทะเบียนรถเป็นประกัน)
ที่มา: ธพ.

คุณภาพสินเชื่อธุรกิจโดยรวมทรงตัว แต่ SMEs ปรับตัวลดลง จากลูกหนี้ภาคการเกษตรของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) และลูกหนี้ ธพ. ที่เคยได้รับการปรับโครงสร้างหนี้เป็นสำคัญ และ
คุณภาพสินเชื่อรายย่อยปรับตัวลดลงเช่นกัน โดยเฉพาะสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย จากลูกหนี้ของ SFIs ที่เคยเข้ามาตรการช่วยเหลือ แต่ไม่มีศักยภาพในการชำระหนี้ในเวลาต่อมา

อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ปรับลดลงตามอัตราดอกเบี้ยนโยบายในการประชุมครั้งที่ 2/2568 ทั้งอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้

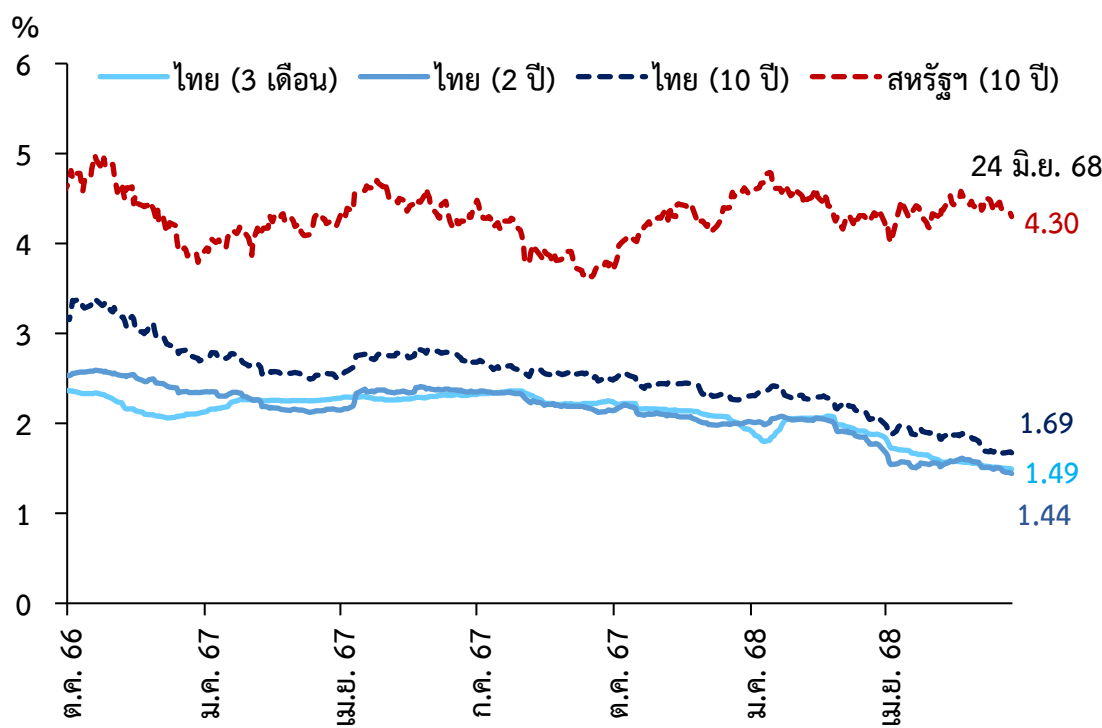

หมายเหตุ: (1) อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้เฉลี่ยรายเดือนของธนาคารพาณิชย์ 14 แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2568)
(2) อัตราดอกเบี้ยสินเชื่อปล่อยใหม่ (new loan rate: NLR) (ข้อมูล ณ เดือน เม.ย. 2568)
ที่มา: ธปท.

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้และเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ (ธพ.) โดยรวมปรับลดลงเล็กน้อย ตามการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในวันที่ 30 เม.ย. 68 โดยอัตราดอกเบี้ยเงินกู้อ้างอิง minimum lending rate (MLR) ลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 7.52 และ minimum retail rate (MRR) ลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 7.86 ทั้งนี้ การลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายรวมสามครั้งที่ผ่านมา (วันที่ 16 ต.ค. 67 วันที่ 26 ก.พ. 68 และวันที่ 30 เม.ย. 68) ส่งผ่านไปอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR MRR และ minimum overdraft rate (MOR) เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 42 ซึ่งใกล้เคียงกับอัตราการส่งผ่านในวัฏจักรดอกเบี้ยขาลงในอดีต แต่อัตราการส่งผ่านลดต่ำลงในการประชุมครั้งหลัง ด้านอัตราดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์และเงินฝากประจำปรับลดลงเช่นกัน

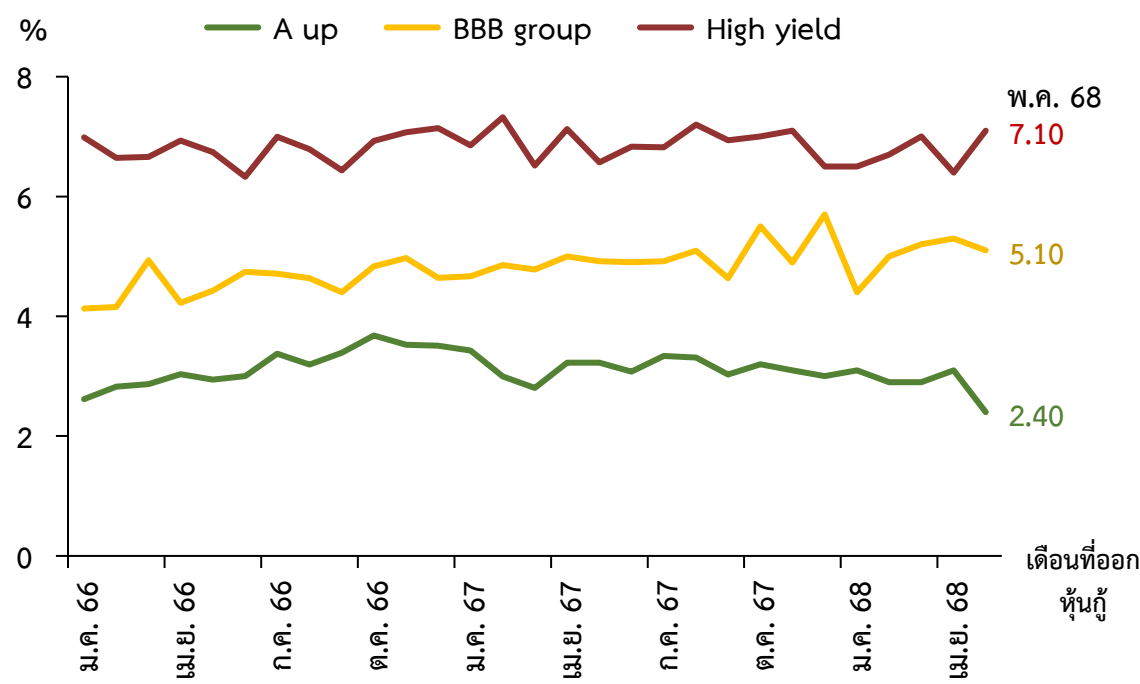
อัตราผลตอบแทนพันธบัตรไทยและต้นทุนการระดมทุนผ่านตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชนโดยรวมปรับลดลง

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยและสหรัฐฯ

ที่มา: สมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย (ข้อมูล ณ วันที่ 24 มิ.ย. 2568)

อัตราผลตอบแทนหุ้นกู้ภาคเอกชนระยะมากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี* แบ่งตามระดับ credit rating

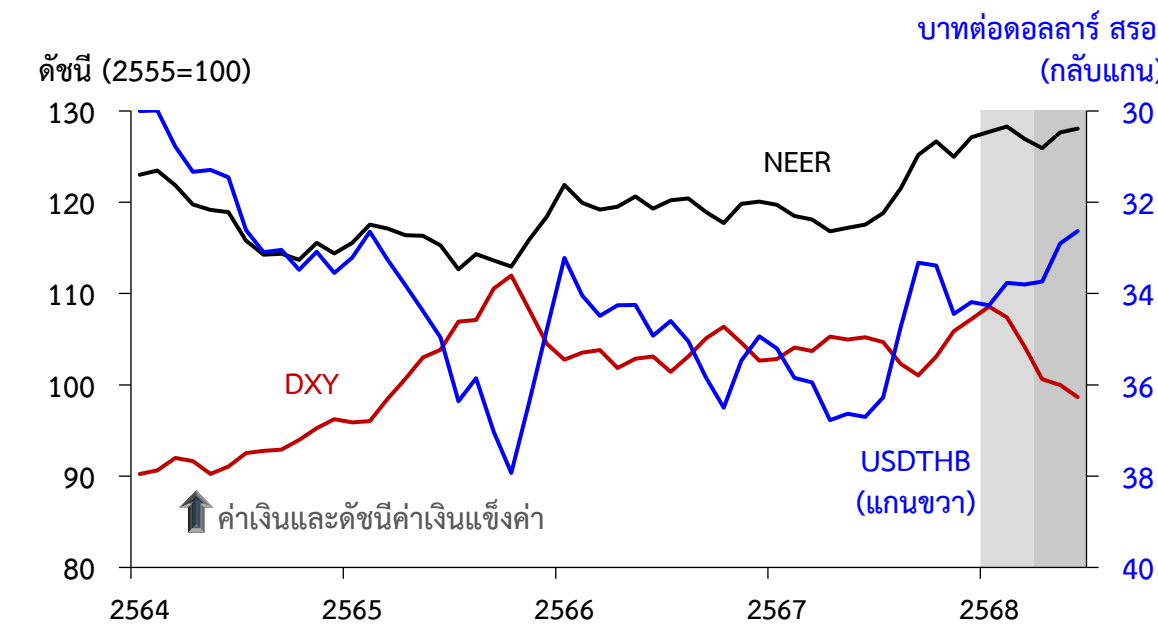

หมายเหตุ: * ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักอัตราดอกเบี้ยหน้าตัว (coupon rate) ในตลาดแรก โดยใช้เฉพาะตราสารหนี้ภาคเอกชนสกุลบาทที่เสนอขายในประเทศ (ไม่รวม SOE bond และ sector ธนาคารพาณิชย์) ทั้งที่เป็น fixed coupon และ zero coupon
ที่มา: ThaiBMA คำนวณโดย ธปท.

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรปรับลดลงจากไตรมาสก่อน ตามการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเมื่อวันที่ 30 เม.ย. 68 รวมทั้งตลาดการเงินได้คาดการณ์ (price in) ไปแล้วว่า กนง. จะมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยต่อไปในปี ด้านอัตราผลตอบแทนหุ้นกู้ภาคเอกชนโดยรวมลดลง โดยกลุ่มที่มีความน่าเชื่อถือระดับ A up มีแนวโน้มลดลงตามอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ขณะที่อัตราผลตอบแทนหุ้นกู้ของกลุ่ม BBB และกลุ่ม high yield ค่อนข้างทรงตัวสะท้อนความเสี่ยงด้านเครดิตที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะบริษัทกลุ่มที่มีความเสี่ยงหรือมีผลประกอบการไม่ดี

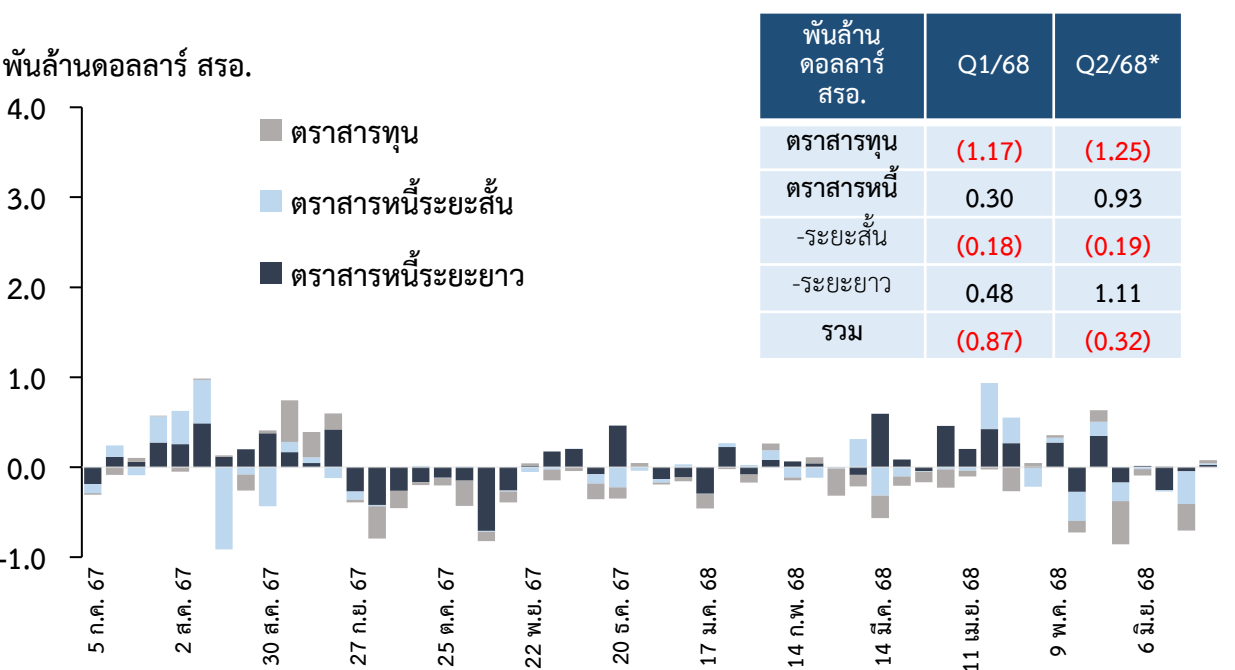
ค่าเงินบาทในช่วงที่ผ่านมาเคลื่อนไหวผันผวนและเฉลี่ยแข็งค่าเทียบไตรมาสก่อนจากปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ โดยเฉพาะความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าโลก และความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์

ค่าเงินบาทเทียบดอลลาร์ สรอ. (USDTHB) ดัชนีค่าเงินบาท (NEER) และดัชนีค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ (DXY)

หมายเหตุ: ข้อมูลเฉลี่ยถึงวันที่ 24 มิ.ย. 68
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย และ Bloomberg

เงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศ (รายสัปดาห์)

หมายเหตุ: มูลค่าที่อยู่ใน () หมายถึง เงินทุนไหลออก
ข้อมูลสุทธิรายสัปดาห์ โดยคำนวณเฉพาะวันที่ตลาดเปิดทำการ และ *ข้อมูลถึงวันที่ 24 มิ.ย. 68
ที่มา: ThaiBMA

เงินบาทเทียบดอลลาร์ สรอ. เคลื่อนไหวผันผวนตามความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าโลกและความขัดแย้งในตะวันออกกลาง โดยสกุลเงินดอลลาร์ สรอ. มีทิศทางอ่อนค่าต่อเนื่องจากความกังวลเกี่ยวกับแนวโน้มเศรษฐกิจสหรัฐฯ ส่งผลให้ค่าเงินภูมิภาครวมถึงค่าเงินบาทโน้มแข็งค่าโดยเฉพาะในช่วงที่ความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าโลกผ่อนคลายลง ด้านดัชนีค่าเงินบาท (NEER) เคลื่อนไหวทรงตัวใกล้เคียงเดิม เนื่องจากค่าเงินบาทเคลื่อนไหวสอดคล้องกับสกุลเงินคู่ค้าคู่แข่ง ด้านเงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 ไหลออกสุทธิจากดราสารทุนต่อเนื่องตามความกังวลต่อปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจไทย ซึ่งต่างจากตลาดดราสารทุนภูมิภาคที่เริ่มมีเงินทุนไหลเข้า ขณะที่ไหลเข้าสุทธิในดราสารหนี้โดยเฉพาะระยะยาวสอดคล้องกับตลาดพันธบัตรภูมิภาคตามทิศทางการผ่อนคลายนโยบายการเงินของธนาคารกลางส่วนใหญ่

ประเด็นสำคัญในการดำเนินนโยบายการเงิน

เศรษฐกิจ

แม้เศรษฐกิจในครึ่งปีแรกของปี 2568 ขยายตัวดี แต่มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลง และมีความเสี่ยงจากทั้งปัจจัยภายนอกและภายในประเทศ

เงินเฟ้อ

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำจากปัจจัยด้านอุปทานเป็นสำคัญ และไม่ได้นำไปสู่ภาวะที่ราคาสินค้าลดลงเป็นวงกว้าง

เสถียรภาพระบบการเงิน

สินเชื่อโดยรวมหดตัว ส่วนหนึ่งจากความต้องการสินเชื่อที่ลดลงในบางกลุ่มและความเสี่ยงด้านเครดิตที่เพิ่มขึ้น โดยยังต้องติดตามคุณภาพสินเชื่อที่ปรับตัวลดลง

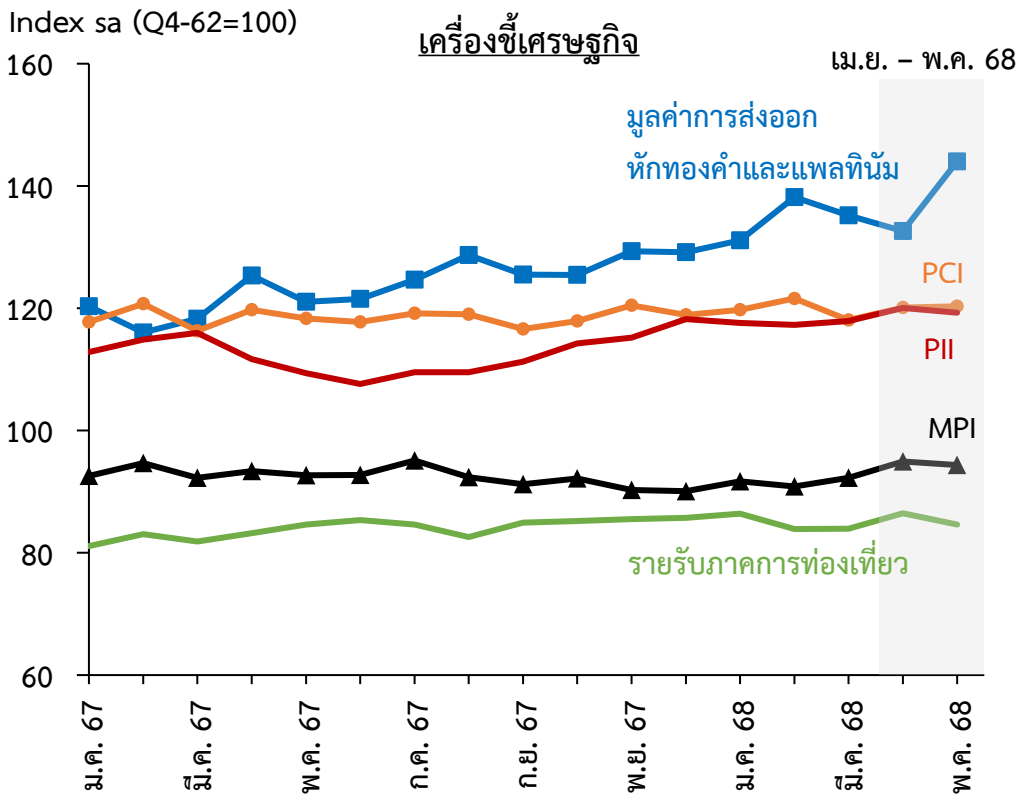
การตัดสินใจนโยบายการเงิน

กนง. คงอัตราดอกเบี้ย โดยให้ความสำคัญกับจังหวะเวลาและประสิทธิภาพของนโยบายการเงิน ทั้งนี้ พร้อมปรับนโยบายการเงินให้เหมาะสมกับแนวโน้มและความเสี่ยงของเศรษฐกิจและเงินเฟ้อในระยะข้างหน้า

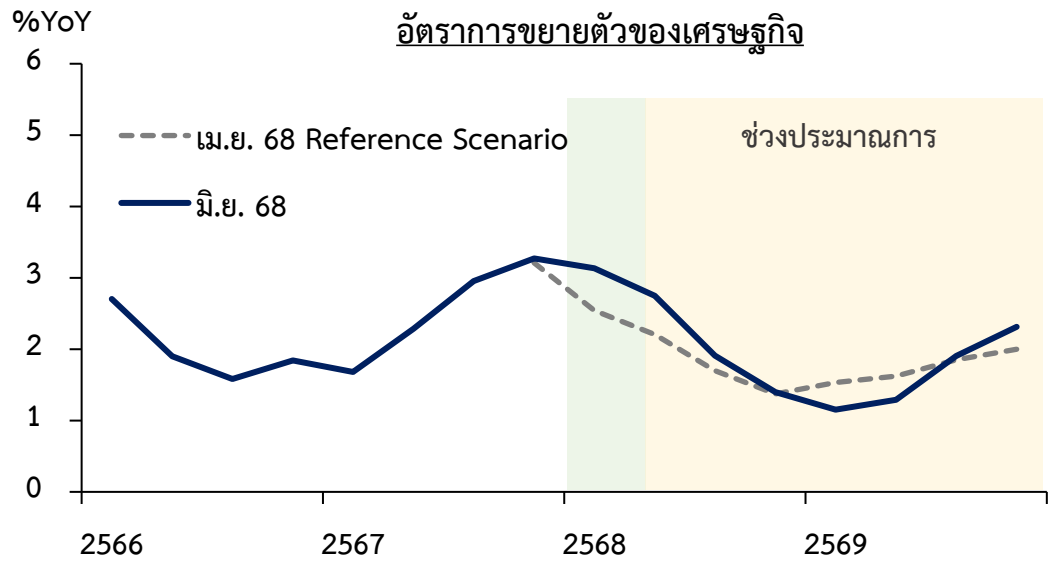
เศรษฐกิจไทยในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 ขยายตัวดีกว่าที่ประเมินไว้จากภาคการผลิตและการเร่งส่งออกสินค้า แต่มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลง และมีความเสี่ยงเพิ่มเติมในระยะข้างหน้า

การส่งออกสินค้าใน H1-68 ขยายตัวสูงจากสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และการเร่งส่งออก โดยส่งผลกระทบต่อยังภาคการผลิตและภาคบริการที่เกี่ยวข้อง

เศรษฐกิจมีแนวโน้มชะลอลงตั้งแต่ H2-68 จากนโยบายภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ รวมถึงมีความเสี่ยงเพิ่มเติมจากปัจจัยด้านภูมิรัฐศาสตร์และปัจจัยภายในประเทศ

หมายเหตุ: PII = Private Investment Index, PCI = Private Consumption Index,
MPI = Manufacturing Production Index
ที่มา: ธปท.

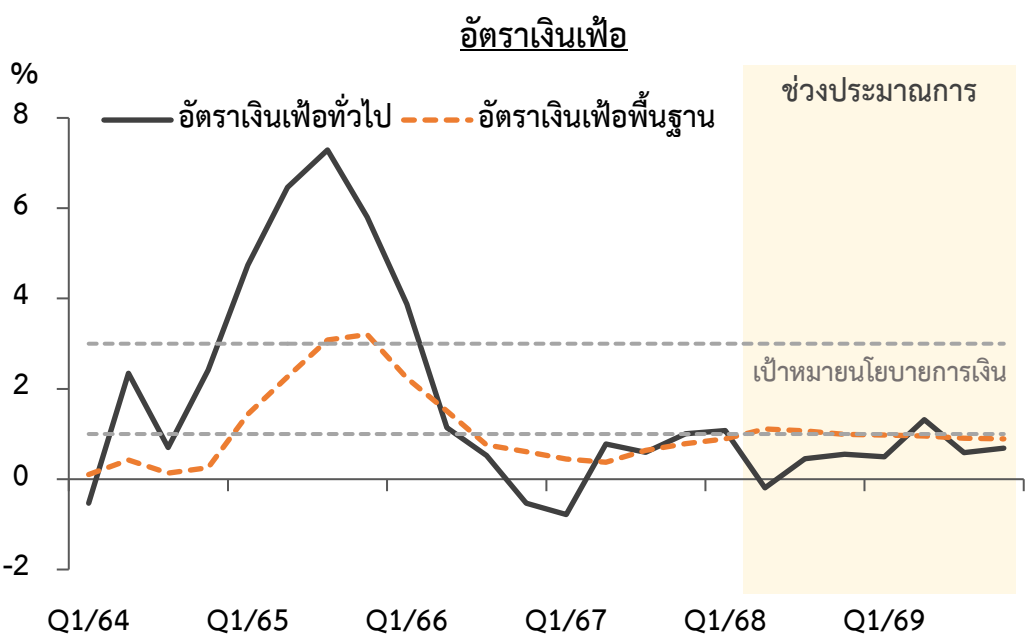
GDP (ณ มิ.ย. 68)	2567*	H1/68	H2/68	2568	2569
%YoY	2.5	2.9	1.6	2.3	1.7
%QoQ sa	0.8	0.6	0.1	0.3	0.6

หมายเหตุ: ภายใต้สมมติฐานที่ไทยถูกเรียกเก็บภาษีนำเข้าจากสหรัฐฯ (reciprocal tariff) 18% (ครึ่งหนึ่งของที่สหรัฐฯ ประกาศ ณ วันที่ 2 เมษายน 2568) และจีนถูกเรียกเก็บ 30% ขณะที่ประเทศอื่นถูกเรียกเก็บ 10%
* ข้อมูลจริง

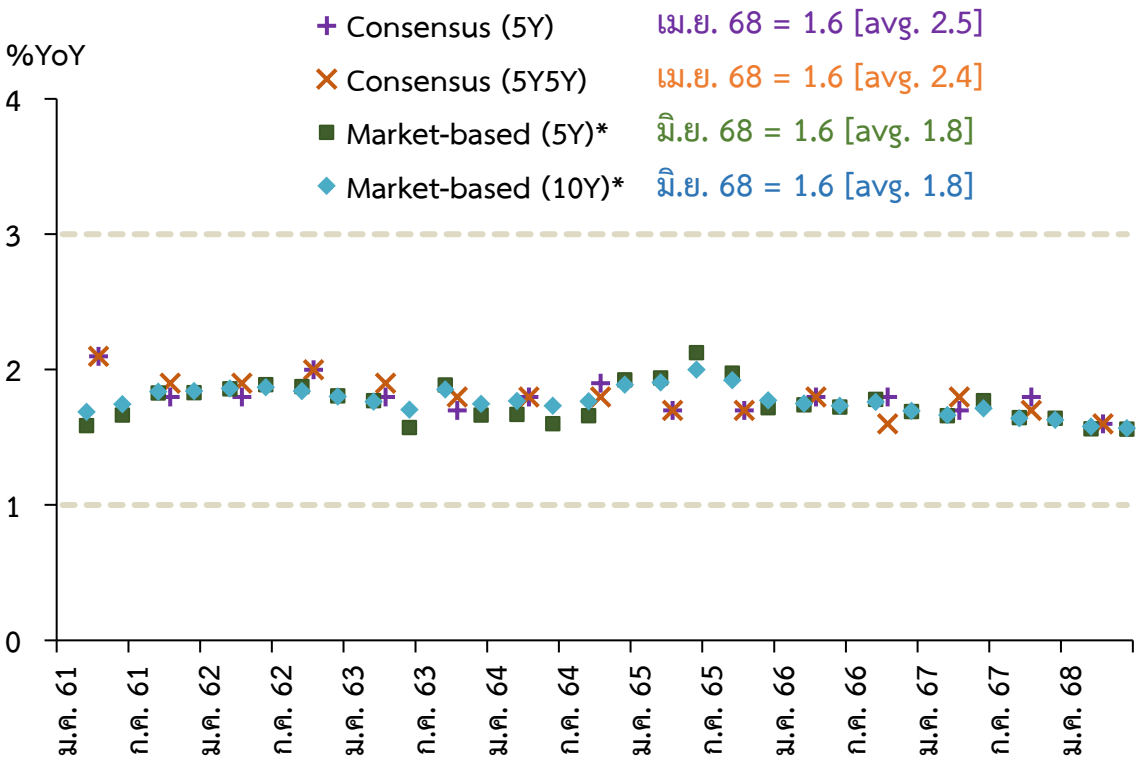
อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำจากปัจจัยด้านอุปทานเป็นสำคัญ และไม่ได้มีสัญญาณที่นำไปสู่ภาวะเงินฝืด

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปปรับลดลงจากหมวดพลังงานเป็นสำคัญ
ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานทรงตัว

อัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ในระยะปานกลางยังคงยึดเหนี่ยวอยู่ในกรอบเป้าหมาย

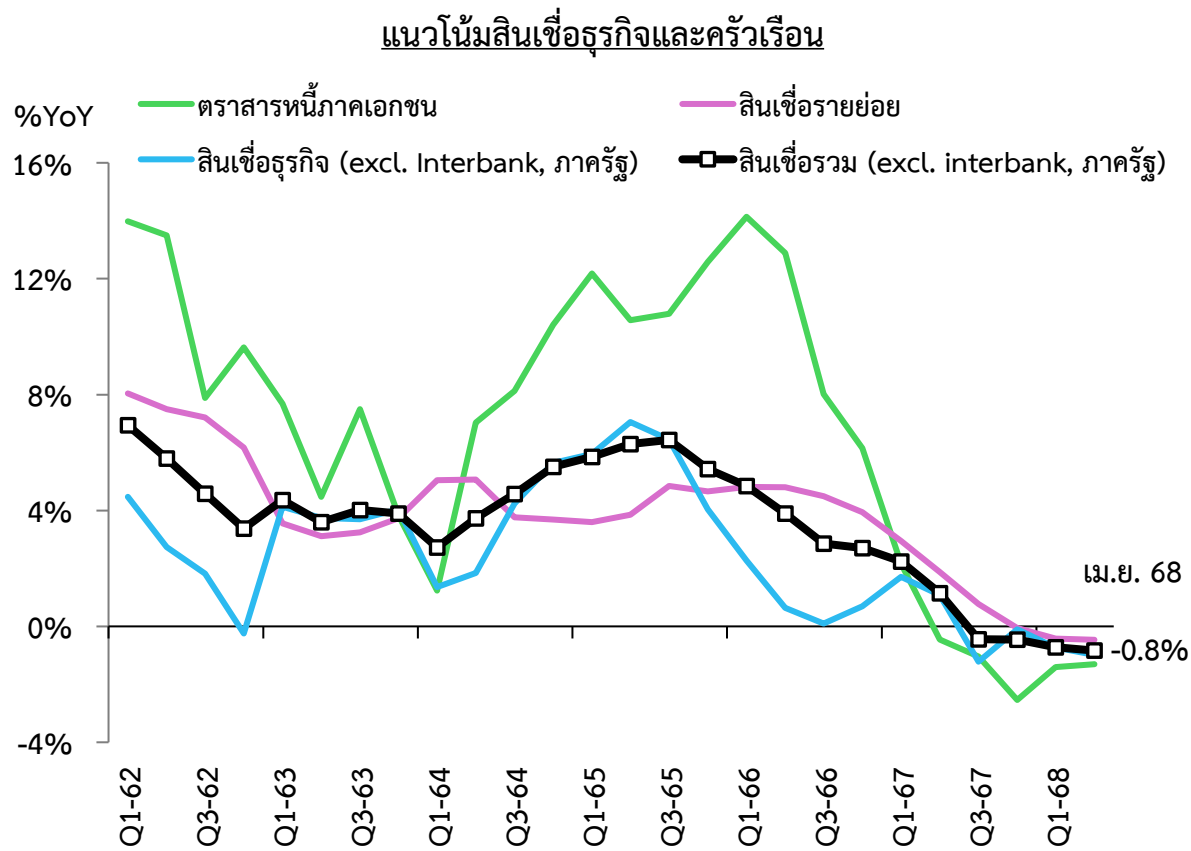
ร้อยละต่อปี	2567	2568	2569
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป	0.4	0.5	0.8
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน	0.6	1.0	0.9

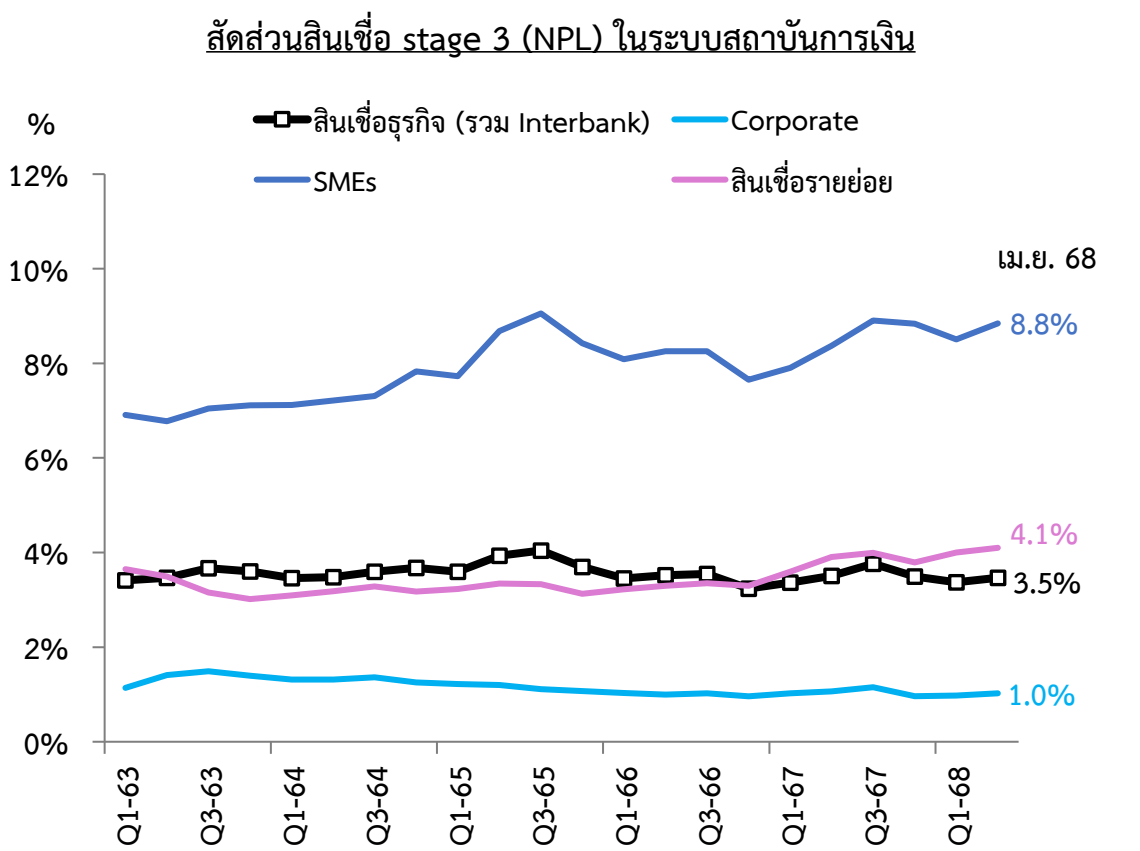
หมายเหตุ: *ประมาณการด้วย affine term structure model โดยใช้ข้อมูล yield curve และปัจจัยมหภาค
ที่มา: Asia Pacific Consensus Economics

สินเชื่อโดยรวมหดตัว และคุณภาพสินเชื่อยังปรับตัวลดลงโดยเฉพาะ SMEs และสินเชื่อที่อยู่อาศัย

สินเชื่อธุรกิจและรายย่อยหดตัว

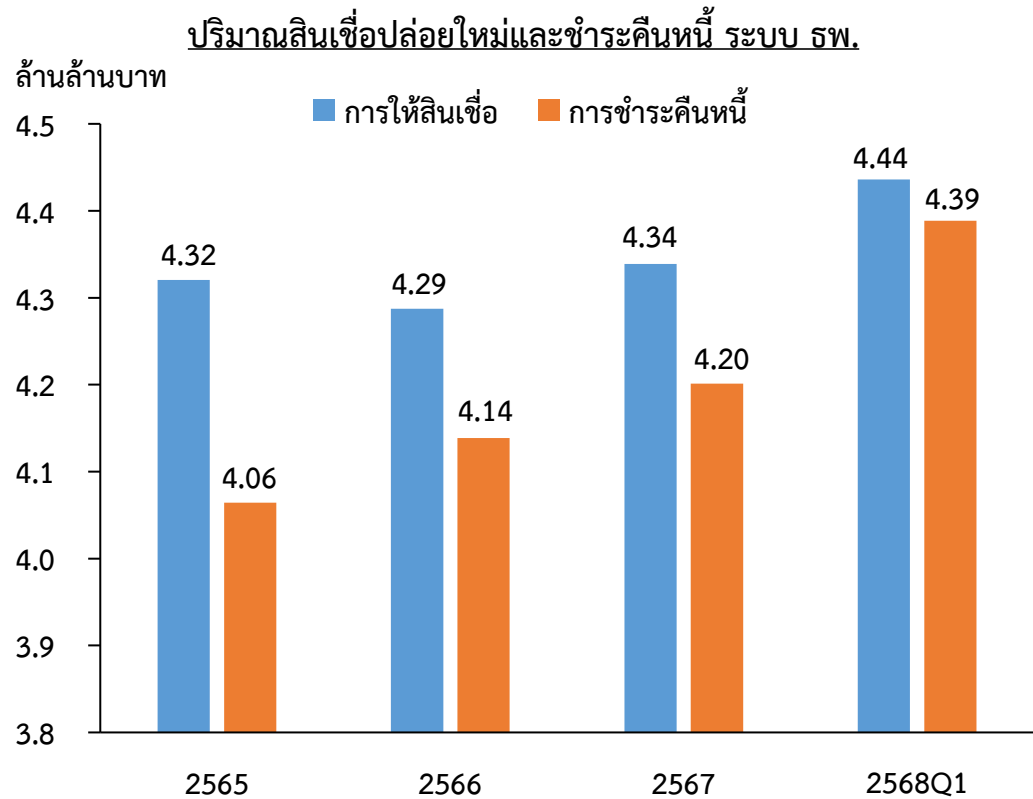
ต้องติดตามคุณภาพสินเชื่อโดยเฉพาะสินเชื่อ SMEs และสินเชื่อที่อยู่อาศัย

หมายเหตุ: สินเชื่อระบบสถาบันการเงิน ประกอบด้วยระบบ ธพ. (รวม บ.ลูกของ ธพ.) SFIs และ Non-banks ที่ไม่ใช่ บ.ลูกของ ธพ.
ที่มา: ธพท.

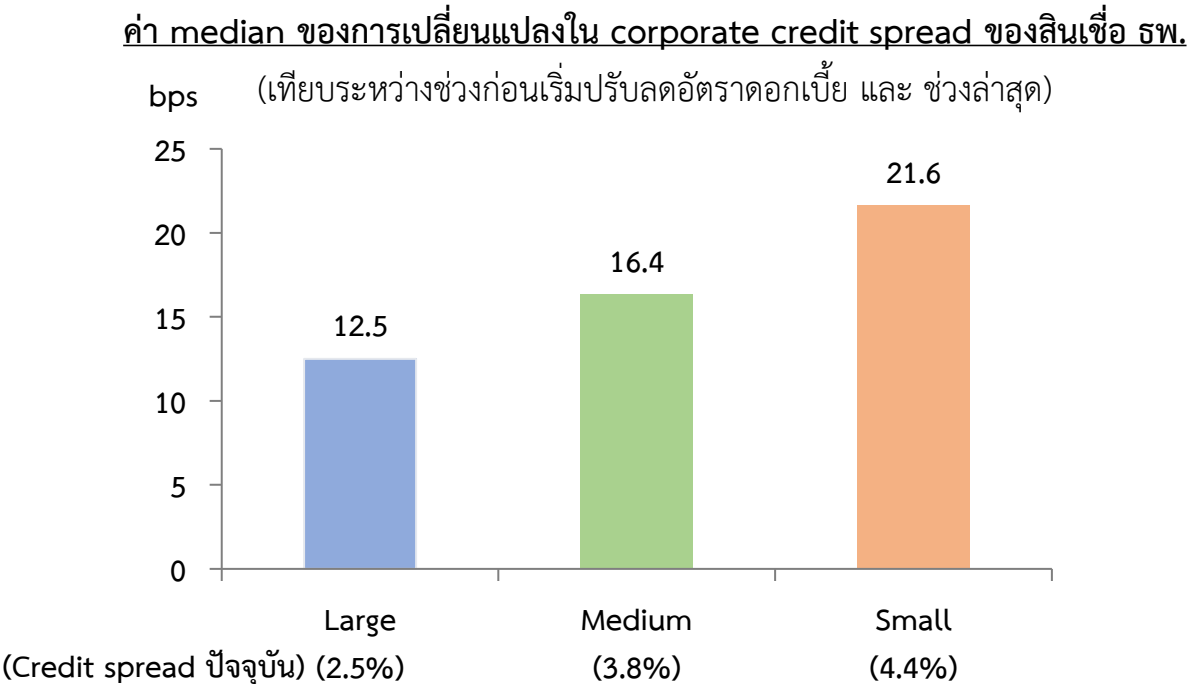
สาเหตุที่สินเชื่อโดยรวมหดตัว ส่วนหนึ่งจากการชำระคืนหนี้ที่เพิ่มขึ้นและความต้องการสินเชื่อในบางกลุ่มที่ลดลงในช่วงที่ความไม่แน่นอนสูง ประกอบกับสถาบันการเงินยังระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อให้กลุ่มที่มีความเสี่ยงด้านเครดิตสูง

การหดตัวของสินเชื่อส่วนหนึ่งมาจากการชำระคืนหนี้ที่เพิ่มขึ้น ขณะที่ปริมาณสินเชื่อปล่อยใหม่ทรงตัว

หมายเหตุ: ข้อมูลจาก flow สินเชื่อของระบบ ธพ. และข้อมูลที่แสดงในแต่ละปี คือ ข้อมูลเฉลี่ยรายไตรมาส
ที่มา: ธพท.

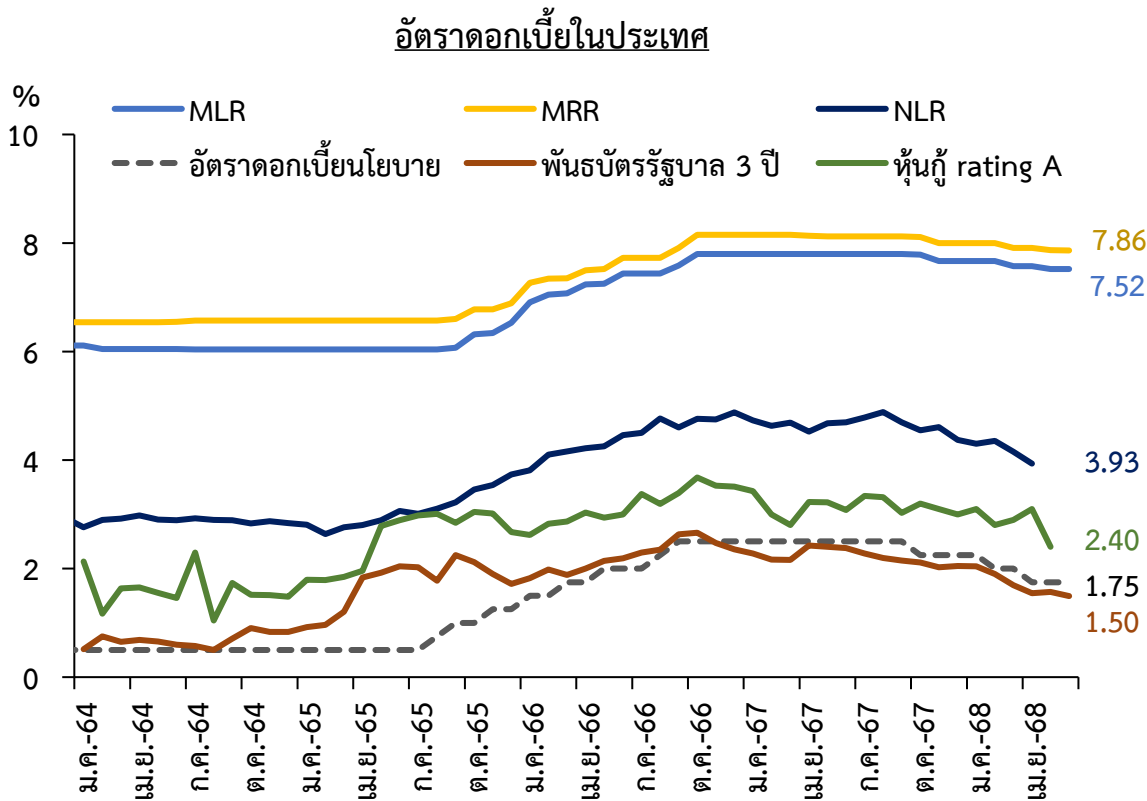
ต้นทุนทางการเงินของธุรกิจ SMEs อยู่ในระดับสูง จากความเสี่ยงด้านเครดิต

หมายเหตุ: คำนวณ credit spread จากอัตราดอกเบี้ยจริง (effective interest rate) รายสัญญา หักด้วยอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (risk-free rate) และแบ่งขนาดธุรกิจ โดยใช้นิยามรายได้ของ สสว. เปรียบเทียบระหว่างช่วงก่อนเริ่มลดอัตราดอกเบี้ย (ก.ค. - ก.ย. 67) และช่วงล่าสุด (ก.พ. - เม.ย. 68)
ที่มา: ข้อมูลสินเชื่อธุรกิจ ครอบคลุม ธพ. 14 แห่ง (ระบบ RDT), คำนวณโดย ธพท.

กนง. เห็นว่านโยบายการเงินควรอยู่ในระดับที่ผ่อนคลายเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจในระยะถัดไป อย่างไรก็ดี ภายใต้บริบทที่มีความไม่แน่นอนสูง
จังหวะเวลาและประสิทธิภาพของนโยบายการเงินจึงสำคัญ

การลดอัตราดอกเบี้ยในช่วงที่ผ่านมาสามารถรองรับความเสี่ยงได้ระดับหนึ่ง

หมายเหตุ: (1) อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้เฉลี่ยรายเดือนของธนาคารพาณิชย์ 14 แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ 12 มิ.ย. 2568)
(2) อัตราดอกเบี้ยสินเชื่อปล่อยใหม่ (new loan rate: NLR) (ข้อมูล ณ เดือน เม.ย. 2568)

ที่มา: ธปท. ThaiBMA

- ประเด็นที่ต้องติดตาม
- การขยายตัวและคุณภาพสินเชื่อ โดยเฉพาะสินเชื่อ SMEs และสินเชื่อที่อยู่อาศัย
 - ผลกระทบของนโยบายการค้าโลก ต่ออุปสงค์ประเทศคู่ค้าและอุปสงค์ภายในประเทศ
 - ความเสี่ยงเพิ่มเติมจาก
(1) ปัจจัยด้านภูมิรัฐศาสตร์ที่อาจกระทบต่อแนวโน้มราคาพลังงานโลก และแนวโน้มเศรษฐกิจโลก
(2) ความไม่แน่นอนทางการเมืองในประเทศ

กนง. คงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย โดยกรรมการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับจังหวะเวลาและประสิทธิภาพของนโยบายการเงิน ภายใต้บริบทที่มีความไม่แน่นอนสูงและขีดความสามารถของนโยบายการเงิน (policy space) มีจำกัด

การประชุมครั้งที่ 3/2568
(25 มิ.ย. 68)

กนง. มีมติ 6 ต่อ 1
ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่
ร้อยละ 1.75 ต่อปี

แม้เศรษฐกิจไทยในครึ่งแรกของปี 2568 ขยายตัวได้จากภาคการผลิตและการเร่งส่งออกสินค้า แต่เศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัวชะลอลง และมีความเสี่ยงเพิ่มเติมจากปัจจัยทั้งภายนอกและภายในประเทศ อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำจากปัจจัยด้านอุปทานเป็นสำคัญ และไม่ได้นำไปสู่ภาวะที่ราคาสินค้าลดลงเป็นวงกว้าง อัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ในระยะปานกลางยังยึดเหนี่ยวอยู่ในกรอบเป้าหมาย

สินเชื่อโดยรวมหดตัว ส่วนหนึ่งจากการชำระคืนหนี้ที่เพิ่มขึ้นและความต้องการสินเชื่อในบางกลุ่มที่ลดลง ในช่วงที่มีความไม่แน่นอนสูง ประกอบกับสถาบันการเงินยังระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อให้กลุ่มที่มีความเสี่ยงด้านเครดิตสูง โดยยังต้องติดตามคุณภาพสินเชื่อโดยเฉพาะ SMEs และสินเชื่อที่อยู่อาศัย

กนง. เห็นว่านโยบายการเงินควรอยู่ในระดับที่ผ่อนคลายเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจในระยะถัดไป ซึ่งการลดอัตราดอกเบี้ยในช่วงที่ผ่านมาสามารถรองรับความเสี่ยงได้ระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ในการประชุมครั้งนี้ กรรมการส่วนใหญ่เห็นควรให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย โดยให้ความสำคัญกับจังหวะเวลาและประสิทธิภาพของนโยบายการเงินภายใต้บริบทที่มีความไม่แน่นอนสูงและขีดความสามารถของนโยบายการเงิน (policy space) มีจำกัด ขณะที่กรรมการ 1 ท่านเห็นควรให้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0.25 ต่อปี เพื่อลดภาระดอกเบี้ยและเอื้อต่อการปรับตัวของกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มอ่อนแอลง

ร้อยละต่อปี	2566	2567	2566				2567				2568	
			ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ	2.0	2.5	2.7	1.9	1.6	1.8	1.7	2.3	3.0	3.3	3.1	
ด้านการผลิต												
ภาคการเกษตร	2.0	-1.1	6.4	1.7	1.2	-0.7	-2.8	-1.9	-1.0	1.1	5.7	
ภาคนอกการเกษตร	2.0	2.9	2.4	1.9	1.6	2.1	2.1	2.7	3.2	3.6	2.9	
การผลิตสินค้าอุตสาหกรรม	-2.7	-0.5	-2.7	-3.0	-3.4	-1.8	-2.8	0.4	0.3	0.3	0.6	
การก่อสร้าง	-0.6	1.3	3.9	0.2	0.6	-8.7	-17.6	-5.6	15.2	18.3	16.2	
การขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ฯ	3.9	3.8	3.6	3.8	3.6	4.7	4.3	3.1	3.6	4.1	4.7	
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	8.8	9.0	12.8	7.7	7.4	7.2	9.4	8.1	9.2	9.0	5.4	
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	19.3	9.6	36.2	16.5	16.1	11.0	11.7	7.7	8.4	10.4	7.2	
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	3.6	5.6	3.8	3.9	3.4	3.1	7.0	5.8	3.5	6.0	4.9	
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	1.4	2.0	0.1	0.9	1.3	3.5	2.7	1.8	1.9	1.5	3.1	
กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	1.5	1.1	1.5	2.1	1.6	0.9	0.8	1.1	0.7	1.7	1.1	

หมายเหตุ: * ข้อมูลอาจเปลี่ยนแปลงตามรอบการปรับปรุงข้อมูลและการปรับวิธีการบันทึกข้อมูล
ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ และธนาคารแห่งประเทศไทย

ร้อยละต่อปี	2566	2567	2566				2567				2568
			ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ	2.0	2.5	2.7	1.9	1.6	1.8	1.7	2.3	3.0	3.3	3.1
ด้านการใช้จ่าย											
อุปสงค์ในประเทศ	3.3	3.0	3.1	3.5	3.6	3.2	2.4	1.4	4.2	4.1	3.2
การบริโภคภาคเอกชน	6.9	4.4	6.0	7.3	7.4	6.7	6.6	4.5	3.3	3.4	2.6
การลงทุนภาคเอกชน	3.1	-1.6	2.6	1.2	3.6	4.8	4.6	-6.8	-2.5	-2.1	-0.9
การอุปโภคภาครัฐ	-4.7	2.5	-6.0	-4.5	-5.0	-3.1	-2.3	0.4	6.1	5.4	3.4
การลงทุนภาครัฐ	-4.2	4.8	4.7	-1.9	-3.0	-19.6	-28.0	-4.2	25.2	39.4	26.3
การส่งออกสินค้าและบริการ	2.4	7.8	1.9	0.1	1.5	6.1	4.1	5.9	9.9	11.5	12.3
สินค้า	-2.6	4.3	-5.4	-5.6	-2.4	3.9	-1.5	2.4	7.5	8.9	13.8
บริการ	38.2	25.5	66.2	47.9	29.6	19.9	32.0	24.7	22.3	22.9	7.0
การนำเข้าสินค้าและบริการ	-2.5	6.3	-0.5	-3.3	-9.8	4.5	5.7	1.1	10.3	8.2	2.1
สินค้า	-4.3	5.3	-3.8	-5.3	-11.3	4.2	3.6	-1.3	9.6	9.4	3.9
บริการ	5.5	10.3	13.6	4.9	-3.8	7.7	13.7	11.2	13.2	3.9	-4.3
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)*	19.4	19.3	4.6	3.2	6.7	4.9	2.5	5.7	5.8	5.4	8.2
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)*	7.4	11.1	3.6	-3.0	3.1	3.7	3.4	1.1	2.3	4.5	11.1
ดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้าย (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)*	-11.9	-16.1	-0.4	-0.8	-6.2	-4.6	-5.1	-2.4	0.6	-8.0	-10.1
เงินสำรองระหว่างประเทศ (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	224.5	237.0	224.5	218.2	211.8	224.5	223.4	224.3	243.0	237.0	245.3
อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	1.0	1.0	1.0	1.1	1.0	0.8	1.0	1.1	1.0	0.9	0.9
อัตราการว่างงาน ปรับฤดูกาล (ร้อยละ)	n.a.	n.a.	1.0	1.0	1.0	0.9	1.0	1.0	1.0	1.0	0.9

หมายเหตุ: * ข้อมูลอาจเปลี่ยนแปลงตามรอบการปรับปรุงข้อมูลและการปรับวิธีการบันทึกข้อมูล
ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ และธนาคารแห่งประเทศไทย

เครื่องชี้วัด	2566	2567	2566				2567				2568
			ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1
1. ภาคตลาดการเงิน											
ตลาดพันธบัตร											
ส่วนต่างอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะสั้น (2 ปี) และระยะยาว (10 ปี)	0.4	0.3	0.6	0.4	0.6	0.4	0.4	0.3	0.3	0.3	0.3
ตลาดหลักทรัพย์											
SET Index (end of period)	1,415.9	1,400.2	1,609.2	1,503.1	1,471.4	1,415.9	1,377.9	1,301.0	1,448.8	1,400.2	1,158.1
Actual volatility (SET Index) ^{1/}	11.8	11.3	12.0	11.6	10.2	13.2	10.0	10.5	12.7	11.3	17.1
อัตราส่วนราคาต่อกำไร (P/E ratio) (เท่า)	18.4	19.3	19.3	18.0	20.3	18.4	18.1	17.1	18.0	19.3	15.8
ตลาดอัตราแลกเปลี่ยน (ค่าเฉลี่ย)											
Actual volatility (บาท) (%annualized) ^{2/}	9.1	8.2	10.9	7.9	8.0	9.4	8.6	6.4	7.9	9.8	7.9
ดัชนีค่าเงินบาท (NEER)	119.8	121.1	120.3	119.8	119.8	119.2	118.8	117.2	121.8	126.2	127.6
ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER)	104.3	102.8	106.1	104.4	104.1	102.4	100.9	100.0	103.6	106.7	106.8
2. ภาคสถาบันการเงิน ^{3/}											
อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของลูกค้าขั้นต่ำ (MLR) ^{4/}	7.25	7.11	6.56	7.00	7.04	7.25	7.25	7.25	7.25	7.11	7.01
อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน ^{4/}	1.65	1.49	1.15	1.40	1.49	1.65	1.65	1.65	1.65	1.49	1.51
ความเสี่ยงพอของเงินกองทุน											
เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (%)	20.1	20.4	19.4	19.5	19.9	20.1	20.1	19.9	20.5	20.4	20.7
ความสามารถในการทำกำไร											
กำไรสุทธิ (พันล้านบาท)	251.0	282.0	60.0	74.0	65.0	53.0	68.0	76.0	71.0	67.0	70.0
กำไรสุทธิต่อสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ยต่อปี (ROA) (เท่า)	1.1	1.2	1.0	1.3	1.1	0.9	1.1	1.3	1.2	1.1	1.2
สภาพคล่อง											
เงินให้สินเชื่อต่อเงินรับฝากและตัวแลกเงิน	91.0	88.3	90.6	92.0	92.4	91.0	90.1	89.7	89.2	88.3	87.5

หมายเหตุ: ^{1/} คำนวณโดยวิธี Annualized standard deviation of return

^{2/} Daily volatility (โดยใช้ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักแบบ exponential)

^{3/} ข้อมูลครอบคลุมธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ

^{4/} ค่าเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ 6 แห่งตั้งแต่ ก.ค. 2564

เครื่องชี้วัด	2566	2567	2566				2567				2568
			ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1
จ. ภาคครัวเรือน											
หนี้ครัวเรือนต่อ GDP (%)	91.3	88.4	90.7	90.8	90.8	91.3	90.7	89.7	88.9	88.4	87.4
สินทรัพย์ทางการเงินต่อหนี้สิน (เท่า)	2.6	2.7	2.8	2.7	2.6	2.6	2.7	2.7	2.7	2.7	N.A.
สัดส่วนสินเชื่ออุปโภคบริโภคค้างชำระเกิน 3 เดือน (NPLs) ของระบบ สง. (%)	3.3	3.8	3.2	3.3	3.4	3.3	3.6	3.9	4.0	3.8	4.0
สินเชื่อที่อยู่อาศัย	3.5	4.3	3.5	3.5	3.6	3.5	4.1	4.5	4.6	4.3	4.7
สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์	2.2	2.2	1.9	2.1	2.1	2.2	2.2	2.3	2.3	2.2	2.2
สินเชื่อบัตรเครดิต	3.0	3.3	2.8	2.7	3.0	3.0	3.3	3.7	3.8	3.3	3.4
สินเชื่อส่วนบุคคล	3.5	3.7	3.5	3.6	3.7	3.5	3.5	3.6	3.7	3.7	3.6
จ. ภาคธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน											
อัตรากำไรจากการดำเนินงาน (OPM) (%) ^{5/}	7.2	7.3	7.3	7.3	7.8	6.8	7.9	7.8	6.9	6.8	7.7
อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (D/E ratio) (เท่า) ^{5/}	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7
อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (ICR) (เท่า) ^{5/}	4.8	4.5	4.9	4.5	5.3	3.9	5.3	4.7	4.0	4.1	5.5
อัตราส่วนสภาพคล่องหมุนเวียน (Current ratio) (เท่า) ^{5/}	1.8	1.7	1.8	1.8	1.8	1.7	1.7	1.7	1.8	1.7	1.7
สัดส่วนสินเชื่อธุรกิจค้างชำระเกิน 3 เดือน (NPLs) ของระบบ ธพ. (%)	2.6	2.5	2.7	2.7	2.7	2.6	2.7	2.6	2.7	2.5	2.6

หมายเหตุ: ^{5/} เฉพาะบริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ (โดยใช้คำมัธยฐาน) และมีการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง

เครื่องชี้วัด	2566	2567	2566				2567				2568
			ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1
5. ภาคอสังหาริมทรัพย์											
จำนวนที่อยู่อาศัยที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ (กรุงเทพฯ และปริมณฑล) (หน่วย)											
รวม	52,877	47,136	11,860	14,656	14,407	11,954	10,857	12,198	12,405	11,676	8,363
บ้านเดี่ยวและบ้านแฝด	16,163	14,161	3,709	4,392	4,178	3,884	3,333	3,733	3,606	3,489	2,597
ทาวน์เฮ้าส์และอาคารพาณิชย์	16,065	12,687	3,906	4,456	4,299	3,404	3,158	3,339	3,209	2,981	2,391
อาคารชุด	20,649	20,288	4,245	5,808	5,930	4,666	4,366	5,126	5,590	5,206	3,375
จำนวนที่อยู่อาศัยเปิดขายใหม่ (กรุงเทพฯ และปริมณฑล) (หน่วย)											
รวม	101,536	61,453	22,133	25,647	22,389	30,810	16,565	17,006	9,118	18,764	9,886
บ้านเดี่ยวและบ้านแฝด	30,929	20,940	4,942	5,683	8,747	11,287	6,617	5,313	3,427	5,583	2,151
ทาวน์เฮ้าส์และอาคารพาณิชย์	21,577	12,582	5,284	5,137	6,484	4,617	4,071	3,800	3,157	1,554	1,562
อาคารชุด	49,030	27,931	11,907	14,827	7,158	14,906	5,877	7,893	2,534	11,627	6,173
ดัชนีราคาที่อยู่อาศัย (ปี 2554 = 100)											
ดัชนีราคาบ้านเดี่ยวพร้อมที่ดิน	141.7	142.5	142.5	141.2	140.6	142.6	141.3	141.0	143.4	144.4	144.3
ดัชนีราคาทาวน์เฮาส์พร้อมที่ดิน	167.8	170.8	167.1	167.9	167.8	168.5	166.9	168.0	173.4	174.8	176.0
ดัชนีราคาอาคารชุด	191.3	197.9	192.1	187.4	189.3	196.4	196.1	193.9	200.1	201.3	200.5
ดัชนีรวม	165.2	167.9	165.3	163.9	164.2	167.2	165.9	165.3	169.6	170.9	171.3
6. ภาคการคลัง											
หนี้สาธารณะต่อ GDP (%)	61.7	63.8	61.3	61.6	62.3	61.7	63.6	63.3	63.2	63.8	64.6
7. ภาคต่างประเทศ											
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	1.5	2.3	2.8	-2.3	2.5	2.8	2.6	0.9	1.6	4.0	7.4
หนี้ต่างประเทศต่อ GDP (%) ^{6/}	39.0	35.1	39.4	37.9	37.9	39.1	37.6	37.3	37.9	35.1	N.A.
หนี้ต่างประเทศ (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	196.5	191.7	204.3	195.0	191.9	196.5	190.2	185.5	200.4	191.7	N.A.
ระยะสั้น (%)	41.3	43.8	40.5	40.8	42.1	41.3	42.4	43.4	43.7	43.8	N.A.
ระยะยาว (%)	58.7	56.2	59.5	59.2	57.9	58.7	57.6	56.6	56.3	56.2	N.A.
เงินสำรองระหว่างประเทศต่อหนี้ต่างประเทศระยะสั้น (เท่า) ^{7/}	2.4	2.5	2.2	2.3	2.2	2.4	2.4	2.4	2.4	2.5	N.A.

หมายเหตุ: ^{6/} คำนวณตามวิธีของธนาคารโลก โดยใช้หนี้ต่างประเทศต่อผลรวมของ nominal GDP 4 ไตรมาสน้อยลงนับตั้งแต่ไตรมาสที่พิจารณา

^{7/} หนี้ต่างประเทศระยะสั้นที่นำมาคำนวณ คือ หนี้ต่างประเทศที่มีกำหนดชำระคืนภายใน 1 ปีนับจากวันสิ้นงวดนั้น ๆ (remaining maturity basis)

ร้อยละ	2568			2569			2570		
	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2
> 16	0	0	0	0	1	1	2	2	2
14.0-16.0	0	0	0	0	0	0	1	1	0
12.0-14.0	0	0	0	0	0	1	0	1	1
10.0-12.0	0	0	0	1	1	1	1	1	0
8.0-10.0	0	0	1	1	1	1	1	2	2
6.0-8.0	2	3	2	2	3	4	5	5	5
4.0-6.0	13	9	7	6	8	12	13	17	17
2.0-4.0	45	26	19	17	20	28	27	26	26
0.0-2.0	33	35	33	29	27	21	21	20	19
(-2.0)-0.0	6	21	22	24	19	16	15	14	14
(-4.0)-(-2.0)	1	6	10	12	11	9	8	7	7
(-6.0)-(-4.0)	0	1	3	4	5	4	3	3	3
(-8.0)-(-6.0)	0	0	1	1	2	1	1	1	1
< -8	0	0	1	3	3	2	2	3	2

อัตราเงินเฟ้อทั่วไป

ร้อยละ	2568		2569				2570			
	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	
> 10	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
9.0-10.0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
8.0-9.0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
7.0-8.0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
6.0-7.0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
5.0-6.0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1
4.0-5.0	0	0	0	0	4	1	2	2	2	3
3.0-4.0	0	0	1	3	10	5	6	7	7	8
2.0-3.0	0	1	7	10	18	12	13	15	15	17
1.0-2.0	0	21	25	22	23	21	22	23	23	24
0.0-1.0	29	52	36	29	21	24	24	24	24	23
(-1.0)-0.0	69	24	23	22	13	20	19	17	17	15
(-2.0)-(-1.0)	1	2	6	10	6	11	10	8	8	7
< -2	0	0	1	3	2	5	5	4	4	3

อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

ร้อยละ	2568		2569				2570			
	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	
> 5.5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
5.0-5.5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.5-5.0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.0-4.5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5-4.0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.0-3.5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2.5-3.0	0	0	0	1	2	1	1	1	1	2
2.0-2.5	0	1	3	4	6	5	5	5	5	6
1.5-2.0	2	12	14	14	14	13	13	13	13	14
1.0-1.5	67	42	31	26	22	22	22	22	22	23
0.5-1.0	31	36	32	27	23	24	24	24	24	24
0.0-0.5	0	8	16	18	17	18	19	18	18	17
(-0.5)-0.0	0	0	4	7	10	10	11	10	10	9
< -0.5	0	0	1	2	6	6	6	5	5	5

เพื่อความเป็นอยู่ที่ดี อย่างยั่งยืนของไทย

ธนาคารแห่งประเทศไทย

273 ถนนสามเสน แขวงวัดสามพระยา เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200

Tel. +66 2283-5353

Bank of Thailand Channel
Hotline1213 Channel

www.bot.or.th

[@bankofthailand](https://twitter.com/bankofthailand)

[bankofthailand](https://www.facebook.com/bankofthailand)
Hotline1213